

காவலயத்து

காலாண்டுக் கலை இலக்கிய இதழ்

ஐப்பசி - மார்ச்சு 1996

Jaffna

The Land of the Lute

N. M. SAVERI

Nicholapillai Maria SAVERI (also known as Maria Xavier) L.Th. (Rome), Pulavar (Madurai), M. A., Ph. D. (London), Dr. Th. (Passau), author of Catholic-Hindu Encounter, Siddhanta Tradition's Philosopher Sages, Life and Times of Orazio Bettacchini, Die Metaphysik des Shaiva Siddhanta, Suvaithen (collection of poems), Palikkalam, Oru Thuli, Kanni Petra Kadavul, Kalvari Kalampaham, Kalvari Parani, and Siluvai Ula, Editor of Journal of Siddhanta Studies, Kalai Mugam and Tirumanai Nulvarisai, Play-wright and Director of more than fifty plays including Darshana (a wordless play on peace) - a portion of which was telecast by BBC World Service, is the Director of Tirumanai Kalamamram (Centre for Performing Arts) which has its centres in many parts of the world. He is also Professor of Saiva Siddhanta at St. Francis Xavier's Seminary, Jaffna, affiliated to Urbanian University, Rome.

கலைமுகம் KALAIMUGAM

காலாண்டு இதழ்

1996

ஐப்பசி-மார்கழி

கலை- 7

முகம்- 4

தொடர்புகளுக்கு:

Centre For Performing Arts
Apartment 5/6, 19 Milagiriya Avenue,
Bambalapitiya,
Colombo-04, Sri Lanka

திருமறைக்கலாமன்றம்

238, பிரதான வீதி
யாழ்ப்பாணம்
இலங்கை

வணக்கம்

அசோகா!

அது - வார்த்தைகளற்ற நாடகம்! இசையுடன் கூடிய உடல் அசைவுகளாலும், அங்கும் இங்கும் வீரவீய நடனங்களாலும் இந்தியச் சக்கரவர்த்தி அசோகனின் வரலாற்றை எடுத்துக் கூறுகிறது. போர்னால் ஈட்ட முடியா வெற்றியைபுத்தர்மத்தினால் எட்டினான் அம்மாமன்னன் என்பதைக் கோடிட்டுக் காட்டுகிறது.

நம் - நாட்டை இன்று சீர்தலைத்துச் சிதைக்கும் அழகைக்கும் அவலத்துக்கும், அலங்கோலத்துக்கும் அழிவுக்கும் முடிவு கட்டி, உண்மையும் உறுதியுமான விடுதலையைத் தருவதற்கும் பெறுவதற்கும் அமைதியே (சமாதானம்) ஒரே ஒரு வழி எனச் சொல்லாமல் சொல்லுகிறது.

மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன் திருமறைக் கலாமன்றத்தால் மேடையேற்றப்பட்ட அசோகா இவ்வாண்டும் இயேசுபிறப்பு விழாப் படைப்பாகப் பல்லினக் கலைஞர்களின் ஒத்துழைப்பினும் பங்களிப்பினும் மேடையேறுகிறது.

இந்நாட்டுக் கலைஞர்களுக்கு சமாதானத்துக்காகக் குரல் கொடுக்கக் கடமை உண்டு. அச்சமாதானம் நீதியுடனும் தர்மத்தின் எல்லாப் பரிமாணங்களுடனும் கூடிய ஒன்றாக அமைய வேண்டும் என இடித்துரைப்பதற்கு உரிமையும் உண்டு என்பதனை எடுத்துக் கூறும் கலைவாடிவம் அசோகா.

அமைதியை அடையும் முயற்சியில் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் மலையகத்திலும் தெற்கிலும் இயங்கிவரும் ஒரேயொரு கலைநிறுவனமான திருமறைக்கலாமன்றத்தின் கலைப் பணிகள் தொடரும்.

JMSawen

நீ. மரியசேனியர் அடிகள்

தமிழ்மொழி வளர்ச்சியில் கிளிஸ்தவர்தீன் பங்களிப்பும் அது நீண்டு செல்வதையும்

G. கெனத்

முன்னுரை

மானிட வளர்ச்சியில் மனிதன் பேசத்தொடங்கியது பிரதான கால கட்டமாகும். ஏனெனில் பேசுதல், உரையாடுதல் என்பன தன்னால் மட்டுமே முடியும் என்பதை அவன் உணர்ந்து கொண்டான். மௌனங்களால், சைகைகளால், உயிரினங்களின் அசைவையும், கருத்துக்களையும் உணர்வுகளையும் பரிமாறிக் கொண்ட மானிட சமுதாயம் உரையாட அறிந்துகொண்டது. இது பிற்காலத்தில் உலகத் தொடர்பிய லுக்கு வழிகோலியது எனலாம். இந்த வகையில் மொழியானது விரிந்த சமூக வயப்பட்டு தொடர்பு சாதனமாகியது.

உலகில் பல்வேறு மூலங்களில் இருந்து பல பிரிவான மொழிக் குடும்பங்கள் பிறந்தன. இவ்வாறு தோன்றிப் பிரபலம் அடைந்த மொழிகள் வரலாற்று அசைவில் வழக்கிழந்து அவற்றின் செல்வாக்கு வீழ்ச்சியினால் மறைந்துவிட்டன; அல்லது இறந்து விட்டன. உதாரணமாக இலத்தின், எபிரேயம், சமஸ்கிருதம். மேலும் சில மொழிகள் உலகவழக்கில் மிகக் குறைந்த பெறுமான வீதத்தில் பயன்பாட்டில் இருந்துவருகின்றன.

தமிழ்மொழியானது மிக நீண்ட காலவரலாற்றைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. அதன் வளமும் இலக்கண வரையறைகளும், இலக்கியச் செழுமையும் அதனை முன்னணி மொழிகளில் ஒன்றாக்கியுள்ளன.

மொழிக் குடும்பம் பற்றிய ஆய்வுகள் 19ம் நூற்றாண்டில் பெரிதும் வளர்ச்சி கண்டன. மொழிகளை ஒப்பு நோக்குதலும், ஒரு மொழியின் மூலமொழியினை அறிதலுமான

ஒப்பியல் மொழி பற்றிய ஆய்வு இந்நூற்றாண்டில் தான் துரித வளர்ச்சியை அடந்துள்ளது எனலாம். ஓகஸ்ட் சிலைஷர் 1861ல் மொழியினை வகையீடு செய்யும் முறையை விளக்கினார்.

இந்த வகையில் திராவிட மொழிக் குடும்பம் பற்றிய சிந்தனையானது 9ம் நூற்றாண்டிலேயே ஆரம்பமானது. ஆங்கில நாட்டில் பிறந்த கிழக்கிந்திய கம்பெனியைச் சேர்ந்தவரான பிரான சிஸ் ஓயிட் எல்லீஸ் தமதுகட்டுரையில் தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம் ஆகிய மொழிகள் ஒரு குழுவாக அமையும் முறையில் இந்நான்கு மொழிகளுக்கிடையே உள்ள ஒற்றுமைகளை விளக்கினார். எனினும் இது ஒரு திருப்திகரமான ஆய்வாக இருக்கவில்லை. திராவிட மொழிக் குடும்பம் பற்றிய தெளிவான ஆய்வு 1856ல் கால்டுவெல் ஐயர் அவர்களால் அவரின் “திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம்” என்னும் ஆய்வுநூலின் வாயிலாக அறிமுகமாகியது என மீனாட்சி சுந்தரனார் “தமிழ்மொழி வரலாறு” என்ற நூலில் கூறுகிறார்.

கால்டுவெல் அவர்கள் திராவிட மொழிக் குடும்பத்தின் மொழிகளாக 12 மொழிகளைக் குறிப்பிடுகின்றார். இதில் தமிழ்மொழியானது முன்னணி மொழியாகக் காணப்படுகின்றது. ஆனால் இன்றைய மொழியாராய்வில் 25க்கு மேற்பட்ட திராவிட மொழிகள் காணப்படுகின்றன. திராவிட மொழி மூலத்திலிருந்து தோன்றிய மொழிக் குடும்பங்கள் சமஸ்கிருத மொழியிலிருந்து கிளைத்தெழுந்தன என்ற கருத்தை நிராகரித்து அதற்குரிய சான்றாதாரங்களை தமிழிலிருந்து

நிறுவிய கிறிஸ்தவர் கால்டுவெல் ஐயர் ஆவார் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழ்மொழி வளர்ச்சியில் சான்றோர்கள், புலவர்கள் அடிப்படையிலும், மூலகங்களையும் இட்டுள்ளனர். தொல்காப்பியம், நன்னூல், வீரசோழியம் போன்ற இலக்கண நூல்களும், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை போன்ற காப்பிய இலக்கியங்களும் தமிழ் இலக்கண இலக்கியப் பரப்பில் விரவிக்கிடக்கின்றன. இப்பரப்பானது மிகவும் விரிவானது. கிறிஸ்தவ சகாப்தத்துக்கு முன் தொடங்கி இன்று வரை நீண்டுள்ளது; இது மேலும் விரிந்துசெல்லும்.

ஐரோப்பிய, ஈழத்துவக் கிறிஸ்தவர்களின் காத்திரமான பணியின் பார்வையைக் கூர்மையாக நோக்கும் போது அதற்குமுன்னதாக ‘ஞானப் பிரகாசரின்’ பின்வரும் கூற்று பொருத்தமாக இருக்கும் எனக் கருதலாம்.

“ஒரு காலம் மிகச் சீர்திருத்தம் அடைந்து முழு உலகத்தின் சீர்திருத்தத்துக்கு மேல்வரிச்சட்டமாய் திகழ்ந்த நாம் இடைக்காலத்தில் அச்சீர்திருத்தத்தின் ஒரு படையை இழந்து போனோம். எமக்கு வெகுகாலத்தின் பின்னர் நாகரிகம் பெற்ற ஐரோப்பியரே நாம் பலதுறைகளில் மழுங்க விட்டிருந்த நாகரிகத்தை மீண்டும் அடைய உதவியவர்கள்” எனக் குறிப்பிடுகின்றார். எனவே முன்பு செழுமையடைந்திருந்த தமிழை உலகறியச் செய்யவும், அதன் பின் தள்ளப்பட்ட நிலையை மேன்மைப் படுத்தவும், பன்முகப்படுத்தவும் “தேமதுரத் தமிழோசை”யாகப் பரவ

வழிசமைத்த வர்களில் கிறிஸ்தவ ஐரோப்பியரின் பங்கு உண்மையானது, ஆழமானது என்பது தெளிவான உண்மையாகும்.

மதம் சார்ந்த, புலமைக் கொள்கையினர் கிறிஸ்தவத்தின் ஆழமான பங்களிப்பை ஏற்க முடியாமல் வெறுமனே தர்க்கித்துக் கொண்டு இருத்தலால் ஏற்கனவே நிரூபணமான இவ்வரலாற்று உண்மைகளை மீண்டும் சான்றுக்கு கொண்டுவருதல் இக்கட்டுரையின் பிரதான நோக்கமாக இருக்கும்.

இங்கு ஐரோப்பியர்கள் எனக் கூறப்படுபவர்கள் கிறிஸ்தவர்கள், சுத்தோலிக்க கிறிஸ்தவர்கள் இல்லாததில் இருந்து சேவை புரிந்த கிறிஸ்தவர்களை விட நுட்பமானதும், ஆழமான ஆய்வுக்குட்பட்டதுமான நுண்ணிய பணிகளை புரிந்தவர்கள் துறவிகள் ஆவார்கள். மயிலை சீனி. வேங்கட சாமி அவர்களின் கருத்து இதனை வலியுறுத்துகின்றது. "ஆங்கில அலுவலர்கள் தங்கள் அலுவல் முறைக்கு உதவியாக இருப்பதற்காகவும் நமது நாட்டுக்கலையின் போக்கை அறிவதற்காகவும் 'சென்னை கல்விச்சங்கம்' என்னும் ஒரு சங்கம் ஏற்படுத்திக் கொண்டு, அதன் மூலமாகத் தமிழைக்கற்று வந்தார்கள். இச்சங்கத்தினால் தமிழ்மொழிக்குச் சிறப்பாக யாதொரு வளர்ச்சியும் உண்டானது என்று சொல்ல முடியாது. கிறிஸ்தவர்களால் தமிழுக்கு ஏற்பட்ட அபிவிருத்தி எல்லாம் பாதிரிமாறைச் சார்ந்ததே"

எனவே தமிழ்மொழியானது கிறிஸ்தவத்தின் கரம்பற்றி வளர்ச்சி கண்டது, உலகறியப்பட்டது என்பது வரலாறு நிறுவும் அழுத்தமான உண்மை. இன்று தமிழ் சக்திவாய்ந்த மொழியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதற்கும் அது நிமிர்ந்து நிற்பதற்கும் அம்மொழியின் அழகை, ஆழத்தை, உருவம், உள்ளடக்கத்தை, ஆளுமையை இன்று வெவ்வேறு இயல்புள்ள மொழியை தாய்மொழியாகப் பேசும் பல்வேறு இனத்தவர் தமிழின் மிக

நீண்ட மரபும், புதுமையும் கொண்ட போக்கை, இயல்பைத் தொந்த மொழிகளிலேபுரிந்து கொள்ளவைத்த பெரும் வரலாற்றுப்பணியின் பாதை கிறிஸ்தவர்களுடையது. இன்று தமிழ் வளம்பெற்றுள்ளது, அதன் பார்வை நீண்டு செல்கிறது என்பதையும், தமிழ் நாட்டின் எல்லைகளுக்குள் காதலும் யுத்தமும் காவியமும் பாடிக் கொண்டிருந்த தமிழ் ஐரோப்பியரால் உலகறியப் பட்டது என்பதை அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். ஆனால், அது கிறிஸ்தவ ஐரோப்பியரின் செறிவான, உணர்வு பூர்வமான பணியாக, தியாகமாக இருந்தது என்பதை மதநோக்கை அடிப்படையாக வைத்து மறைத்துவிட முயல்வது தவறு.

ஏனெனில் கிறிஸ்தவத்தின் பார்வை வெறுமனே மதத்துக்குள்ளும், மதச்சடங்குகளுக்குள்ளும் முடங்கிக் கிடக்கும் "பார்வை வீச்சு" அல்ல. அது மார்க்சிசத்தின் பார்வை போன்று அகன்றது (மார்க்சிசமும் கிறிஸ்தவமும் ஒன்று என்பது அன்று மார்க்சிசத்தின் கூறுகள், கிறிஸ்தவத்தில் ஏற்கனவே இருக்கிறது என்பதற்காக சேர்க்கப் படுகிறது.) அது எவ்வாறு சமூக அடித்தள கட்டுமானத்தையும், அதன் விடுதலையையும் பொருளாதாரத்தையும் கட்டிக் காட்டுதலால் வலுவான தத்துவமாக இருந்து சமுதாயத்தின் மேல் கட்டுமான இலக்கியங்கள் மீதும் பார்வை செலுத்திய அதாவது பல்வேறு மொழிக்கப்பால் திறனாய்வு கொண்ட மார்க்சிய கண்ணோட்டம் போன்றதே.

எனவே கிறிஸ்தவமும் விரிந்து, துணிந்தது. அது எங்கேனும் சென்று "தேடல்களை" செய்யக்கூடியது. அது உயர் குழாம், புலமைக்குழாம் போன்ற சமூகத்தின் பல அடுக்குகளையும் சென்றடையக்கூடியது. இதனால் மதப் பரப்புதல்களுக்கு அப்பால் மிக ஆழமாகச் சென்று தமிழை "தேடி" வளர்த்தது என்பதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

ஆகவே அனைத்தையும், அனைவரையும் அரவணைக்கும் "திறந்த இயல்பும்" தரமானதை பெருமைப்படுத்தும் மேற்கத்திய அகன்ற பார்வை போன்ற விரிந்த இயல்புகள் இனத்தையும் மொழியையும் கடந்து கூர்மையாக ஆழமாக அதனை செயல்பட வைக்கிறது. எனவே இத்தகைய கிறிஸ்தவத்தின் இயல்பு "தமிழை" வளர்க்க முனைந்ததும், வளர்த்ததும் வியப்புக்குரியது அன்று. 16ம் நூற்றாண்டில் ஆரம்பமான இந்நெடும்பணி இன்றுவரை பல சவால்களுக்கும் தர்க்கங்களுக்கும் முகம் கொடுத்து அமைதியாய், காத்திரமான பணிகளைப் புரிந்து வருகிறது.

இத்தகைய தீர்க்கமான, வலுவான உண்மைகளை ஐரோப்பியர்களால் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்ட இரு பிரதான கூறுகளை நோக்காகக் கொண்டு அவர்களின் செயல்பாடுகள் தமிழின் வளர்ச்சிக்கு எவ்வாறு உரமிட்டன என்பதை நோக்குவோம்

அவையாவன:-

- 1) தமிழில் உரைநடை அமைப்பின் பிறப்பு
- 2) அச்சுக்கலையின் அறிமுகமும் நூல்கள், புத்தகங்கள், இதழியல் களின் தோற்றமும்

தமிழின் உரைநடை அமைப்பின் பிறப்பு

மொழி ஒன்றின் அதிஉயர் இறுக்கமான நிலையானது, தூய இலக்கண வரம்புகளை உள்ளடக்கிய இறுக்கமான செய்யுள் நிலையாகும். இவ்வாறான நிலையில் அம்மொழி இருக்குமாயின் அது குறிப்பிட்ட ஒரு பிரிவினரின், அதாவது கற்றோர், கல்விப்புலமையால் உயர்ந்த நிலையில் இருப்போர் ஆகியோரின் தொடர்பு கொள் ஊடகமாகவே இருக்கும். மேற்குறிப்பிட்டோரை விட அடுத்த மட்டத்தில் உள்ளோருக்கு மேற்குறித்த

எழுத்து வடிவிலான 'வடிவங்கள்' புரியாத ஒரு புதிதாக இருக்கும். எனவே ஒரு மொழியை தாய் மொழியாகக் கொண்ட சமூகத்தினிடையே அம்மொழியானது சிக்கலில்லாத, கடின இலக்கணத் தன்மையற்ற ஊடகமாக இருக்க வேண்டுமாயின் "உரைநடை அமைப்பு" முறையானது தேவையாகிறது.

ஐரோப்பியரின் வருகைக்குப் பின்னரே தமிழில் உரைநடையில் வளர்ச்சி

ஆரம்பிக்கின்றது என மயிலை சீனி வேங்கடசாமி அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார். அதற்கு முன் உரைநடை அமைப்புமுறை இருக்கவில்லை. மருத்துவம், இலக்கியம், இலக்கணம், கலை, சோதிடம் போன்ற அனைத்து நூல்களும் வழுவாத, இலக்கண வரம்புகளை மீறாத இறுக்கமான செய்யுள்களாகவே இருந்துள்ளன.

பண்டைக் காலத்தில் இயற்றப்பட்ட இலக்கிய வடிவங்கள்

எச்சில் இலை

கலையார்வன்

வன்செயலாளரின் கொடூரக்கரங்களில் புதுமலராகச் சிக்குண்டு சிதைக்கப்பட்டவர்களில் நானும் ஒருத்தி எச்சில் உடலில் மிச்சமிருக்கும் வலுவைக் கொண்டு என் வாழ்க்கையை அழித்துவிட இலக்கின்றி ஒடினேன் என ஒட்டத்தைத் தடுத்தி நிறுத்தியது சுற்றம் சூழல் பெற்றோரின் கண்ணீர் "புண்ணான உடலுக்கும் உள்ளத்துக்கும் புனுகு போடமுடியுமா?" எனக் கேட்டேன் "கெட்டவளல்ல கெடுக்கப்பட்டவள் கெட்ட கனவாக மறந்துவிடு" என்றனர். பாசமழையில் என் பாவத்தைக் கழுவினார்கள் "காய்த்துக்கனியவேண்டியவன் வெட்டிய மரமாய் நிற்கின்றேன். செழிக்கவேண்டிய வாழ்வு சீரழிந்து போய்விட்டது முளைத்தெழ வழியில்லையே" என்றேன் "வாழ்வேண்டியள் நீ வாழவைப்பதெம் கடமை" என வாழ்வுக்கு உரமூட்டினர் அவர்களிட்ட அன்பெனும் உரத்தினால் என் காயம் ஆறியது. காயத்தின் வருமட்டும் உறுத்தத்தவறவில்லை திருமணத்தை நிச்சயித்தனர் பெற்றோர் மாப்பிள்ளை சுவீசில் வேலை செய்பவர் நான் பார்த்து சகுனம் பார்த்து மாப்பிள்ளையும் வந்தார் இருவரதும் முதற்சந்திப்பில்- நாளைக்கு

குறைபாடாத வாழ்வினுக்காய் கறைபடிந்த என் கதையை கண்ணீர் மல்கக்கூறினேன் மறைக்காது கூறியதையிட்டு மகிழ்வுடன் பாராட்டினார். "அறிவறிந்த இந்த ஆண்மகனார் தமக்கு ஆயுள்முழுவதும் அடிமையாய் இருப்பேன்" என்று ஆண்டவன் திருவடியில் அசையா சபதம் கொண்டேன். வருகிறேனென்று சொல்லி சென்றவர் சென்றவர்தான் மாதங்கள் சில கடந்து மடல் ஒன்று வரைந்திருந்தார் நான் "எச்சில் இலை"யாம் தனக்கு அதுவேண்டாமாம். அன்று இறக்காததை எண்ணி இன்று கண்ணீர் வடிக்கின்றேன் என் உள்ளத்தைத் திறந்து உண்மையை உரைத்தமையால் எனக்குக் கிடைத்த பெயர் "எச்சில் இலை" அனலிலிட்ட புழுமாகத் துடித்தேன் ஆலைவாய்க் கரும்பாய் தவித்தேன் என்னை எச்சில் இலை என்று எள்ளித்தள்ளியவர் இன்று சுவீஸ்நாட்டுப் பெண்ணை சொந்தமாய் ஏற்கிறாராம் மேனாட்டுக்கோலங்களில் முளைத்து வந்த மோகனாங்கி சொந்த நாட்டில் விலைபோகா சுந்தராங்கி எந்த இலை என்று |எடைபோட்டுப்பார்த்தாரோ? எங்கள் ஆண்சிங்கங்களே! உங்களிடம் இவ்வினாவை முன் வைத்தேன் பதில் என்ன?

நன்றி: "தடுமாறும் சாஸ்திரங்கள்" கவிதைத் தொகுப்பு கவிற்சொலந்து

தனித்து எவையும் உரைநடையில் இருந்ததில்லை. அவற்றில் சில உரைநடையும் செய்யுளுமாக கலந்த "உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள்" வடிவில் இருந்திருக்கின்றன.

இதனைத் தொல்காப்பியம் 238 வது சூத்திரம் கூறுகின்றது.

"தொன்மைதானே உரையொடு புணர்ந்த பழைமை மேற்றே" என்பதாகும்.

அக்காலத்தில் எழுந்த பெருந்தேவனார் பாரதமும், தசுடர் யாத்திரையும் உரை யிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள் வடிவிலான இலக்கியமாகும். இவ்விரு நூல்களும் அழிந்து விட்டன. தற்போது உரை நடையும் செய்யுளும் கலந்த நூலாக காணப்படுவது சிலப்பதிகாரம் ஒன்றே. சிலப்பதிகாரம் உரை யிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள் என்பதை

"உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள்"

உரைசா லடிகள் அருள மதுரைக் கூலவாணிகள் சாத்தன் கேட்டனன்"

என்ற சிலப்பதிகார பதிகச் செய்யுளடிகளால் அறியக் கூடியதாக இருக்கிறது. உரையிடையிட்ட செய்யுள் எழுத்து இங்கு கூறப்பட்டனும் உரைபெறு கட்டுரையும், வாழ்த்துக் காதையின் உரைபாட்டுடைமையும் ஆகிய சிறியபகுதியே உரையிடையிட்ட செய்யுளடியாக இருக்க பெரும் பான்மையான ஏனையவை செய்யுள் வடிவாகவே உள்ளன.

எனவே தனி உரைநடை வரன் முறை தமிழில் இருக்கவில்லை என்பது தெளிவாகின்றது.

மதுரைக் கிறிஸ்தவக்கல்லூரி விரிவுரையாளராக இருந்த S.D.சற்குணர் "கிறிஸ்தவமும் தமிழும்" என்ற நூலின் முன்னுரையில் தமிழில் தரமான, உயர்வான இலக்கியங்கள் இருந்தன. ஆயினும் அவையாவும் சாதாரண மக்களால் நிராகரிக்கப்பட்ட, ஒதுக்கப்பட்ட நிலையிலேயே இருந்தன. காரணம் அவை அனைத்தும் இறுகிய செய்யுள் வழக்கில் எழுதப்பட்டி

ருந்தமையால் மேற்குறித்த சாதாரண மக்களால் படித்துப்பிரிந்து கொள்ள இயலாது இருந்தன. விதிவிலக்காக வாசிப்பவராக இருந்தால் அதற்கு உயர்ந்த கல்விப்பலமை தேவையாய் இருந்தது” எனக் கூறுகிறார்.

உரைநடையின் தேவை சாதாரண வாழ்வியல் நெருக்கடிகளைக் கொண்ட மக்களுக்கும் அத்தியாவசியமாக இருந்ததை மேற்போந்த கூற்று நிறுவுகிறது.

உரைநடையின் இன்னுமொரு பாரிய தேவையைப்பற்றி நீதிபதியும் தமிழ்க்கவியுமாய் இருந்த மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை அவர்கள்,

“வசன காவியங்களால் மக்கள் திருந்த வேண்டுமேயல்லாது செய்யுட்களைப் படித்து திருந்துவது அசாத்தியம் அன்றோ? ஐரோப்பிய மொழிகளில் வசனகாவியம் இல்லாமலிருக்குமானால் அந்த தேசங்கள் நாகரிகமும் நற்பாங்கும் அடைந்திருக்கக் கூடுமா? அப்படியே நம் முடைய தாய் மொழியில் வசனகாவியங்கள் இல்லாமலிருக்கிறவரையில், இந்த தேசம் சரியான சீர்திருத்தம் அடையாதென்பது திண்ணம்” என்று தான் எழுதிய ‘பிரதாப முதலியார்’ சரித்திரத்தில் கூறுகிறார்.

திருத்தணிகை விசாகப் பெருமானையர் என்பவர் தனது “பாலபோத இலக்கணம்” என்னும் நூலில் உரைநடையின் மிகுந்த தேவையைக் கூறுகின்றார்.

“இலக்கண இலக்கிய கணித பூகோள நூல்களை எல்லாம், இக்காலத்து இத்தேசத்தையாளுகின்ற இங்கிலீஸ்காரர்களும் அவர்கள் வசிக் கும் கண்டத்திலுள்ள ஏனையோர்களும், செய்யுளில் இயற்றி கற்பிப்பதை விட்டு, வசனங்களில் தெளிவுற இயற்றிச் சிறுவர்களுக்குக் கற்பித்துக் கொண்டு வருகின்றனர். அதனால் அக்கண்டத்தில் வாழும் சிறுவர்கள் சில நாட்களிலே பல நூல்களைக் கற்றுப் பல விஷயங்களையும் உணர்ந்து பல

தொழில் களையும் இயற்றிறும் திறமையுடையாராகின்றனர்”

மேற்போந்த கூற்றுக்களின் ஆதாரங்கள், ஐரோப்பியரின் வருகையின் முன்னர் தமிழில் “உரைநடை வரலாறு” என்று தனித்த அமைப்பு முறை இருந்ததில்லை என்றும், அதன் செயல்பாடானது எவ்வாறு பல்வேறுபட்ட தன்மைகளைக் கொண்டிருக்கின்றது என்பதையும், அதன் அவசியத்தையும் தெளிவாக்குகின்றன.

எனவே தமிழில் மிக எளிய அமைப்பான, சிக்கல் இல்லாத ஊடக முறையான “உரைநடை வரலாறு” ஐரோப்பியரால் தொடங்கப்பட்டது என்பதில் ஐயமில்லை. பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம் “தமிழ் உரைநடை வரலாறு” என்னும் தனது நூலில்,

“ஐரோப்பியர் காலம் தமிழ் உரைநடை வரலாற்றில் ஒரு சிறந்த காலமாக கருதப்படுகின்றது. ஏனெனில் அக்காலத்தில்தான் தமிழ்மொழிக்குரிய இயற்கையான மொழிநடை வளர்ச்சியடைந்தது. அவ்வழியைக்காட்டி வைத்தவர்கள் ஐரோப்பியர்கள் ஆவார்கள்” என்கிறார். எனவே தமிழ்மொழிக்குரிய இயல்பான எளிமையான மொழிநடை ஐரோப்பியரின் வரவின் காத்திரமான பதிவாகும் என்பது கண்கூடு.

தமிழில் உரைநடை முறைமையின் தோற்றத்துக்குக் காரணம், மூலம் யார் என்று நோக்குகையில் முரண்பாடு எழுந்தாலும் அது “கிறிஸ்தவர்கள்” என்ற நிலையில் தீர்க்கப்படுகிறது எனலாம்.

ஆகவே, எப்போது, யாரால் உரைநடை தமிழில் எழுந்தது என நோக்குகையில் 18ம் நூற்றாண்டில் தமிழ் நாட்டில் பணிபுரிந்த கொன்ஸரன் ரைன் ஜோசப் வெஸ்கி என்னும் இயற்பெயர் கொண்டவரும் தமிழின் மீது கொண்ட பற்றுதலினால் தன் பெயரை ‘வீரமாமுனிவர்’ என மாற்றிக் கொண்டவருமான இத்தாலிய தேசத்தைச் சேர்ந்த கத்தோலிக்கர் “தமிழில் உரைநடையின் தந்தை”

என பெரும்பான்மையோரால் கருதப்படுகின்றார்

எனினும் 1606-1656 வரை தமிழ்நாட்டில் தமிழ்ப்பணி புரிந்த அருட்டிரு றொபெட்டெ நொபிலி என்னும் இயற்பெயர் கொண்ட “தத்துவ போதக சுவாமி” என்பவரே முதலில் உரைநடை எழுதினார் என்ற ஒருசாராரின் கருத்தும் உண்டு. சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் அவர்கள் தத்துவ போதக சுவாமி அவர்களே தமிழில் உரைநடையை தோற்று வித்தவர் எனக்கூறுகின்றார்.

வீரமாமுனிவர், தத்துவ போதக சுவாமி இவர்கள் இருவரின் உரைநடை ஆரம்பித்தலுக்கு முன் தமிழில் உரைநடை தோன்றியிருக்கிறது என்பதற்கும் சான்று உண்டு. கி.பி.1577ம் ஆண்டில் முதன்முதலில் தமிழில் உரைநடை எழுந்தது. புளஸ் சந்தோரும் (Flos Sanctorum) என்ற நூலே இன்தமிழில் எழுந்த முதல் நூலாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. “கிறிஸ்தவமும் தமிழும்” என்ற மயிலை சீனிவேங்கட சாமி எழுதிய நூலில் இதற்கு “கிறிஸ்தவ வேதோபதேசம்” என்றும் பெயர் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்று கூறுவதோடு இவ்வுரை நூலின் பிரதிகள் இந்தியாவில் இல்லை என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஆனால் “தமிழ்ப்பண்பாட்டில் கிறிஸ்தவம்” என்ற ஆய்வுநூலில் Flos Sanctorum என்ற நூலுக்கு “அடியார் வரலாறு” என்னும் பெயரை பேராசிரியர் சிவத்தம்பி குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இதே நூலில் “கிறிஸ்தவ தமிழ் நாட்டார் இலக்கியத்தில் சந்தியாகுமாயோர் அம்மாளை” என்ற கட்டுரையில் கலாநிதி வ.தியோகு பிள்ளை ஆண்டகை அவர்கள் Flos Sanctorum (புலசந்தோரும்) என்ற லத்தீன் சொல்லையே இந்நூலை அச்சிட்ட எண்டிறிக் எண்டிறிக்ஸ் பாதிரியார் பயன்படுத்தினார் என்று குறிப்பிடுவதோடு,

“இப்போது அது (புளசந்தோரும்) திருப்பி அச்சிடப்பட்டு... பழைய

தமிழிலே இந்தியாவிலே திருப்பி அது பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது... இலங்கையிலேயே எழுதப்பட்ட நாடகங்களுக்கும், அம்மானைகளுக்கும் இந்த நூல் அடிப்படை நூலாக அமைந்திருக்கின்றது என்பதை அறிந்துகொள்ளக் கூடியதாக இருக்கின்றது” எனக் கூறுகின்றார்.

எனவே யார் முதலில் உரைநடையை அறிமுகம் செய்தனர் என்ற தர்க்க விவாதத்தில் நாம் ஒருவேளை இறங்கினாலும் கூட, தமிழில் உரைநடை முறை முதலில் கிறிஸ்தவ துறவிகளினால் அல்லது ஐரோப்பியராலேயே அறிமுகம் செய்யப்பட்டது என்ற இறுதி உண்மையைத்தான் அறியக் கூடியதாக இருக்கும் என்பது நிதர்சன மெய்மையாகும்.

உரைநடை என்று கூறப்படும் போது வீரமாமுனிவர் பற்றி வலுவான கருத்துக்களை சுட்டிக்காட்டவேண்டிய தேவை இருக்கிறது.

தமிழில் முதலில் எழுந்த சிறுவர் இலக்கியம் என்ற பார்வையிலும், தமிழ் இலக்கியத்தில் எழுந்த அங்கத இலக்கியம் என்றவகையில் “பரமார்த்த குருவும் சீடர்களும்” என்ற கதை இலக்கியம் காணப்படுகின்றது. நகைச்சுவையும் அறிவுட்டலும் கொண்ட சிறந்த எளிய நடை கொண்ட படைப்பாக இவ்விலக்கியமானது காணப்படுகின்றது. இதனால் இதுவே தமிழில் எழுந்த உரைநடை நூல் என்று பெரும்பான்மையோர் கருதக் காரணமாகிறது.

பரமார்த்த குருவில் இருந்து (ஏழாவது பிரிவு) சில வரிகள் இவரின் நடையிலேயே தரப்படுகின்றது.

“ஒரு நாளவர்கள் மடத்துக்குத் திரும்பி வருகையிலசைந்தசைந்து குருக்கள் குதிரைமேல் வரும்போது கீழே தொங்கினவொரு மரக்கொப்புப் படவேயவர் தலைப்பாகை பிறகே விழுந்ததாம்”

வீரமாமுனிவர் தமிழுக்கு அளித்து விட்டுச்சென்ற காப்பியமாக கொள்ளப்படுவது தேம்பாவாணியாகும். அது

36 படலங்களையும் 3615 விருத்தப் பாக்களையும் கொண்ட இனிமை நிறைந்த காப்பியமாக இருக்கின்றது. பெருங் காப்பியத்தின் பண்புகள் நிலைகள் அனைத்தையும் மரபு வழவாது கொண்டதாக இது காணப்படுகின்றது.

வீரமாமுனிவரைப்பற்றி இங்கு அதிகம் கூறவேண்டிய தேவை இருக்கிறது. ஏனெனில் மேலமுந்த வாரியாக ஐரோப்பியரின் தமிழ்ப்பணி பேசப்படுவதும், மதநோக்கின் ஊடே தமிழை வளர்த்தனர் என்று சப்புக் கொட்டு தலுமே நிகழ்ந்து வருகிறது. ஆகவே ஆதாரங்களை வலுவாக்க வேண்டிய தேவையும் நிர்ப்பந்தமும் இருக்கிறது.

“அகராதி” என்ற அமைப்பு ஒன்று இல்லாது “நிகண்டு” என்ற செய்யுள் அமைப்பிலேயே அகராதி இயங்கி வந்தது. இவ்வடிவத்தை மாற்றி எளிமையாக்கி பெயர், பொருள், தொகை, தொடை என்னும் நான்கு அதிகாரங்களைக் கொண்ட “சதுரகராதி”யை உருவாக்கினார். இன்று வெளியிடப்படும் பேர் அகராதிகளின் முன்னோடியாக இது அமைகின்றது.

எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி ஆகிய ஐந்திலக்கணமுடைய “தொன்னூல் விளக்கம்” என்னும் இலக்கண நூலையும், திருக்காவலூர் கலம்பகம் முதலிய அரிய பிரபந்தங்களையும் யாத்தார்.

தமிழ் எழுத்துவடிவில் மாற்றம் செய்த முதல் அந்நியர் இவரே ஆவார். தொல்காப்பியர் காலம் முதல் இருந்து வந்த எ, ஓ, என்னும் எழுத்துக்களுக்கு புள்ளியிடப்பெறின் அவை குறிலாகும்.

“மெய்யினியற்கை புள்ளியொடு நிலையில் எகர, ஓகரத் தியற்கையு மற்றே” (தொல். எழுத்து சூத்திரம் 13.16)

என்னும் பழைய விதிமுறையை மாற்றி ஏ, ஓ என்னும் நெட்டெழுத்து முறையைக் கொண்டுவந்தார்.

மேலும் திருக்குறளில் அறத்துப் பாலையும் பொருட்பாலையும் லத்தீன்

மொழியில் மொழிபெயர்த்ததோடு, இலக்கிய வழக்கு, உலக வழக்கு ஆகியவற்றின் வேற்றுமை குறித்து லத்தீன் மொழியில் எழுதினார்.

எனவே வீரமாமுனிவர் தமிழுக்கு செய்துவிட்டுப்போன கனதியான இச்சரித்திரப் பதிவுகளுக்கு மதச்சாயம் பூசுதல் தவிர்க்கப்படவேண்டியதே.

தமிழை வளர்க்க அரும்பணி செய்த வர்களில் கால்வெல்ட், ஜியார்ஜ் யுக்ளே போப், சார்லஸ் தியோப்பிளஸ், எட்வேட் இரெனியஸ் ஸீகன் பால்கு ஐயர், ரபொட்டி நொபிலி போன்றவர்களும் மத நிலைக்கு அப்பால் மொழியை வளர்க்கும் பார்வையில் சென்று பணிபுரிந்தவர்கள்.

குறிப்பாக கால்வெல்ட் தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம் ஆகிய நான்கு மொழிகளுக்கும் இடையே இருக்கும் ஒப்பியல்புகளை ஆராய்ந்து திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் என்னும் நூலை இயற்றினார்.

“வடமொழியிலிருந்துதான் தமிழ் தோன்றியது” என்று நெடுங்காலமாகச் சொல்லப்பட்டு வந்த கருத்தை அடித்து நொறுக்கும் வகையில் “திராவிட இன மொழிகள் தனித்தியங்கு பவை; வட மொழிக்கும் இவற்றுக்கும் முற்றிலும் உறவுகிடையாது” என இந்நூல் முலம் சான்றாதாரங்களுடே தெளிவுபடுத்தினார். இவ்வாராய்ச்சியின் நுண்ணிய புலமைத் திறனைப் பாராட்டி கிளாஸ்கோ பல்கலைக் கழகம் இவருக்கு ‘டாக்டர்’ பட்டத்தை வழங்கியது. “தமிழ்த்தாயின் பாதுகாவலர், தமிழ்ப் பாதுகாவலர்” எனவும் இவர் அழைக்கப்படுகிறார்.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் 1879ல் ஆற்றிய உரையில் அவர் தமிழ்த் தொண்டர் என்பதை வலியுறுத்தியது. “இந்தியாவில் உயிர் துறப்பேன்” என்று கூறியதற் கொப்ப இறுதியில் கோடைக்கானலில் உயிர் துறந்தார்.

(தொடரும்...)

அரங்க வலைகள்

பேராசிரியர் நீ. மரிய சேவியர் அடிகள்

வர் ஒரு நடிகன்; நாடகாசிரியன்; நாடக இயக்குனர்; ஓர் ஓவியன். பாட்டாளி மக்களின் பண்பாட்டைக் கலைவடிவில் எடுத்துக் கூறும் குறிக்கோளைக் கொண்டவர்; கொள்கைக்காக எதிர்ப்புகள் பலவற்றைச் சந்தித்தவர்.; பல்கலை கலந்த படைப்புகளைச் சமைக்கும் திறமை பெற்றவர். கலை, உடலினதும் உள்ளத்தினதும் நோயைத் தீர்ப்பதற்கு மருந்ததாக அமையும் என்பதை வாழ்வில் கண்டுணர்ந்தவர். அவர் பெயர் டாறியோ வோ!

1926ல் வடக்கு இத்தாலியில் பிறந்தார் வோ. இவருடைய தந்தை இருப்பூர்தி நிலையப் பணியாளன். தாய் பரம்பரை பரம்பரையாக விவசாயம் செய்யும் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவள்

1940ல் மிலான் நகருக்கு ஓவியக்கலை பயிலச்சென்றார் வோ. இரண்டாவது உலக யுத்தம் அவரது படிப்புக்கு இடையூறாக அமைந்தது. ஜேர்மன் படைகளுக்கு எதிராக இயங்கிக்கொண்டிருந்த இத்தாலிய போராளிகளுடன் (பார்த்திசானி) இணைந்து செயல்பட்டுக்கொண்டிருந்தார். 1950ல் நரம்புத்தளர்ச்சியால் பாதிக்கப்பட்ட இளைஞன் வோ, எழுதுவதையும் நடடிப்பதையும் தன்னைக்குணமாக்கும் (மருந்துக்கு ஒப்பான) வினைகளாகக் கணித்து அத்துறைகளில் முழுமையாக ஈடுபட்டார்.

1951ல் வ்றாங்கா றாமே என்னும் பெண்மணியினுடைய உறவைப்பெற்றார். அவள் எட்டுவயதிலிருந்தே நடடிப்புத் தொழிலில் ஈடுபட்டவள். அவளது குடும்பம், ஊருக்கு ஊர் சென்று தளவரலாறுகளை நாடகங்களாக்கி நடடிப்புத் தொழிலால் வாழ்க்கையை நடத்திப் புகழ் பெற்றிருந்தது¹

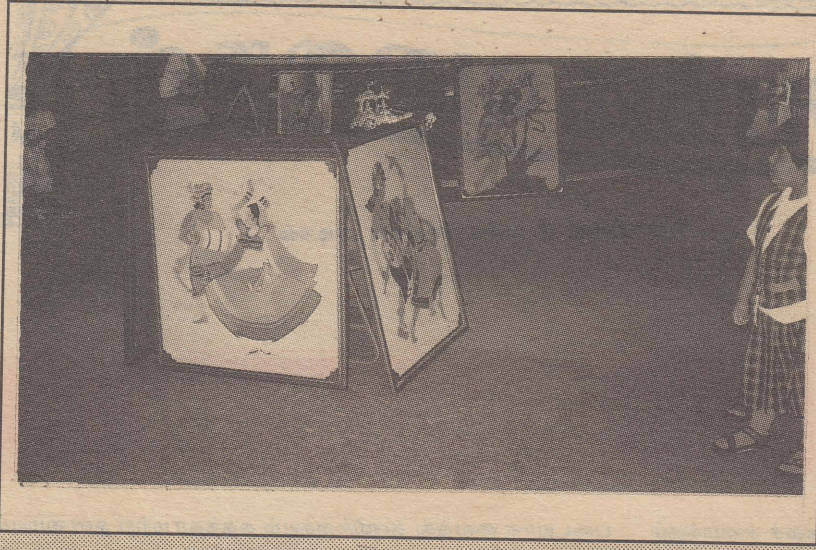
1953ல் உன் டித்தோ நெல்லோக்கியோ (கண்ணுக்குள் ஒரு விரல்) என்னும் நாடகத்துடன் புகழ் பெறத் தொடங்கினார். இதை வோ உடன் வ்றாங்கோ பறென்றி, ஜூஸ்ரினோ றுறானோ என்னும் வேறு இருவரும் சேர்ந்து எழுதியிருந்தார்கள். இந்நாடகத்தின் சிறப்பு: உலக வரலாற்றை தலைகீழாக நோக்கிய அரசியற் கண்ணோட்டத்தில் மற்றைய அரங்க நிகழ்ச்சிகளிலும் வேறுபட்டதாக அமைக்கப்பட்டிருந்தது. இந்நாடக நிகழ்ச்சியை அடிப்

டாறியோ வோ

படையாக வைத்து தணிக்கையும் சுதந்தரமற்ற தன்மையும் மிகுந்திருந்த அக்காலக்கட்டத்தில், அரசியல் அமைச்சர்கள், காவல்துறையினர், சமயத்தலைவர்கள் போன்றோர் தம்மைப் பொதுவுடைமைவாதிகள் எனத் திட்டவாட்டமாக வரையறை செய்துவிட்டனர் என றாமே கூறுகிறார்.²

1954ல் வோவின் சானி டா லெகாறே (அடைத்து வைக்கப்பட நல்லறிவு நிலையிலுள்ளவர்) என்னும் நாடகம் தணிக்கை செய்யப்பட்டது. அத்துடன், பறென்றி, றுறானோ போன்றவர்களுடனான கூட்டு முயற்சி முறிவடைந்தது. அதே ஆண்டு வோ றாமே திருமணம் நடந்தது. ஒருசில காலம் திரைப்படத்துறையில் ஈடுபட்டபின், 1958ல் வோ- றாமே என்னும் நாடக நிறுவனத்தை உருவாக்கினார்கள் இளம் தம்பதிகள்.

1968வரை மத்திய வகுப்பினர்க்கான, மரபொழுக்கம் சார்ந்தவையும் வணிகப்பண்பு நிறைந்தவைகளுமான நாடகங்களை மேடையேற்றி வந்த வோவின் கலைவாழ்வில் அமெரிக்காவிலும் ஐரோப்பாவிலும் தோன்றிய மாணவர் புரட்சி ஒரு திருப்புமுனையாக அமைந்தது. மேற்கூறிய கண்டங்களில் 1964-1968ல் எழுந்த புரட்சி 1968-1969ல் இத்தாலியில் வெடித்தது. அது மாணவர், அறிவுடையோர், தொழிலாளர் போன்ற பல பிரிவினரையும் ஆளும் வகுப்புக்கு எதிராக இணைத்தது. பண்பாட்டுத் துறைகள், ஆளு பவரின் வெளிப்பாடாகவும் பிரதிபிம்பமாகவும் அமையாது, மக்கள் அனைவரையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த வேண்டும் என்ற கொள்கை மாணவர் புரட்சியின் ஒரு கூறாக அமைந்தது. அதைத்தொடர்ந்து, வோ அஸ்ஸோ சியாசி யோனே நோவா ஷேனா (புதிய காட்சியின் அல்லது புத்த ரங்கின் கழகம்) என்ற நிறுவனத்தை இத்தாலிய பொதுவுடைமைக் கட்சியின் கரமாக உருவாக்கினார். இந்நிறுவனத்தால் மேடையேற்றப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளின் முடிவில், பார்வையாளர், நிகழ்ச்சிபற்றிய விவாதத்துக்கு அழைக்கப்பட்டனர். அக்கலந்துரையாடலில்

திருமதி W. பூரணியின் ஓவியங்கள்

பேசப்பட்ட குறிப்புகளும் கருத்து களும் கவனத்தில் எடுக்கப்பட்டுப் புதிய நாடகப் பகுதி உருவாக்கப்பட்டது.

இக்காலக்கட்டத்தில் தோன்றிய மூன்று நாடகங்கள் அல்லது கலைநிகழ்ச்சிகள் கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டியன.

- * மிஸ்ரேறோ புவ்வா (மறைபொருளான நகைச்சுவை)
- * ஒப்பெறாயோ கொனொஷ்டே 300 பறோளே, இல் பத்றோனெ 1000, பெர் கு வெஸ்தோ லூயி எ இல் பத்றேனெ (ஒரு தொழிலாளிக்கு 300 சொற்களும் , முதலாளிக்கு 1000 சொற்களும் தெரியும். அதனாற்றான் அவன் முதலாளி)
- * சி றஜியோனோ எ காந்தோ(இது பொதுமக்கள் மத்தியில் ஆதரவு பெற்றிருந்த நாட்டுப்பாடல்களை அவைகளின் ஊற்றுக்களுடனும் மக்களின் தொழில்களுடனும் தொடர்புபடுத்திக் காட்டும் நிகழ்ச்சி)

அவரது நாடகங்கள் பொதுஉடமைக் கட்சியை முதலாக விட்டுவைக்காது சாடியமையால் அக்கட்சிக்கும் வோவின் குழுவினருக்கும் பிளவு ஏற்பட்டது.

1969ல் வோ தம்பதியினர் முழுக்க முழுக்கப் பாட்டாளி வகுப்பினரின் நலன்களுக்காக வக்காலத்து வாங்குபவர்களாக மாறினர். காரணம்: “ நமது காரசாரமான, எள்ளலும் கோமாளித்தனமும் நிறைந்த கடுமையான விமர்சனங்களை வணிக அரங்கின் எல்லைகளுக்குள் மட்டுந்தான் வரவேற்க நடுத்தர வகுப்பினர் தயாராக இருந்தனர்”³

1970ல் ல கொள்ளெத்தீவா தெயாத்தாலே ல கொம்முனே (பொதுஉடைமை அரங்கு) என்ற நிறுவனத்தை

வீயா கோள்ளெத்தா என்னும் இடத்தில் அமைத்தார். ஓரிரு ஆண்டுகளில் அது அங்கிருந்து அகற்றப்பட்டது.

இக்காலக்கட்டத்தில் றாமே பாவிசக் காதையர்களால் கற்பழிக்கப்பட்டாள். வோவும் நையப்புடைக்கப்பட்டு சார் டீனியாவிலே சிறைவைக்கப்பட்டார். அவரது நாடகக்குழுவும் சீர்குலைந்தது.

1972ல் “ சிவப்பு உதவி” என்னும் நாடகக் குழுவாக அவரது குழாம் மாற்றம்பெற்றது. அதனது முதலாவது தயாரிப்பு “நொண் சி பாகா, நொண் சி பாகா” (“பணம் கட்டவும் முடியாது, கட்டவும் மாட்டோம்”) என்ற தலைப்புடன் பாட்டாளி வர்க்கத்தினர் அரசு சொத்துக்களைத் தமதாக்கிக் கொண்டதைக் காட்டுகிறது.

1973ல் குறாடி பொப்புலோ இன் சிலி (சிலி நாட்டில் மக்களின் போர்) என்னும் நாடகத்தை மேடையேற்றி சிலி, இத்தாலிய நாடுகளில் வலதுசாரி அரசுகளின் சூழ்ச்சிகளை வன்மையாகச் சாடி, இந்நாடுகளில் அரசு செய்த கிறிஸ்தவ ஜனநாயக கட்சியே மக்களின் விரோதி என்பதைக் கூறினார்.

1974ல் பாசிஸத்துக்கு எதிராக தொழிற்சங்கங்களால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட ஊர்வலம் ஒன்றில் குண்டு வெடித்தது. பலர் உயிரிழந்தனர்; பலர் பலத்த காயங்களுக்குள்ளாகினர். இச்சதி ஆளும் கட்சியினால்தான் நடத்தப்பட்ட நாடகம் என்பதைக் காட்டப் பற்றெஷ்யா நகரச் சதுக்கத்தில் மாபெரும் பட்டிமன்றம் ஒன்று நடத்துவதற்கென ஒரு நிகழ்ச்சி ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது. ஒருசில நாடகக் காட்சிகளுடன், குண்டு வெடிப்பை நேரில் பார்த்த சாட்சிகளின் வாக்குமூலம் அந்நிகழ்ச்சிப்பற்றிய விவாதம் முதலியன நிகழ்த்தப்பட்டன.

1976ல் போதைப் பொருள் வியாபாரம் பாட்டாளி வர்க்கத்தைச் சுரண்டும் மோசடி என்னும் பொருள்பற்றி ஒரு நாடகமும்,

1978ல் வன்வானி (இவர் இத்தாலியின் பிரதமராக இருந்தவர்) கடத்தப்பட்டார் என்னும் நாடகமும்

1977ல் வீடு,கட்டில், கோயில் என்ற பெண்ணின் நிலை பற்றிய தனி உரையாடல் நாடகமும்,

1979ல் தனிமனிதன் தனதுசெயல்களுக்கு முழுப் பொறுப்பு பேற்றுக்கொள்ளும் பொருள்பற்றிய நாடகமும் மேடையேற்றப்பட்டன.

1979ல் வோவும் வ்றாங்காவும் சீனாவுக்குப் பயணம் செய்து அங்குள்ள அரசியல் சூழ்நிலையை பார்வையிட்டனர்.

சவர்க்காரும் தேவைப்படாதவனும்.

வாயிறும்

ஜி. கென்னத்

நீண்ட

கியூ வரிசையில்

ஒரு கட்டி

சவர்க்காரத்துக்காக

முண்டி அடித்து

அவர்கள்

வாங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள்

"குடும்ப அட்டை"

காட்டி

இருட்டினில்

கிடந்தவனை

எழுப்ப

அவன்

நிர்வாணமாய்க்

கிடந்தான்

இப்படியும் ஒரு கடிதம்

அந்தி வானம் இருளத்தொடங்கியது. ஆதித்தன் தங்கக்கதிர்களை கடலுடன் இணைத்து சங்கமமாகிக் கொண்டிருந்தான். நட்சத்திரக் கும்பல்களின் ஒளிப்பிழம்புகள் பூமியில் தெறிக்க வெண்ணிறக் கதிர்களை மெல்லப் பரப்பி விண்ணிலே வலம் வந்த சந்திரனைக் கண்டு தன் இதழ்களை மெல்லத்திறந்து சிரித்தான் அல்லி. உதயா தன் கடந்த காலநிகழ்வுகளை ஒவ்வொன்றாக அசைபோட்டான். அல்லி மாத்திரமா சிரித்தாள். நிலவின் ஒளியில் மன்றத்தின் முன்றலில் தென்னங்கீற்றும் தென்றல் காற்றும் முட்டி மோதி எழும் கீதமும், கன்னியரின் கால் சதங்கை ஒலியும் அவர்கள் அசைவில் ஏற்படும் தத்தூபமும் கனிரசு குரலில் எழும் கீதஒலியும் மனதிற்கு இதமாக ரசனையில் இலயித்த அந்த நாட்கள்.....

குலைதாங்கிய வாழைகளுடன் மாவிலைத் தோரணங்கள் காற்றில் தவழ்ந்து வர கோலமிட்ட வாசலில் நிறைகும்பம் நிமிர்ந்து நிற்கும். வசந்தமே ஊஞ்சலாடும். வனதேவதைகள் போன்ற வரவேற்பாளர்கள் வரவேற்க, பட்டதாரிகள், கவிஞர்கள், கருத்தாழங்கண்ட எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள், பண்பாளர்கள் என்று கூட்டம் கூட்டமாக கால்பதித்த புண்ணிய பூமி.....

மத இன மொழி வேறுபாடின்றி "யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்" என்று மார்க் தட்டி நிமிர்ந்து ரம்பியமாய் காட்சி தந்த வண்ணச்சோலையான அந்த அரங்கம்.....

நல்லவர்களும் வல்லவர்களும் ஒன்றுகூடி பழமையும் புதுமையும் பேசும், கட்டிடத்ததின் கற்கள் ஒவ்வொன்றும் கவிதைகள் பாடும் கலைத்திறன் படைத்த அந்த மன்றம்....

நாடக வித்தகர்களையும், நாட்டிய மேதைகளையும் இமைகொட்டாமல் பார்த்தபடியே ரசனையில் ஆழ்ந்த பல இரசிகள் உள்ளங்கள்-என்னதான் சத்தம் வரினும் சற்றேனும், சலனமின்றி கலையிலே ஊறிய சிலை வடிவங்கள்- இவர்கள் சிலைகள் தானோ என்று வியக்கும் அளவிலான ஒவியங்கள்- கலைவழி இறைபணி" எனும் விருது வாக்கிற்கொப்ப சுறுசுறுப்புடன் சிட்டுக்குருவியாய் இயங்கும் இயக்குனர், நெறியாளர்கள்- தத்தூபமாய் சிலை வடித்தெடுக்கும் ஒப்பனைக் கலைஞர்கள்- மின்னல் வேகத்தில் காட்சிகளை அமைக்கும் மேடை அமைப்பாளர்கள்- இருள் மயம் நீக்கி வர்ண ஒளி ஒலி பாய்ச்சும் தொழில்நுட்பப் பொறுப்பாளர்கள்.- எல்லாமே இன்று அன்றைய சுகந்த நாட்களை எண்ணிப் பாத்தான் உதயா. ஒரு கணம் மூச்சே நின்று விடும் போல் இருந்தது. ஏன் மூச்சிவர தடுமாறியது?

மழலை மொழி பேசி வலம் வரும் சின்னஞ்சிறுவர்கள், அவளது நண்பர்கள் இன்று எங்கோ? எப்படியோ? பசுமை நிறைந்த அந்த இனிய நாட்கள் கலையிலே கவலை மறந்து கவிதையில் நிலை மறந்து மனச்சுமை நீக்கிய அகல்கிளக்கேற்றிய அந்த மன்றம் இன்று?

கலை இழந்து சுகம் இழந்து கைகால் முடமாக்கப்பட்ட நிலையில் மனம் இடிந்து மண்ணாக்கப்பட்டு மீளாத்தையரில் நிற்கும் நிலையே. நினைக்க நினைக்க அழுகையே வந்தது. தலையணையில் முகம் புதைத்த அவளுக்கு நிலவு நெருப்பாய் தகித்தது.

திருமறைக் கலாமன்ற ரசிகை

1-8-96

அவ்வாண்டு மீண்டும் தொலைகாட்சியில் தோன்றி அரசியல் சர்ச்சைகளைத் தூண்டும் நிகழ்ச்சிகளை அளித்தனர்.

1980 இருவரும் அமெரிக்காவுக்குப் பயணம் செல்ல விரும்பியபோது அமெரிக்க அரசு நாட்டிலுள்ள நுழையும் உத்தரவு கொடுக்க மறுத்தது. வீயாட் கார் நிறுவனத்தின் ஜன்னி அஞ்ஞெலி என்பவர் கடத்தப்பட்ட நிகழ்ச்சியை காட்டி, இத்தாலிய நாட்டின் பிரதமராக விளங்கிய மொறோ என்னும் அரசியல்வாதி கடத்தப்பட்டு அந்நாட்டு அரசின் கடுமையான போக்கால் கடத்தப்பட்டவர்களால் கொலை செய்யப்பட்டது மறைமுகமாகக் காட்டப்பட்டது.

எண்பதுகளில் "வபுலாஸ்லோ ஒஸ்லேனோ" (குப்பைக் கட்டுக்கதை) என்ற தனி நபிகளின் காட்சி மேடையேற்றப்பட்டதுடன்,

கணவனும் மனைவியும் சேர்ந்து அமெரிக்கா இங்கி லாந்து போன்ற நாடுகளுக்குச் சென்று களப்பயிற்சி அளித்தார்கள்.

தற்செயலாக ஒரு பெண் (1984), பெண்ணின் உறுப்புக்கள், மற்ற நாட்களைப்போல் ஒரு நாள், திறந்த மணவாழ்க்கை (1988) பாப்பாண்டவரும் சூன்யக்காரியும் (1990) என்னும் நாடகங்களும் இவர்களால் மேடையேற்றப்பட்டவை.

வோவின் மனைவி வறாங்கா, கணவனுடன் சேர்ந்தும், தனியாகவும் பெண்ணியம் பற்றிய பல சமூக சீர்திருத்த நாடகங்களை மேடையேற்றினார். (தொடரும்)

நாகரீக உலகின் பில்லி துனியம்

இனி வரும்
காலங்களில்
செய்வினையால்
புடி
தீர்ப்பதற்கும்
கொலை
செய்வதற்கும்
காலடி
மண்ணும்
பிடி
சுரப்பலும்
கொடியில் காயும்
பட்டும்
மயிருடும்
மாந்த்ரியமும்
தேவையில்லை
கண்ணைப் பறிக்க
லேசர்
லைற்றுடும்
அங்கம்
செயல் இழக்க
கதிரியக்க
நிமோட கொண்ணோல்
கிவை
நவீன கால
பில்லி துனியம்
நாகரீக உலகின்
செய்வினைகள்

புதிய கிருதயங்கள்

யார் நிர்வாணி

ஒருவனை
ஒருவன்
ஏற்றுக் கொள்ளாமல்
கிருத்தம் வரை
எனக்கு
அவனும்
அவனுக்கு
நானும்
எல்லா
விதத்திலும்
கிருவரும்
நிர்வாணியே
கடவுள்
முன்னிலையில்

மன அலை

அடித
உள்ள
ஏந்தப்
பெண்ணையுடும்
சகோதர
உறவு
கொள்ள
என்
உணர்வுகள்
மறுக்கின்றன;
அடிகில்லாதவள்
என்
மனைவியாக
கிருப்பதாலோ?

டே. பிரபா

சு

நடமாட்டமுள்ள வீதியால் சுதனும் நேசனும் விளையாட்டு மைதானம் நோக்கிப் புறப்பட்டனர். சென்ற பாதையின் தூரத்தில்

'டுமீல்' என்னும் ஒலி அதிர்வு. பாதையில் சென்றவர்கள் எல்லோர் பார்வைகளையும் அந்தச் சந்தியின் திசைக்குத் திரும்பியது.

“நேசன் சந்தியில் ஏதோ அடிப்பட்ட சத்தம் கேட்குதடா.வா போய் பாப்பம்” என்றான்.

“ஏன்டா சுதன் வீண் வம்பில் மாட்டிக்குவான். இந்த ஒழுங்கையால் மாறுவம்” என குறுக்குவழியை நாடினர் இருவரும். வீதியில் சென்றவர்களில் ஒருவர், “தம்பி சந்தியில் என்ன நடந்தது? எனப் புதினத்தை அறிய முற்பட்டார். இது பழக்கப்பட்ட சங்கதிதான்.

“என்னண்டு தெரியேல்ல. நாங்கள் பாக்கேல்ல” என்று சொல்லி சென்றவர்கள், தப்பித்துக்கொண்டோம் என்ற

ஹவுக்கப்பால்

யோசப் பாலா

சந்தோசத்தில் வந்த பாதையை மாற்றி விரைந்தனர்.

அவ்வழியே சந்தியால் வந்தவர்களின் பேச்சுக்கள் காதிப்பட்டன.

“நல்லவேளை பெடியன் தப்பிற்றானாம். மோட்டார் சைக்கிளர்ல அடிச்சவன் ஓடிற்றானாம். அதில நிண்டது களும் அதைக் கவனிக்கேல்லைத்தானே பாரன்”

“பாவம்பெடியன் முனங்கிக்கொண்டு கிடக்கு ஆர்பெத்த பிள்ளையோ?”

“தம்பி நீங்க இந்த ஊரோ உங்களுக்குத் தெரியாதோ அந்தப் பெடியனர் குடும்பத்த?” என்று நேசனிடம் ஒரு முதியவர் குரல்கொடுத்தார்.

“ஐயோ நாங்கள் பாக்கேல்ல, எங்களுக்கு யாரென்று தெரியாது” என்று நழுவிக்கொண்டனர்.

“பார்த்தியா சுதன், அதைப் பார்த்திருந்தா இப்ப மாட்டியிருப்பம்”

“உனக்கு நல்ல முளைதான். எதிலும் நழுவுறதில் நீ ஒரு வீரன்தான்.” என்ற பாராட்டைக் கேட்டு தன் பெருமையை நிலைநிறுத்திய நேசனின் செவிப்பறையில் அருகில் கேட்ட முனங்கல் ஒலி இருவர் பார்வையையும் திசை திருப்பியது.

“தம்பி இன்னும் கொஞ்சத் தூரம்தான் ஆடாமல் அசையாமல் இரு” என முனங்கிக்கொண்டு சைக்கிளின் முன்னிருக்கையில் இருந்தவரை அணைத்துச் சென்ற மிதிவண்டியைக் காட்டிய நேசன், “அடே, இதுதான் அந்த அக்சிடன்ரில் மாட்டின கேஸ் போல” என்று சின்டலாகச் சொன்னான்.

வன்னிக்கிளையின் ஆனந்த ராகம்

ஒரு கூட்டுக்கிளிகளாக ஒன்றுபட்டு வாழ்ந்த திருமறைக் கலாமன்றத்தினர் போர்க்காலச் சூழ்நிலை காரணத்தினால் 1995 ஜூப்பசி 30 ம திகதி இடம்பெயர்ந்து பல்வேறு இடங்களில் குடியேறினர். புதிய சூழல் ஒருபுறம், தங்கள் வீடு வாசல்களை விட்டுவந்த சோகம் மறுபுறம். வறுமையின் கொடுமை இன்னொருபுறம் வாட்ட அமைதியிழந்த சுற்றம் சூழ, இளம் சனம் இழந்த நிலையில் தனிமைப்படுத்தப்பட்டிருந்தனர். எல்லோரையும் எங்கே காண்பது? யார் யார் எப்படியானார்களோ என்ன நிலைப்பாடோ என்று ஏங்கித் தவித்துக் கொண்டுமிருந்தனர். என்னதான் இழந்த போதும் எமது உடன் பிறவா சகோதரங்களை எப்போது காண்பது? அமைதி இழந்த எமது உள்ளங்கள் திருமறையின் கலைப்பூங்காவில் எப்போ மலரப்

போகின்றது; எல்லோரும் ஆயன் இல்லா மந்தைகள் ஆக்கப்பட்டுவிட்டோமே என்று விரக்தியின் விளிம்பில் ஏங்கிக்கொண்டிருந்த கலைஞர்களுக்கு கிடைத்தது ஒரு செய்தி. அதுதான் அன்புத் தந்தை இயக்குனரின் அறை கூவல். “எங்கு சென்றாலும் தொடருங்கள் கலைவழி மூலம் இறைபணி.”

வன்னிப் பிராந்திய திருமறைக் கலாமன்றத்தின் கலைஞர்கள் 1996ம் ஆண்டு ஆடி மாதம் 4ம் திகதி முதன்முதல் ஜெய புரக்கிராமத்திலும் 7-7-1996ல் கிளிநொச்சி மாவட்டத்திலுள்ள வட்டக்கச்சியிலும் ஒன்று கூடினர். பல மைல்களைக் கடந்து வந்து ஒருவரை ஒருவர் சந்தித்தனர். எல்லோர் மனதிலும் ஒர் புத்துணர்வு. புதுப்பொலிவு, புதிய ஒளி வீசத்தொடங்கியது. எல்லோரும்

பட்ட துன்பங்களை மறந்து உளம்பூரித்தனர். அக்களிப்பில் மகிழ்ந்தனர். அத்துடன் மாதம் ஒருமுறை ஒன்று கூடலும் வாரம் இருமுறை சிறுசிறு நாடகங்களை சரிபாத்த இரு மாதங்களுக்கு ஒருமுறை பங்குத்தளங்களில் மக்களுக்காக வழங்கு வதெனவும், என்னதான் பிரயாணக் கஷ்டங்கள் இருந்த போதிலும் ஒன்றுபட்டு மன்றத்தினது வளாச்சிக்காக ஒத்துழைப்பு வழங்குவோம் என்றும் உறுதி எடுத்துக் கொண்டனர். எமது இனிய பூமியாகிய யாழ்மன்னில் கால்பதித்து மன்றக் கலையரங்கில் கவிதை பாடி, கால்சதங்கை ஒலிக்க, யாழ்மீட்டும் நாள் என்றுதான் மலர்ந்து மணம் வீசப்போகின்றதோ? யர் அறியோம் பார்ப்போம்!

அ. ஜெனோவா

“ஓமடா ஓம், ஒருவர் வசமா மாட்டி க்கிட்டார், ஆஸ்பத்திரிக்குப் போகினம் பாரன்” என்றபடி தங்கள் விளையாட்டைத் தொடர்ந்தனர்.

அந்த விபத்தின் செய்தி அருகில் பிடித்த நெருப்புப் போல ஊரெங்கும் பரவியது. விளையாட்டை முடித்து வீட்டுக்குத் திரும்பிய நேசன் தன் வீடு பூட்டப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு முற்றத்து வேலியால் எட்டி அடுத்த வீட்டிற்கு குரல்கொடுத்தான்.

“பவளமக்கா, பவளமக்கா, அம்மா திறப்பு தந்தவவா? எங்க போனவா” எனக் கேள்விக் கணைகளைத் தொடுத்தான் நேசன்.

“தம்பி அவ எங்க போனாவோ தெரியேல்ல, திறப்பும் தரேல்ல. கோயில் பக்கம் போய் பாருமன்.” - பவளத்தின் குரல்மட்டும் காற்றோடு கலந்துவந்தது.

“வீடுவாசலில நிக்கேலாது. அம்மா கோயில்குளத்திலதான் நெடுகிலும்..” என்றபடி நேசனின் கால்கள் கோவில் வளவை நோக்கி விரைந்தன.

அடுத்த வீட்டு அப்புலிங்கத்தார் வழியில்க்கண்டு நேசனிடம் “எப்படித் தம்பி அம்மா ஆஸ்பத்திரியால வந்திற்றாவோ?” என்ற போது, “என்ன நடந்தது, ஏன் போனவா? அம்மாவுக்கு ஏதும்...” என்று பதட்டத்துடன் கேட்டான் நேசன்.

“இல்ல தெரியாது தம்பி. ஆஸ்பத்திரியில அம்மாவைக் கண்டனான். ஆனா என்னண்டு கேக்கேல்ல.”

தெரியாது, அறியமுற்படாது!! என ஒதுங்கும் உறவுகள், அயலவர் தொடர் பற்ற நிலையில், தன்னை அறியாமலே நேசனின் கால்கள் மருத்துவ மனையை நோக்கி ஓட்டமும் நடையுமாக விரைந்தன.

மருத்துவமனையின் அவசரசி கிச்சைப் பிரிவில் சத்திரசிகிச்சைக்காக டாக்டரும் நேர்கும் தயாராக, தாயார் மயக்கமுற்றுக் கிடப்பதையும், அருகில் அணுக்கமுடன் நோயாளிக்கு இரத்தம் கொடுப்பதுமாக இருந்த காட்சியை கண்ட நேசன் ஒரு கோழையாக

நியதிகள்

ஜூலி ஜோசப்

நடுங்கியபடி, “யாரு.. தம்பிக்கா.. ஐயோ என்ன நடந்தது?” என்று நடுங்கும் குரலில் விபரம் அறிய முற்பட்டான் நேசன்.

“இப்பதான் டாக்டர் பார்த்தவா. சந்தியில் விபத்து நடந்து, அடித்தவனும் விட்டுட்டு ஓடிற்றானாம். உடன் ஏற்றிவர தாமதித்ததால் ரத்தப்பெருக்கு. காலில படுகாயத்தைக் கட்டி, உடன் முதல்தவி செய்யாததால், கால் கழட்டவும் வேண்டிவரும் என்று சொன்னதால் அம்மா மயக்கத்தில் இருக்கிறா”

“ஏற்றி வந்த புண்ணியவான் யாருங்க” என கரகரத்த குரலில் கேட்டான் நேசன்.

“யாரோ ஒருவர்தான் தூக்கிவந்து இரத்தமும் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்” என்று அருகில் நின்றவர்கள் விபரித்த வார்த்தைகளைக் கேட்ட நேசன் தன் தவறை எண்ணி சம்மட்டியால் மண்டையில் அடிப்பட்டது போன்று கலக்கமுற்றான்.

தம்பியின் மயக்கமும், உதவிக்கு வந்தவரின் கரங்களில் இருந்து உறிஞ்சிப்பெற்றுக் கொள்ளப்படும் இரத்தமும் உற்றுநோக்கும்போது தன் இரத்தம் உறைவதுபோல உணர்ந்த பின், “வீட்டில சொல்லிக்கொள்ளாமல் வந்திற்றன் டாக்டர். நான் போய் வரலாமா? என இரத்தம் கொடுத்து உதவியர் புறப்படத் தயாரான போது, “தம்பி காயப்பட்டவருக்கு நீர் என்ன உறவு? உமது பெயரென்ன?” டாக்டர் அறிய முற்பட்டபோது, “ஐயா நான் மனிதன். அதுதான் என் உறவு. நான் சாதாரண தொழிலாளர். இடம்பெயர்ந்து அகதியா அலையிறன். என் விலாசத்தை எப்படிச் சொல்ல.” என்றான்.

வாழும்வரை தான் இந்த யாக்கை-வெறும் வானவில் போன்ற வாழ்க்கை நாளும் காண்பதெல்லாம் துன்பம் -இந்நிலை நான்கள் காண்பதெங்கே இன்பம்

விண்ணில் உலவிவரும் நிலவு -இந்த விழிக்கு மட்டுந்தான் விருந்து மண்ணில் மாந்தரின் வாழ்வும் -ஓர் நாள் மறையும் வரைதான் அழகு

அலைகள் ஓய்வதில்லை கடலில்-என்றும் அழகோ தீவதில்லை மனதில் மலைகள் பெய்வதில்லை உலகில்- மனக் கவலை மறைவதில்லை வாழ்வில்

விரும்பிப் பிறப்பதில்லை யாரும்- மனம் வருந்த நினைப்பதில்லை எவரும் அரும்பும் பூக்கள் மறுநாள் உதிரும்-அதை தடுக்க யாரால் இங்கு முடியும்

விதித்த வழியில் வாழ்க்கைப் பயணம்-அது இறைவன் வகுத்தவைத்த நியமம் மதியை வளர்த்து என்ன லாபம்- இது மனித வாழ்வு தந்த பாடம்

வந்து பிறந்துவிட்டோம் உலகில்-எங்கள் விதியை நெந்து என்ன விணில் இந்த வாழ்க்கை இனிப் போதும்-அந்த இறுதி முடிவு இங்கு வேண்டும்

திருமறைக் கலாமன்றத்தின் வன்னிப்பிராந்திய ஒன்று கூடல் 4-7-96ல் ஜெயபுரக் கிராமத்திலும் 7-7-96ல் வட்டக்கச்சிக் கிராமத்திலும் நடைபெற்றது.

ஜெயபுரக் கிராமத்தில் ஆறு உறுப்பினர்கள் கலந்து கொண்டனர். செல்வன் சாம்பிரதீபன் அவர்கள் கூட்டத்தின் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். பிற்பகல் 2.30 மணிக்கு இறை வணக்கத்துடன் கூட்டம் ஆரம்பமாகியது. தலைமையுரையில் திருமறைக் கலாமன்றம் மீண்டும் செயல்பட ஆரம்பித்ததையிட்டு மகிழ்ச்சியடைவதாகவும் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து மன்றத்தின் வளர்ச்சிக்காகவும், ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட கலைஞர்களின் வளர்ச்சிக்காகவும் ஒத்துழைப்பு நல்க முன்வரவேண்டுமெனவும் கேட்டுக் கொண்டார்.

தொடர்ந்து திருமதி ஏ. ஜெனோவா அவர்களால் செயற்படுத்தப்பட வேண்டிய செயல்திட்டங்கள் நிகழ்வுகள் பற்றி எடுத்துரைக்கப்பட்டது.

7-7-96ல் காலை 10.30 மணியளவில் புனித சூசையப்பர் ஆலயத்தில் இறை வணக்கத்துடன் மேற்படி கூட்டம் ஆரம்பமாகியது. பன்னிரண்டுமன்ற உறுப்பினர்கள் கலந்து கொண்டனர். பிரதம விருந்தினராக அருள் தந்தை செபஸ்டியன்

ஒன்றுகூடல்

அடிகளார் வருகை தந்திருந்தார். அன்றைய நிகழ்வின் தலைவராக செல்வன் சாம்பிரதீபன் ஏகமனதாக தெரிவு செய்யப்பட்டு தலைமை தாங்கினார். அருள் தந்தை அவர்கள் தமது ஆசியுரையில் திருமறைக் கலாமன்றம் வன்னிப் பிராந்தியத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டதற்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியென்றும் அதன் செயற்பாடுகளின் வளர்ச்சிக்காக இயன்ற ஒத்துழைப்பினை வழங்குவதாகவும் மேலும் மன்றம் வளர்ச்சிபெற இறை ஆசியும் வேண்டி ஆசி வழங்கினார்.

தொடர்ந்து திருமதி ஏ. ஜெனோவா அவர்களால் கலைஞர்கள் ஒன்று கூடி செயல்படுத்த வேண்டிய நிகழ்ச்சிகள் பற்றியும் அதற்கான சிறு சிறு நாடகங்களை கலைஞர்கள் ஒன்று சேர்ந்து தயாரித்து பங்குகளில் செயல்படுத்த முன்வரவேண்டும் என்பதுபற்றியும் இயக்குனர் தந்தை விருப்பமும் வேண்டுகோளும் இதுதான் என்றும் அதற்கான உதவிகள் மன்றத்தினுடாக பெற்றுக்கொள்ளலாம்

என்றும் அனைவரின் ஒத்துழைப்பையும் இயக்குனர் கேட்டுள்ளார் என்றும் எடுத்துரைத்தனர்.

அதன்பின் கலந்துரையாடல் நடைபெற்றது. கலந்துரையாடலின்போது நாடகம் ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டு வட்டக்கச்சி, கல்மடு, ஜெயபுரம் ஆகிய பகுதிகளில் செயல்படுத்துவதுபற்றி கலந்துரையாடப்பட்டு தீர்மானம் எடுக்கப்பட்டது.

இறுதியில் செல்விகள் எஸ். பூவிழி, ஏ. அனூரா, ஏ. கே. மென்டிசன் ஆகியோரின் பாடல்களுடன் திரு. செப ரெத்தினம், செல்வன்சன். சாம்பிரதீபன், யோன்சன் பிரேமானந்த ஆகியோரின் சிறுநாடகத்துணிக்கைகளும் இடம்பெற்று அனைவரையும் மகிழ்வித்து இறை வணக்கத்துடன் கூட்டம் இனிதே நிறைவெய்தியது.

அறிக்கைத் தொகுப்பு
ஏ. ஜெனோவா
8.7.96

கலைவழி இறைபணி

புதிய நவீன நாடகமொன்றினை மேடையேற்றுவதற்கு ஒழுங்குகள் எடுத்துள்ளோம். எங்கள் கலைஞர்களுக்கிடைமீளான தூரங்கள்தான் சொல்லில் அடங்காதவை. போக்குவரத்துகள் கடினமானதொன்று இருந்தும் "அர்ப்பணிப்புகளும் தியாகங்களும் எம்மை வளர்க்கும்" என்ற அடிப்படையில் எங்கள் கரங்களை இறுகப்பற்றியுள்ளோம்.

ஒலி- ஒளி இசையமைப்புகளுவிடிகள்- மேடை போன்ற சகலத்துக்குமான செலவுகள் ஏற்படலாம். யாழ் மன்றத்தைப் போல் அந்தந்த பிரிவு வேலைகளை பிரிவுபொறுப்பாளர்கள், இப்பொழுது செய்யமுடியாதது. எல்லோரும் சிதறிய மந்தைகளாக உள்ளோம். இருக்கும் சொற்ப கலைஞர்களே பிரதி. நெறிப்படுத்தல், ஒலி- ஒளி ஒப்பனை மேடை, ஒழுங்கமைப்பு இப்படி அனைத்தும் மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

சில வேளைகளில் மீண்டும் நாங்கள் இருப்பிழந்து சிதறிப்போவதற்கு முன் உங்கள் முகதரிசனங்களில் ஒரே வார்த்தைகளாவது பேச ஆசைப்படுகிறோம். இது எப்போ சாத்தியப்படும்? அதுவரை கலைமுகப் படங்களில் பன்முக வெளிநாட்டு திருமறைக்கலாமன்ற நிகழ்வுகளில் தாங்கள் பதிக்கப்பட்ட புகைப்படங்களை கண்ணில் ஆழமாக ஒற்றிக் கொள்கிறோம். இவை வெறும்வார்த்தைகளல்ல. எங்கள் நரம்புகளை

அறுத்து குருதிகளை மையாக்கி எம்மை வளர்த்த அன்புத்தெய்வத்திற்கு எழுதிய... நாடகவேலைகள் காரணமாக கலைமுகம் சஞ்சிகைக்கு போதியளவு படைப்புகளை அனுப்பமுடியவில்லை. அடுத்தடுத்த தொடர்புகளில் அனுப்பிவைக்க முயற்சி எடுக்கின்றோம். எங்கள் இதயங்கள் விரும்பியோ - விரும்பாமலோ கலையோடு சேர்த்து உங்கள் இதயத்தில் ஒட்டப்பட்டிருக்கிறது. சாவத்திற்கு முன்னர் உங்களால் அப்பியிருக்கும் எங்களை மீட்டெடுக்கமுடியுமா? நாங்கள் இறந்தபின்பும் உயிர் வாழ ஆசைப்படுகிறோம். உங்கள் நினைவுகளோடு.

"அர்ப்பணிப்புகளும்- தியாகங்களும் என்ற அரங்கில் சகோதரத்துவக் கரங்களை இறுகப்பற்றி கலைவழி இறைபணி என்ற நாடகத்தை நிச்சயம் மேடை ஏற்றியே தீருவோம்"

இன்றில்லாவிட்டாலும் என்றோ ஒரு நாள் எங்களை இந்த உலகம் ஏற்கும். சகோதரத்துவம் என்றால் அது திருமறைக்கலாமன்றத்தான் என மார்தட்டிப் பேசும். அந்த நாட்களில் எங்கள் கலலைற மேடுகள் ஒரு கணம் சிவிரக்கும்

என்றும் அன்புடன்

உங்கள் நெஞ்சில் வாழும்

ம. சாம்பிரதீபன்

எஸ். ஜோன்சன் பிரேமானந்த
கிளிநொச்சி

09-07-96

கொழும்பு மன்றம்

எமது கொழும்பு மன்றமானது தற்பொழுது பம்பலப்பிட்டி ஹோட்டல் இம்பீரியலிருந்து மாற்றப்பட்டு பம்பலப்பிட்டி 19 மிலாகிரிய அவெனியூவில் உள்ள 'விஷுக்ஷ' டி. 5வது மாடியில் உள்ள அலுவலகத்தில் கடந்த 25-07-1996 இல் இருந்து இயங்குகின்றது. இதன் அங்குராப்பண வைபவத்தில் இலங்கையின் வத்திக்கான் தூதரக செயலாளர் அருட்திரு. ஸ்ரெவனோ அடிகளார் அலுவலகத்தைத் திறந்து ஆசீர்வதித்தார். இவ்விழாவில் சவில்ஸ் நாட்டு தூதரகத்தைச் சேர்ந்த ஷேணியும் கலந்துதனது வாழ்த்துக்களை தெரிவித்தார்.

ஆவணி மூன்றில் சவில்ஸ் தூதுவர் மேதகு திருமதி மறியா ஸூயிலா கரோணி பணிமனையை உத்தியோக பூர்வமாக திறந்துவைத்தார்.

27-07.1996 அன்று கொழும்பு மன்றமானது புதிய அங்கத்தவர்கள் 20 பேரை புதிய அலுவலகத்திற்கு வரவழைத்து தொடர்ந்து இரண்டாவது ஒன்றுகூடல் 18.08.1996 அன்று டிலாசால் இல்லத்தில் நடைபெற்றது. இதிலே ஆசிரியர் பீலிக்ஸ் "நடிகளும் நடப்பும்" என்ற தலைப்பில் கருத்துரை வழங்கிச் சிறப்பித்தார்.

இவை தவிர கொழும்பு மன்ற அங்கத்தவர்களைச் சிறந்த அர்ப்பணம் உள்ள கலைஞர்களாக உருவாக்க நாடகக்களப்பயிற்சி ஒன்றை திரு. பிரான்சீஸ் ஜெனம் அவர்கள் உதவியோடு ஆரம்பிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டுள்ளன. வெகுவிரைவில் கவின்கலைகள் பாடசாலை ஒன்றை நடாத்துவதற்கும் ஒழுங்குகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

அருட்சகோதரர் ஆர்.ஜெ.ஜெ. காந்தன்

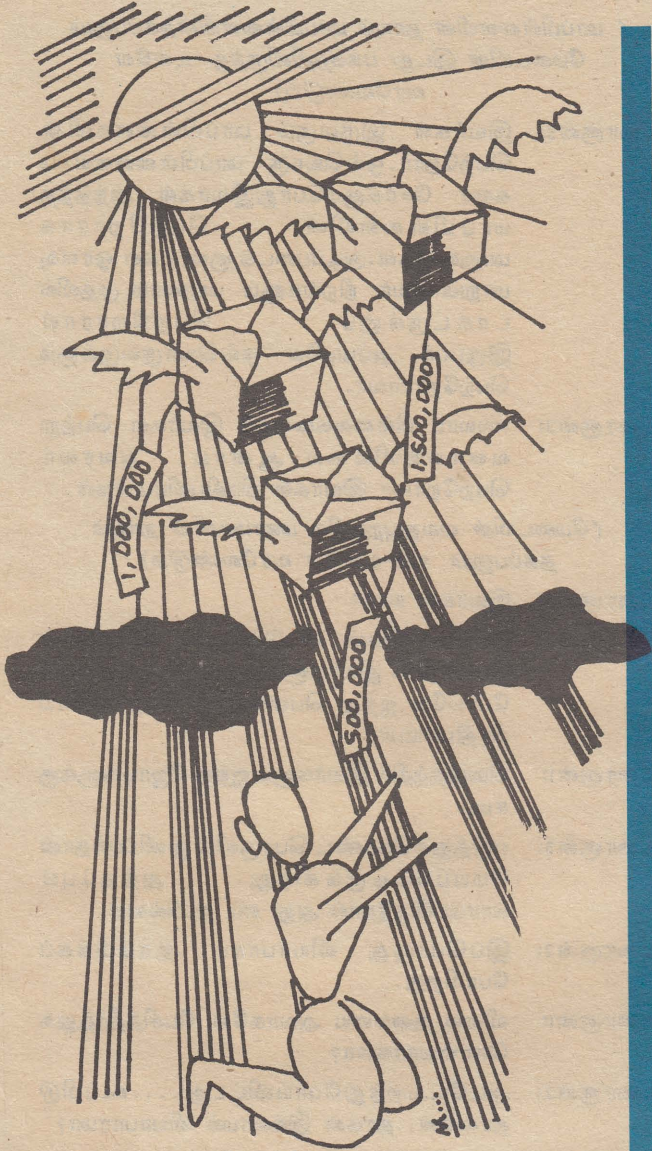
பொதுச்செயலாளர் (கொழும்பு)

பண்பு நனைவுகள்

இனிமையான இறந்த கர்லத்தின்
அழியாத சான்று
சலிப்பான நிகழ்காலத்தில் ஒ
ஒரேயொரு சந்தோஷம்
பாலைவன வாழ்வில்
ஒரு சோலைவனம்
வெடித்த பாறையில்
குளிர்ந்த நீருற்று
மாறிவரும் வாழ்வில்
மாறாத சுவடு
முட்பாதையில் பஞ்சணைகள்
எதிர்காலத்தின்
இனிய பொக்கிஷங்கள்
சோகத்தில் ஆறுதல்
வெறுமையில் நிறைவு
உதிர்ந்துபோக
அதுவிண்மீன் அல்ல
கலைந்துபோக அதுமோகமல்ல
மறைந்துபோக
அதுவானவில் அல்ல
தேய்ந்துபோக
அதுநிலவும் அல்ல
முடியாத தொடர்கதை
அது கலையாத கனவு
அணையாத தீபம்
என்றும் மறக்காத பாடல்
இதயத்தில் ஒன்றாய்
கலந்திட்ட ராகம்
இறக்கின்ற போதும்
இறவாத நாதம்.

ஜூலி ஜோசப்

பாத்திரங்கள்:

- 1 பல தரப்பட்ட மாப்பிள்ளைகள்
டாக்டர்
பொறியியலாளர்
கணக்காளர்
விவசாயி
- 2 உரைஞர் மூவர்
- 3 மாப்பிள்ளைகளின் பெற்றார்
தாய்
தகப்பன்
- 4 மணமகளின் பெற்றார்
தாய்
தகப்பன்
தரகர்
பாரதியார்
ஒருபெண்
உடைகள்:

1. உரைஞர் -தீன்ஸ், குந்தா தலையில் ரிபன் (Ribbon) வர்ணங்களால் முகம் அலங்காரப் படுத்தப்படலாம்.
2. ஏனையோருக்கு அவரவர்க்கு ஏற்ற உடைகள். டாக்டர், பொறியியலாளர், கணக்காளர், விவசாயி ஆகியோருக்கு பெரிய எழுத்தில் அவரவர் தொழில் எழுதப்பட்ட மட்டை கழுத்தில் தொங்கவிடப் படவேண்டும்.

குறிப்பு:

- உரைஞர்கள் உரத்த சத்தத்தில் எழுத்து வழக்கிலுள்ள தமிழ் பேசுவார்கள்
- ஏனையோர் பேச்சுவழக்கிலுள்ள தமிழ் (யாழ்ப்பாணத்தமிழ்) பேசுவார்கள்

ஆரம்ப அரங்க அமைப்பு:

(உரைஞர் 1, உரைஞர் 2, உரைஞர் 3 ஆகியோர் முறையே கண்கள், காதுகள், வாய் என்பவற்றை கைகளால் மூடியபடி முழந்தாளிட்டு ஆமரவேண்டும்.

மாசிலாமணி மகேஸ்வரன்

கலியாணச்சந்தையில் சில எருமை மாடுகள்

திரைவிலகிறது

(உரைஞர் 1, உரைஞர் 2, உரைஞர் 3 ஆகியோர் ஒருவர் பின் ஒருவராக எழுந்து நிற்கவேண்டும்)

- உரைஞர் 1: நாங்கள் யார்?
- உரைஞர் 2: எங்களைப்பற்றி அறிமுகம் தேவையா?
- உரைஞர் 3: இல்லைத் தேவையில்லை.
- உரைஞர் 1: எம்மை யாரென்று அறிய வேண்டுமென்று இந்த மனிதர்களின் முகத்தில் எத்தனை ஆர்வம்?
- உரைஞர் 2: சொல்லிவிட்டாற் போச்சு
- உரைஞர் 3: சீச்சீ வேண்டாம்.. இனியாவது இந்த மக்கள் ஆளைப்பார்க்கும் பழக்கத்தை விட்டு ஆட்டத்தைப்பார்க்கட்டும்
- உரைஞர் 1: அதனால்...
- உரைஞர் 2: எங்களைப்பற்றிய அறிமுகம் தேவையில்லை.
- உரைஞர் 3: ஆனாலும் இந்நிகழ்வுபற்றி அறிமுகம் தேவை தானே.
- உரைஞர் 1: கட்டாயம் தேவை

(உரைஞர் 1, உரைஞர் 2, உரைஞர் 3 மேடையைச் சுற்றி வருகிறார்கள். சிறிது உலவிய பின்)

- உரைஞர் 1: இது ஒரு கலியாணச்சந்தை. இங்கே நிற்பவர்கள் திருமணத்திற்குத் தயாராக நிற்கும் காளைகள்.
- உரைஞர் 2: நிறுத்தும், நிறுத்தும்... காளைகள் மாட்டுக்காளைகளா?
- உரைஞர் 1: அதனை இந்தச் சமூகமும் இந்நிகழ்வின் முடிவுத்தான் தீர்மானிக்கவேண்டும்.
- உரைஞர் 1: சரி, சரி மிகுதியைச் சொல்லுங்கள்
- உரைஞர் 3: இவர் ஒரு டொக்ரர்... இவர் ஒரு எக்கவுண்டன்... இவர் ஒரு எஞ்சினியர்..
- உரைஞர் 2: அது என்ன இடையில் அப்படி ஒரு இடைவெளி
- உரைஞர் 3: (ஏளனமாகச் சிரித்துவிட்டு) அவர் கனடாவில் இருக்கிறார்... அடுத்தவர் ஒரு பாமர விவசாயி.
- உரைஞர் 1: இவர்கள் ஏன் இப்படி நிற்கின்றனர்?
- உரைஞர் 2: சந்தைக்குப் பொருட்களை ஏன் கொண்டு வருவார்கள்?
- உரைஞர் 1: விற்பனைக்கு அல்லது தலையில் கட்ட.
- உரைஞர் 3: இவர்களும் அதற்குத்தான் தயாராகிறார்கள்.
- உரைஞர் 1: இவர்கள் ஐந்து பேரும் ஐந்து ஜோடி பெற்றாரின் பிள்ளைகள். பெற்றோர்கள் பத்துப் பேரையும் இவ்வரங்கில் அழைப்பது சாத்தியமில்லை. அதனால்...

(மாப்பிள்ளையின் தாயும் மாப்பிள்ளையின்தகப்பனும் மேடையின் இடது பக்கத்திலிருந்து உள்ளே வரவேண்டும்)

- உரைஞர் 3: இவர்கள் இருவரும் மாப்பிள்ளைகளின் பெற்றோர். ஒவ்வொரு மாப்பிள்ளையையும் கரை சேர்க்கும்போது இவர்கள் அந்தந்த மாப்பிள்ளையின் பெற்றோராக மாறுவார்கள். அடிப்படைக் குணங்கள் ஓரளவு மாறும். அவர் நிறங்களும் மாறலாம். முதலில் டாக்டருக்குப் பெற்றோராய் இருப்பர்.. அப்படியே ஒவ்வொருவருக்கும் பெற்றோராவர்.
- உரைஞர் 3: எல்லாப் பிள்ளைகளையும் இவர்கள் பெற்றுவளர்க்கவில்லை. ஆனால் அவரவர் பெற்றோரை இவர்கள் பிரதிபலிப்பார்கள்.

(மேடையின் வலதுபுறத்தில் மணமகனின் தாயும் தகப்பனும் உம் உள்ளே வரவேண்டும்)

- உரைஞர் 3: இவர்கள் யார்?
- உரைஞர் 2: இவர்கள் பெண் வீட்டுக்காரர். பெண்ணின் பெற்றோர். இவர்களும் அந்தப் பெற்றோரைப் போலவே ஐந்து பெண்களின் பெற்றோராய் பிரதிபலிப்பர்.
- உரைஞர் 1: மொத்தத்தில் இவர்களும் ஐந்து ஜோடிகளுக்கு சமன்.
- உரைஞர் 3: எடுத்துக்கொண்ட பொருளில் நுனிப்புல்தான் மேயப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப்புல்காரமாயிருந்தால் அது எம் தப்பில்லை.
- உரைஞர் 2: இப்பொழுது வியாபாரம் ஆரம்பிக்கப் போகிறது.
- உரைஞர் 1: விலை தலையை அவர்களே பேசித்தீர்த்துக் கொள்வார்களா?
- உரைஞர் 2: அட்டே, மறந்துபோய்விட்டது... கூப்பிடு தரகனை.. தரகன் இல்லாமல் வியாபாரமா?
- உரைஞர் 3: நாங்கள் ஒதுங்கிக்கொள்வோம்.

(தரகன் அரங்கின் உள்ளேவர, ஆரம்பத்தில் அமர்ந்திருந்தது போன்று உரைஞன் 1, 2, 3 அமர்கின்றனர்.)

- தரகர்: (பெண்ணின் பெற்றோரைப் பார்த்து) இவைதான் நான் சொன்ன பொடியன்ரை தாய், தகப்பன், அதிலை முன்னுக்கு நிற்கிறார் அவர்தான் மாப்பிளை. பெரிய டொக்டர். இங்கிலீசின்ரை 26 எழுத்தும் அவருக்குப் பின்னாலை இருக்கு. காசு 5 லட்சம், கொழும்பில் வீடு, நகை, நட்டு, காணி, பூமி எல்லாம் தாறமெண்டு ஒரு Party வந்தவை.

இவைக்கு விலை பிடிக்கேல்லை. மன்னிச்சுக் கொள்ளுங்கோ. பிழையாச் சொல்லிப் போட்டன்.... சீதனம் காணாது என்று சொல்லீனம்.

பெ.தகப்: பொடியன் எடுப்பாத்தான் இருக்கிறார். கேள்விதான் கொஞ்சம் கூட.

பெ.தாய்: கஞ்சத்தனம் பாத்துப்பாத்துத்தானே முதலிலை அஞ்சு மாப்பிள்ளையைளைக் கைவிட்டீட்டம். இதையாவது முடிச்சுப்போட வேணும் (மாப்பிள்ளையின் தாயைப்பார்த்து) கடை சியாக என்ன சொல்லீறியள்.

மா. தாய்: கேளுங்கோ சம்மந்தி..

பெ. தக: சாய்...சம்மந்தி என்று போட்டினம் எனி முடிஞ்சு மாதிரித்தான்.

மா. தாய்: முப்பது வருஷம் கஷ்டப்பட்டு வளத்தனான். முப்பது வருமெண்டால் கிட்டத்தட்ட 10, 950 நாள். அந்தக் காலத்து விலைவாசி, இந்தக் காலத்து விலைவாசியெல்லாம் பாத்தா ஒரு நாளைக்கு 75 ரூபா போடலாம். அப்படியெண்டால் 8, 21,250 ரூபா வெறும் சாப்பாட்டுச் செலவு.

பெ. தக: (மணமகளின் தாயிடம்) புண்ணாக்கு,தவிடு எத்தினை மூட்டை என்று கேளப்பா

பெ.தாய்: கொஞ்சம் சும்மா இருங்கோ பாப்பம். நீங்கள் சொல்லுங்கோ

மா.தாய்: உடுப்பு, படிப்பு,கேளிக்கைச் செலவுகள் ஒரு 8, 9 லட்சம் பாக்கலாம். மொத்தத்திலை Round ஆக ஒரு 17 லட்சம்

மா.தக: முதலிலை உங்கடை ஊர்க்காரர் கேட்டதை விடக் கொஞ்சம் கூடக் கேக்கிறம்.

பெ. தாய்: எங்கடை ஊரில் ஆக்களோ...ஆரவை?

மா. தாய்: தென்னிக்கிராயன் தோட்டம் மாணிக்கத் தின்ரை மகளுக்குத்தான் கேட்டவை.

பெ.தாய்: (ஏளனமாக) ஒ..அவையே, முத்தமகளுக்காகக் கடன்பட்டு, காணியைவித்துச் செய்து குடுத்துப் போட்டு கடன் கவலையிலையே தாய் செத்துப்போனா, இப்ப ரண்டாவதுக்கு டொக்டர் மாப்பிளை கேக்குதோ... அவையெட்டை என்ன கிடக்கு.

மா.தக: தம்பி அந்தப் பெட்டையைக் கனகாலமா விரும்பியிருந்தவன். அவளைத்தான் செய்வன் என்று ஒத்தைக்காலிலை நிண்டவன்.சீதனம் இல்லாமல் ஒண்டும் நடவாது என்று நாங்கள்தான் வெட்டிவிட்டம். அவன் எங்கட சொல்லுத்தான் கேப்பான்

பெ.தக: காதலிச்சுப்போட்டு சீதனமும் கேட்டவரே .

அப்ப உவர் பெரிய ஆள்தான் .

பெ.தாய்: (மணமகளின் தந்தையைப் பார்த்து) ஒண்டு மில்லாத மாணிக்கம் வீட்டார் உப்பிடிக்கேக்கேக்கை நாங்கள் விடக்கூடாது. இதை எப்படியும் முடிச்சு போட வேணும்.

தரகரைத் தமது பக்கம் கூப்பிட்டு தாங்கள் சம்மதம் என்பது போல அபிநயிக்கின்றனர். தரகர் மீண்டும் மாப்பிள்ளையின் தகப்பன், மாப்பிள்ளையின் தாய் பக்கம் போய் ஏதோ சொல்ல அவர்கள் முகம்மலர்கிறது. இவ் அபிநய நிகழ்வின்போது பின்னணி யில்வயலின் இசைக்கவேண்டும்

பெண்வீட்டுக்காரர் கையில் தட்டு ஒன்றை வைத்திருப்பதுபோல் பாவனை செய்தபடி அத்தட்டை மாப்பிள்ளைவீட்டாரிடம் கொடுக்க அவர்கள் மாப்பிள்ளையைக் கையளிக்கிறார்கள்

பெண்வீட்டுக்காரர் மாப்பிள்ளையை உள்ளே கூட்டிச்செல்ல வயலின் ஒலி நிறுத்தப்பட்டு பின்னணியில் நாதஸ்வரம் கேட்கிறது.

5 விநாடிகள் மேடையில் இருள்- மீண்டும் ஒளிவர...

தரகர்: உங்களுக்கு ஒரு எஞ்சினியர் மாப்பிள்ளை வேணும் என்ன.அந்தா நிற்கிறார்...அவர்தான் ஆள்.

பெ. தக: அழகாகத்தான் இருக்கிறார்.

பெ. தாய்: கொஞ்சம் மெதுவாப் பேசுங்கோ. வளத்ததுக்குப் படிப்பிச்சதுக்குப் போக வடிவாப் பெத்ததுக்கும் சீதனம் கேட்டுப்போடுவினம். சும்மா தொணதொணத்தபடிதானே. இந்த அறுவையைக் கட்டிக்கொண்டு நான் பரும்பாடு...

பெ. தக: கனக்கக் கதைச்சியோ கைநீளும் பார்.என்ற அப்பா,அம்மா என்னை உனக்குப் புருஷனாய்த் தான் தந்தவை. அடிமையா விக்வேல்லை.

பெ. தாய்: (முறைப்பாக) வீட்டை வாருங்கோ மிச்சம் பேசுவம்.

(மணமகளின் தாயின் சேலையைப்பிடித்தபடி மணமகளின் தகப்பன் நெளிகிறார்)

தரகர்: உங்கட தகராறுகளை விட்டுப்போட்டு விசயத்துக்கு வாருங்கோ

மா.தக: (முன்னுக்கு வந்து) என்ன மிஸ்டர் உங்கடை வீட்டிலையும் பொண்டாட்டி ராஜ்யம்தான் போலை. ஒரு பொடியனை வளத்துப் படிப்பிச்சுப் பெரிய ஆளாக்கி கலியாணச் சந்தைக்கு கொண்டு வாறதுக்கு ஒரு தாய் படுறபாடு உங்களுக்குத் தெரிஞ்சிருக்கும். அதாலை கேக்கிற சீதனத்தைக் குடுக்கிறது உங்களுக்கு நல்லது.

பெ.தாய்: என்ன கேக்கிறியள்?
 மா.தாய்: என்ன மிஞ்சிமிஞ்சிப்போனால் ஒரு 4 லட்சம் காசு, நகை நட்டு, வீடு வளவு, தம்பிக்கு ஒரு கார். வேறே ஒன்றும் வேண்டாம்.

மா.தக: (மெதுவான குரலில்) இவளவு பொருட்களையும் தந்து, உயிருக்குயிராய் வளத்த மகளையும் தாறதெண்டால் எவ்வளவு மனக் கஷ்டம். விரும்பினால் மகளை வைச்சுக் கொண்டு மிச்சத்தைத் தாருங்கோ.

பெ.தக: (மெதுவானகுரலில்) இதெல்லாம் குடுத்தப் பிறகு உன்னையும் என்னையும் தவிர என்ன மிஞ்சப் போகுது. வேறே ஒன்றும் வேண்டாமாம்.

பெ.தாய்: சும்மா இருங்கோப்பா. பொடியன் குணம் எப்படி?

மா.தக: அவன் தங்கக்கம்பியெல்லே

பெ.தக: அதுதான் உந்த விலை 18 கரட்டோ, 21 கரட்டோ...

(மணமகளின் தாயும் தந்தையும் தரகனைக்கூப்பிட்டு அபிநயத்தில் கதைக்கின்றனர். தரகன் மீண்டும் மாப்பிள்ளை தாயின் பக்கம் போய் ஏதோ சொல்ல அவர்கள் முகம் மலர்கிறது.)

மா.தக: தரகர் எப்படிப் பெட்டை?

மா.தாய்: எப்படியும் இருந்திட்டுப் போகட்டும். கேட்ட காசைத்தாறதா சொன்னவைதானே. அது போதும் விசயத்தை முடியும்.

(வயலின் பின்னணி இசையுடன் முதலில் நடைபெற்றது போன்ற நடவடிக்கைகள் மேடையில் நடைபெற்று மாப்பிள்ளை உள்ளே அழைத்துச் செல்லப்பட்டபின் பின்னணியில் நாதஸ்வர இசை ஒலிக்கிறது.

5 விநாடிகள் அரங்கில் இருள். ஒளி வந்தபின்....)

தரகர்: பாத்துக்கொண்டு நிண்டால் சரிவராது விசயத்தைத் தொடங்குங்கோ.

பெ.தக: நீங்கள் கேட்ட சீதனவிசயமெல்லாம் தரகர் சொன்னவர். நாங்களும் சில விபரங்கள் சொல்லவேணும். புள்ளிவிபரங்களை எடுத்து விடப்பா.

பெ.தாய்: இங்கை பாருங்க. என்றை பிள்ளையும் 'எக்கவுண்ட்ஸ்' தான் இப்ப கிட்டத்தட்ட 10,000 மட்டிலை சம்பளம் எடுக்கிறாள். கலியாணம் செய்து குறைஞ்சது அவளாலை குடும்பத்துக்கு 30 லட்சம் உழைச்சுக் குடுக்க முடியும். அதைப்பற்றியும் கொஞ்சம் நினைச்சுப் பாருங்கோ.

மா.தக: உந்த நியாயங்களை எல்லாம் கேக்க நாங்கள் இங்கை வரேல்ல. உப்பிடிக் கதைச்சவை கன பேர் வாழ்க்கையை 'மிஸ்' பண்ணிப்போட்டு இண்டைக்கும் 'மிஸ்ஸா' த்தான் இருக்கினம். பெரிசா படிப்பிச்சுக் கிழிச்சுப் போட்டினம். கண்டறியாத படிப்பு...

பெ.தாய்: உங்கடை பிள்ளை படிச்சால் அதுக்கொரு விலை. எங்கடை மகள் படிச்சால் மதிப் பில்லையோ

மா.தாய்: சும்மா விளல் கதையை விட்டுப்போட்டு விசயத்துக்கு வாருங்கோ பாப்பம்.

(உள்ளேயிருந்து ஒரு பெண் வருகிறாள்)

பெண்: அம்மா! விசயம் விளங்கினவையோடை கதைக்கவேணும். காசாசை பிடிச்ச அலையிற பிசாசுகளோடை என்ன கதை வேண்டி கிடக்கு.

மா.தாய்: பிள்ளை! பொம்பிளைப்பிள்ளையள் அடக்கமாக் கதைச்சுப் பழகவேணும். உமக்கு நாக்கு நீளுது.

பெண்: நிமிர்ந்த நன்னடையும் நேர்கொண்ட பார்வையும் நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத நன்னெறிகளும் நிமிர்ந்த ஞானச்செருக்கும் இருப்பதால் செம்மை மாதர் திறம்புவது இல்லையாம்.

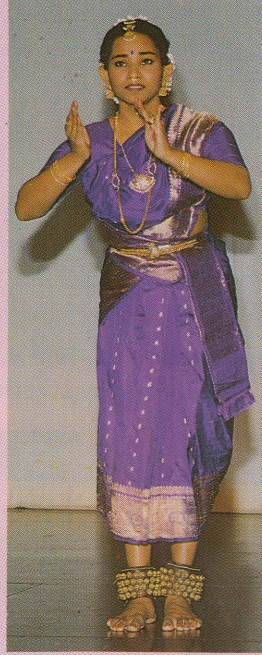
பெ.தாய்: பிள்ளை சும்மா இரு பாப்பம். இங்கை என்ன பட்டிமன்றம் நடத்தவே வந்தனாங்கள்.

பெண்: (கணக்காளரைக் காட்டி) இவர் படிச்சவர்... பண்பானவராயுமிருப்பார். இவரெட்டைக் கதைச்சப்பாப்பம் (கணக்காளர் சிறிது குனிந்தபடி முன்னுக்கு வருகிறார்) தயவு செய்து கொஞ்சம் நிமிர்ந்து நிச்சிரியளே. முதுகெலும்பு இல்லாத ஆள்போலை வளைஞ்ச போய்நிக்கிறியள். Mr. Accountant உங்களுக்குச் சுயமாகச் சிந்திக்கக் கூடிய ஆற்றலை ஆண்டவன் தந்திருக்கிறான். அப்படியிருக்க, அடுத்தவையின்ரை ஆரோக்கியமில்லாத ஆலோசனைகளை ஏன் கேக்கிறியள்? அதற்கு அடிமைப்படுறியள். என்றை அம்மா சொன்ன விசயத்திலை ஏதாவது பிறை இருக்கெண்டு நினைக்கிறியளோ?

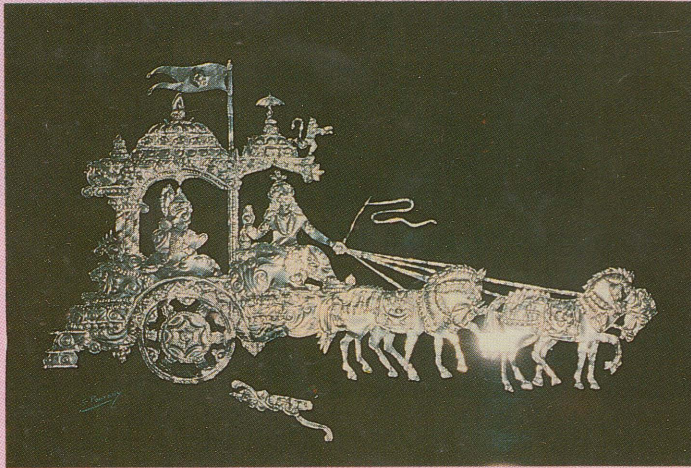
கணக்காளர்: எந்தப் பிறையுமில்லை. ஆணுக்குப் பெண் சமம் எண்டதை இந்தச் சமூகம் கட்டாயம் ஏற்றுக்கொள்ளவேணும். அதோடை இரண்டு பேர் உழைக்காட்டி இயந்திரத்தனமான இந்த உலகத்திலை வாழ முடியாது.

பெண்: Well said உப்பிடி ஒரு நல்ல மனநிலை உள்ள நீங்கள் ஏன் இந்தச் சந்தைக்கு வந்தனீங்கள்?

கனடா

திருமதி . W. நூணி
மன்றத்தின்
நடன ஆசிரியை மட்டுமல்ல,
ஒவியத் துறையிலும்
சிறந்து விளங்குகிறார்.
நமது மன்றத்தால்
ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட
ஒவியக் கண்காட்சி.

நூல் வெளியீடுகள்

'சுவைத்தேன்' புத்தக வெளியீடு

JAFFNA: THE LAND OF THE LUTE வெளியீடு. சிறப்பு விருந்தினர் சிங்.

லண்டனில் JAFFNA: THE LAND OF THE LUTE வெளியீடு

சிறப்பு பேச்சாளர் ஸ்ரீ

நூல் வெளியீடு
கனடா

Jaffna: The Land of the Lute என்னும் நூல் வெளியீட்டு விழாவில்
கனடா திருமறைக் கலாமன்றத்தினரின்
கலைநிகழ்ச்சிகள்

↑ 'யாழ்ப்பாணன்' ↓

நா
ட்டு
க்
கூ
த்
து

'யாழ்ப்பாணன்' என்னும்
வார்த்தைகளற்று நாடகத்தில்
கலந்து கொண்ட
நடனச் செல்வியரும்
ஆசிரியரும்

சங்கீத நுஷணம் பொன். சுந்தரலிங்கத்தின் கச்சேரி

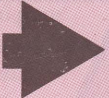

பீரான்ஸ்
 திருமறைக் கலாநிதிகள்
 கலைவிழை'96
 (27 - 10 - 96)

'நீதி தேவன் மயக்கம்'
 நாடகம்

நடன
 நிகழ்ச்சி

'அனைத்து ம் அவரே'
 நாட்டுக்கத்து

(அம்மாதான் காரணம் என்பதைப்போல மாப்பிள்ளையின் தாயைப்பாக்கிறார் கணக்காளர்)

கணக்காளர்: அம்மா இவதான் எனக்குப் பொருத்தமானவ.

மா. தாய்: பொத்தடா வாயை...பெத்த வயிறு பத்தி எரியுது.

கணக்காளர்: அந்தப் பெத்த வயிறு பத்தி எரியாதோ?

மா. தாய்: அது பெண்ணைப் பெத்த வயிறு எரியவேணும் எண்டதுதான் கடவுளின் விருப்பமாக்கும். நீ இங்கை வாராசா. நான் சொல்றதைக் கொஞ்சம் கேள்.. (கணக்காளர் , மாப்பிள்ளையின் அம்மாவின் அருகில் போக) எங்கெட்டைக் காசில்லை எண்டே அவையளைக் கேக்கிறம். இது ஒரு கௌரவமடா...சீதனம் வாங்காமல் செய்தால் அவமானமடா ராசா...

(அபிநயத்தில் விவாதம்)

கணக்காளர்: நீ சொல்லிறது சரிதான் அம்மா.... வா நாங்கள் வேற பெண்ணைப் பாப்பம்

(மாப்பிள்ளையின் தாய், மாப்பிள்ளையின் தகப்பன், கணக்காளர் ஆகியோர் உள்ளே போகின்றனர்.)

பெண்: சீ...முதுகெலும்பில்லாத முட்டான்.

“ மாட்டையடித்து வசக்கித் தொழுவினில் மாட்டும் வழக்கத்தைக் கொண்டுவந்தே வீட்டினில் எம்மிடம் காட்ட வந்தார்- அதை வெட்டிவிட்டோமென்று கும்மியடி”

பெ.தாய்: சரியாவரும் போலையிருந்த மாப்பிள்ளையை விரட்டிவிட்டு இப்ப பாரதி பாடல் கேக்குதோ.. விசரி..

பெண் : அப்பா.... இவர் போனால் வேறையொரு முதுகெலும்புள்ள ஆம்பிளை கிடைக்க மாட்டாரே.

தரகர்: சரி சரி நடந்தது நடந்துபோச்சு..இனி நடக்கவேண்டியதைப் பாப்பம்(கமக்காரனைக் காட்டி) அவர் ஒரு கமக்காரன். சீதனம் எதுவும் வேண்டாமாம். ஒரு குணமான பெண்மட்டும் வேணாமாம்.

பெ.தாய்: எங்களுக்கு உவரை வேண்டாம்..எங்கட பிள்ளையின்ரை படிப்பென்ன உத்தியோக மென்ன...சீதனம் வேண்டாமாமோ...அப்பிடியானவர் எங்களுக்கு வேண்டாம்.

பெ. தக: கால்கையெல்லாம் நல்லாத்தானே இருக்கு. பிறகேன் சீதனம் வேண்டாமாம்.... சில வேளை தலை பிழையோ....

பெண்: தானம் குடுக்கிற மாட்டைப் பல்லுப் பிடிச்சுப் பாக்கிற குணம்இந்தச் சமூகத்தின் இன்னொரு நோய் அம்மா...நான் அவரோடை கொஞ்சம்

கதைக்கவேணும்..நீங்கள் ஏன் சீதனம் வேண்டாம் என்று சொல்லிறியள்.

கமக்காரன்: காச்சலும் தலைவலியும் தனக்குத் தனக்கு வந்தால்தான் தெரியும் மிஸ். வயதான அப்பா...அப்பாவுக்கும் எங்களுக்கும் உழைச்சு உழைச்சு ஓடாப் போன அம்மா..நான் எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டு என்றை மூண்டு சகோதரியளுக்கும் கலியாணம் செய்து குடுத்தனான். நான் படும் கஷ்டத்தைப் பாத்துத்தான் அம்மாவும் அப்பாவும் ஓராளுக்குப் பின்னாலை ஓராள் செத்துப்போச்சினம். நான் பட்ட சிரமங்களை மற்றவை படக்கூடாது. எண்டு தான் இப்பிடி ஒரு முடிவு எடுத்தனான். மற்றது...“ எட்டுமறிவிலே ஆணுக்கிங்கே பெண் இளைப்பில்லை காண்” ...எண்டு பாரதி சும்மாவே சொன்னவர். பெண்கள் எண்டால் வெறும் போகப்பொருள்,பிள்ளைப் பெறும் இயந்திரம் எண்டுதான் எல்லோரும் நினைக்கினம்..

பெண்: இவ்வளவு கசப்பான அநுபவங்கள் இருந்தும், நீங்கள் இப்படி ஒரு கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கிறது Great. அம்மா நான் இவரைத்தான் கலியாணம் செய்வன். இப்படி ஒரு புரிந்துணர்வு உள்ள ஆள் கிடைக்கிறதுக்குக் கொடுத்து வைக்கவேணும்.

பெ.தாய்: அவற்றை கொள்கையும் உன்றை கொள்கையும் ஒண்டெண்டாப்போலை எல்லாம்சரியோ.... உன்றை படிப்பென்ன உத்தியோகமென்ன, எங்கட அந்தஸ்து என்ன...நட வீட்டை..நீ சாகும்வரை கன்னியாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை, உவர் வேண்டாம்.

பெண் : உலகத்தை அவர் படிச்சது பெரிய படிப்பு. .... உணவில்லாதவனுக்கு உணவு தேடிக் கொடுப்பது அவர் உத்தியோகம்...தான்பட்ட சிரமங்களை, மற்றவையில் சமத்தாது அடுத்தவையைப் புரிந்து கொண்டது அவருடைய பெரிய அந்தஸ்து...இதுக்கு மேலை என்ன வேணும்?

பெ.தக: சும்மா பேசாமல் வா பாப்பம்.

கமக்காரன், தரகர் ஒருபக்கமாகவும் விவாதம் செய்தபின் மணமகளின் தாய்,மணமகளின் தகப்பன்,பெண் ஒரு பக்கமாகவும், கமக்காரன் ஒரு பக்கமாகவும் (மணமகளின் தாய்,மணமகளின் தகப்பன், பெண் ஆகியோர் ஒரு பக்கமாகவும் அரங்கைவிட்டு வெளியேற அரங்கில் இருள் பரவுகிறது. ஒளி வந்தபின்...)

தரகர்: (மாப்பிள்ளை தகப்பனைப் பார்த்து) Photo வைத் தாருங்கோ அவைக்குக் காட்டுவம்.

(Photo, வைக் கொடுப்பதுபோல மாப்பிள்ளை தகப்பன் அபிநயிக்க தரகர் Photo மணமகள் தகப்பனுக்குக் காட்டுகிறார்.)

பெ. தக: அப்பப்பா..சினிமாக் கதாநாயகன் மாதிரி யெல்லோ இருக்கிறார். கோட்டென்ன சூட்டென்ன...

பெ. தாய்: ஓம்பா! நல்லாத்தான் இருக்கிறார். எந்த நாடாம்?

தரகர்: முதலிலை ஜேர்மனியில் இருந்தவர். Climate பிடிக்காமல் Holland போய் அங்கை சம்பளம் பிடிக்காமல் சுவிஸ் போய்..ஏதோ கொழுவலிலை தன்ரை பொஸ்ஸுக்கு அடிச்சுப்போட்டு கண்டா போய்விட்டார்.

பெ. தக: என்ன வேலையாம்?

பெ. தாய்: சும்மா கிடவுங்கோப்பா...என்ன கேக்கிறது, என்ன கேக்கக்கூடாது என்று உங்களுக்குத் தெரியுதில்லை.

பெ.தக: எங்கடை மற்றப் பிள்ளையளும் வெளிநாடு களிலைதான் இருக்கிறார்கள். நாங்களும் Visaவுக்கு Apply பண்ணியிருக்கிறம். Papers வந்த உடனை நாங்களும் போவிடுவம்.

தரகர்: நிறையபேர் கேட்டு வந்திட்டினம். அம்மாவுக்கு ஒருத்தரையும் பிடிக்கேல்லை. உங்கடை மகளை ஆற்றையோ கலியாணத்திலை பாத்தவவாம்.. அதோட தம்பியும் Video விலை பாத்தவராம்.

பெ.தக.: பாரதிராஜா கதாநாயகியளை Bus stand இலையும் Collee வாசலிலையும் பிடிச்ச மாதிரி இவர் Video பாத்துப் பிடிச்சிருக்கிறார்.

மா.தக: (மெதுவாக) தரகர், தம்பி அங்க ஒரு கலியாணம் கட்டின விசயம் சொல்ல வேணுமோ...

தரகர்: அப்பாவிக்குடும்பம் அமத்தலாம் என்று பாத்தா குழப்பிப் போடுவியள் போலை கிடக்கு.

மா.தாய்: அவன் ஆம்பிளை. சேறுகண்ட இடத்திலை மிதிச்சு, தண்ணி கண்ட இடத்திலை களுவுறது பிழையோ..ஆ..மிச்ச விசயத்தைப் பேசுவமே (அரங்க மத்தியில் வந்து அபிநயிக் கின்றனர்) சரி...ஆண்டவன் புண்ணியத்திலை எல்லாம் சுலபமா முடிஞ்சு போச்சு. பிள்ளை போ கேக்கை தாலியைக்கொண்டு போனால் சரி.

(விளக்கணைய விமானம் ஒன்று புறப்படும் ஒசையைத் தொடர்ந்து நாதஸ்வர ஒசை)

மீண்டும் ஒளிவர ...உரைஞன் 1, உரைஞன்2, உரைஞன்3 ஒவ்வொருவராக எழுந்து....

உரைஞன்1: பார்த்தீர்களா இந்த சந்தையை? இந்தச் சமூகத்திற்குப் பிடித்துள்ள நோயைப் பார்த்தீர்களா? மனித உடலை அழிக்கும் H.I.V. கிருமிகள் பரவாயில்லை. மனித உடல்களையும் உள்ளதைதையும் சொத்துக்களையும் அழிக்கும் D.A.W.R.Y அதாவது Dawry என்ற கிருமியைப் பார்த்தீர்களா?

உரைஞன்2: இந்தச் சமூகம் கொண்ட நோயின் ஒரு பகுதிதான் இங்கு நாடகமானது. இன்னும் எத்தனை ரகங்கள், எத்தனை ரணங்கள்.

உரைஞன்3: நிற்பாட்டும்... நிற்பாட்டும்.. யாரோ வருகிறார்கள்...

(பாரதியார் உள்ளே வருகிறார்)

உரைஞன்1: நேர்கொண்ட மாப்பு...

உரைஞன்2: நிமிர்ந்த நன்நடை...

உரைஞன்3: தலைப்பாகை...

உரைஞன்1: கம்பீரமான மீசை..

உரைஞன்2: ஓ! எட்டயபுரத்துக் கவிக்கோமகன்..

அன்றைய இரவு

அன்றைய இரவு

<p>ஆம் நிலவுகளை விழுங்கி வெளிச்சங்கள் பறிக்கப்பட்ட இரவுகள் இளமைகளைத் தொலைத்து அன்பு கசக்கி பிழியப்பட்ட கொடூர இரவுகள் அன்றைய இரவோடு கொத்தி எறியப்பட்ட இந்தக்கிளை இரண்டொரு கிளையுடன் ஓர் பாலத்தில்</p>	<p>வீழ்ந்தது. இவைகள் எல்லாம் விடிவை நோக்கி ஏங்கிய வேளையில் எங்கோ இருந்த வெள்ளம் கிளைகளை அடித்துச் சென்று விட்டது. இப்பொழுது ஆதரவற்ற நிலையில் இங்கே தூக்கி எறியப்பட்ட கிளை</p>
--	---

ஜோன்சன் பிறேமானந் - வன்னி

வன்னியில் திருமறைக்கலாமன்றம்

திருமறைக் கலாமன்றம் மூலலைத்தீவு புதுக்குடியிருப்பயிலும் அதன் பணிகள் ஆரம்பித்துள்ளது.

புனித குசையப்பர் ஆலய முன் மண்டபத்தில் 01-08-1996 அன்று இதன் புதிய பயிலகம் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது.

பங்குதந்தை அருட்திரு. சந்திரபேரஜிளின் முயற்சியுடன் புலம் பெயர்ந்துள்ள மன்ற அங்கத்தவர்களின் ஒத்துழைப்புடன் இப்பயிலகம் திறந்து வைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆசிரியர் - பாதுகாவுலன் 13.10.1996

- உரைஞன்3: தமிழ் அன்னையின் மூத்தபுதல்வன்...
- உரைஞன்1: “ அச்சம் நீங்கினாயோ- அடிமை ஆண்மை தாங்கினாயோ பிச்சை வாங்கிப் பிழைக்கும் - ஆசை பேணுதல் ஒழித்தாயோ” என்று பாடிய மகாகவி
- உரைஞன்2: அமரும் பெருந்தகையே வழக்கொன் றுண்டு (பாரதி அமர்கிறார்)
- உரைஞன்1: நடந்தவையெல்லாம் பார்த்திருப்பாய் கவி மகனே... நீயே இதற்கொரு மருந்து சொல்.
- உரைஞன்2: மருமகளாய் இருந்தவளே மாமியாரான போது, அவள் ஆடும் ஆட்டத்தைப் பார்த்தாயா? அதை நீ ரசித்தாயா?
- உரைஞன்3: மணமகளின் பெற்றோர்கள் கூனிக்குறுகி நிற்க இவர் அடிக்கும் கொட்டம் பார்த்தாயா?
- உரைஞன்1: கூனிக்குறுகி நின்றவர்களிடம் மட்டும் என்ன வாழுகிறதாம். அவர்களின் ஆண் பிள்ளைகளையும் அப்படித்தான் விற்பார்கள்
- உரைஞன்2: உத்தியோகத்திற்கு ஒரு விலை..
- உரைஞன்3: உருவத்திற்கு ஒரு விலை..
- உரைஞன்1: தாய்க்கொரு விலை தந்தைக்கொரு விலை...
- உரைஞன்2: மாப்பிள்ளைகள்... மண்ணாங்கட்டிகள்..
- உரைஞன்3: முதுகெலும்பில்லா முட்டாள்கள்...
- உரைஞன்1: நீ பார்த்தவை சொற்பந்தான், பாராதவையோ ஏராளம்.
- உரைஞன்2: அண்ணி கொண்டுவரும் சீதனம் மைத்துனிக்கு அத்திவாரம்.
- உரைஞன்3: கூலி வேலைசெய்து சேர்த்த பணம் மாப்பிள்ளைக்கு சுகபோகம்
- உரைஞன்1: போட்டியிலே அள்ளிக்கொடுப்பவர்கள் தாராளம்.

- உரைஞன்2: நாங்கள் சொல்லாமல் விட்ட அநாகரீகம் ஏராளம்.
- உரைஞன்3: நாங்கள் சொல்லாமல் விட்ட அநாகரீகம் ஏராளம்.
- உரைஞன்1: நாங்கள் சொல்லாமல் விட்ட அநாகரீகம் ஏராளம்.
- உரைஞன்2: ஒரு பெண் வந்தாள்.. புதுமைப்பெண்ணாய் இருப்பாள் என்றால் அவளும் சறுக்கிவிட்டாள்..
- உரைஞன்3: சமூகத்திற்குப் பயப்படுகிறாளோ..?
- உரைஞன்1: ஒன்றை மனதில் வை... அவள் பெரும் பான்மைக்கு உதாரணம்... சிறுபான்மையாய் நிறையப் புதுமைப் பெண்கள் இருக்கிறார்கள்.
- உரைஞன்2: ஆமாம்.. அதுவும் உண்மைதான்.. அவர்கள் பெரும்பான்மையாவது எப்போது?
- உரைஞன்3: அந்த விவசாயி... அவன் எதுவும் கேட்க வில்லை.
- உரைஞன்1: அதனால்தான் அவன்மீது நுகர்வோருக்குச் சந்தேகம்.
- உரைஞன்2: அவனும் முட்டாள்தான்.. காற்றுள்ள போது தூற்றத்தெரியாதவன்.. என்பர் சிலர்.
- உரைஞன்3: தரகன்..
- உரைஞன்1: அவனை விடு. ஊர் இரண்டானால், கூத்தாடி அவன் பிழைப்பான்.
- உரைஞன்2: கவிக்கோவே! மகாகவியே! எட்டயப்பரத்துச் சூரியனே! எமது வாதம் தந்துவிட்டோம், உனது தீர்ப்பை சொல் மன்னா.
- உரைஞன்3: நீ கண்ட கனவுகள் நனவாச்சோ?
- உரைஞன்1: உடன் பதிலைச் சொல் கவிவேந்தே.
- (பாரதி எழுந்து முன்னுக்கு வருகிறார்)
- உரைஞன்2: தீர்ப்புக்குப் பார்த்திருப்போம்.
- உரைஞன்3: எமைப் பிடித்த சனியன் இன்றோடு தொலைந்து போமோ?
- (பாரதி ஒரு தடவை செருமி, குரலைச் செப்பனிட்டுவிட்டு)
- பாரதி: விதியே! விதியே!
இந்தத் தமிழ்ச்சாதியை என் செய்நினைத்தாயடா?
- (பாரதி சொல்லி முடித்தபின் அரங்கின் உள்ளேயிருந்தும் 4,5 குரல்கள் மூன்று தடவைகள் ஒலிக்கலாம்)
- உரைஞன்1, உரைஞன்2, உரைஞன்3 ஆகியோர் தாங்கள் நிற்கும் இடங்களிலேயே முறையே கண்கள், காதுகள், வாய் என்பனவற்றை கையால் முடி உட்காரவேண்டும்.)

திரை

இதோ ஓர் அரசியல் பேச்சாளர் மேடையிலே முழங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்:

“.....ஆட்சி

மக்கள் ஆட்சி அல்ல,

இது களப்பிரர் ஆட்சி”

அதாவது மோசமானதொரு ஆட்சியினைக் குறிப்பிட களப்பிரர் ஆட்சியினைச் சுட்டிக்காட்டுவது தமிழக அரசியல் பேச்சாளர்களில் ஒரு பிரிவினர் கையாண்டு வரும் வழக்கமான பாணியாக இருக்கிறது.

அந்த அளவுக்கு களப்பிரர் ஆட்சி என்பது ஒரு காட்டுத் தர்பார்; ஒரு கண்டனத்திற்குரிய ஆட்சி என்கிற எண்ணம் அவர்களிடையே வேரூன்றி இருக்கிறது.

இப்படி ஒரு நிலைமை உருவாகியிருப்பதற்கு அரசியல்வாதிகளைவிட தமிழக சரித்திர ஆசிரியர்களே மூல காரணம் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

தென்னிந்திய வரலாற்றை நமக்குத் தேடித் தந்த ஞானிகளில் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்த கே. நீலகண்ட சாஸ்திரியிலிருந்து இன்று நம்மிடையே வாழ்ந்துவரும் கே.கே. பிள்ளை வரை பெரும்பாலான சரித்திர ஆசிரியர்கள் “ களப்பிரர் காலம் தமிழக வரலாற்றில் ஓர் இருண்ட காலமே ” என்று சொல்லுகிறார்கள்.

நீலகண்ட சாஸ்திரி தனது “சோழர்கள்” எனும் நூலில்,

“சங்க காலம் எனும் ஒளி அணைந்ததும் களப்பிரர் காலம் எனும் இருண்ட காலம் தொடங்கியது”

என எழுதியுள்ளார். தனது “தென்னிந்திய வரலாறு” எனும் நூலிலும் களப்பிரர்களை “நாகரிகத்தின் விசித்திரமான எதிரிகள்” என்றும் “கொடுமையான ஆட்சியாளர்கள் ” என்றும் வருணித்துள்ளார்கள்.

ஆனால், அதே சாஸ்திரியார்தான் “ களப்பிரர்களைப்பற்றி எதையும் திட்டவாட்டமாகச் சொல்லமுடியவில்லை” என்றும் அந்த நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனாலும் அவரது அடியொற்றி வந்த பெரும்பாலான சரித்திர ஆசிரியர்கள் “ களப்பிரர் காலம் இருண்ட காலமே ” என அடித்துச் சொல்லுகின்றனர். இதோ கே.கே. பிள்ளை எழுதுகிறார்:

“ தொண்டை மண்டலம், சோழ மண்டலம், பாண்டியநாடு ஆகியவற்றில் ஒன்றேனும் இவர்களுடைய (களப்பிரர்களுடைய) கொடுமையின்றும் தப்பவில்லை. தமிழகத்திற்கு இவர்களால் ஏற்பட்ட குழப்பமும், இழப்பும் அளவிற்றதன. இவர்கள் கொடுங் கோலர்கள் கலியரசர்கள்” (தமிழக வரலாறு-மக்களும் பண்பாடும்)

இப்படி சரித்திர ஆசிரியர்களின் கண்டன மழையிலே நனைந்து வருகின்ற இந்த களப்பிரர்கள் யார்? உண்மையிலே அவர்கள் “ கலியரசர்கள் ” தானா?

சங்க இலக்கியம் என்பது கிட்டத்தட்ட கி.மு. 500 லிருந்து கி.பி. 250 வரை எழுதப்பட்ட பாக்களையும், நூல்களையும் கொண்டது என பொதுவாக சரித்திர ஆசிரியர்களையும் கொண்டது என பொதுவாக சரித்திர ஆசிரியர்கள் கூறுகிறார்கள். எனவே சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் தமிழக வரலாறு எனும் ஒரு நீண்ட நெடும் பாதையின் பல்வேறு மைல்கர்களாக இருக்கலாம்.

சங்க இலக்கியம் காட்டும் சமுதாய வாழ்க்கை

அதனால்தான் சங்க இலக்கிய நூல்களில் ஒன்றாகிய புறநானூறுக்கு எழுதப்பட்டுள்ள முன்னுரையில்,

“ மிகப் பழைய நூல்களெல்லாவற்றிலும் பழையதெனக் கருதப்படும் தொல்காப்பியத்திற்கு முன்னே தோன்றிய செய்யுள்களும் பின் தோன்றிய செய்யுள்களும் தன்னகத்தே கொண்டு தமிழ் நாகரிகத்தின் தொன்மையுணர்த்தும் பெருநூலாகத் திகழ்வது இப்புறநானூறு ” எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இந்தக் கோணத்திலிருந்து பாக்கும் பொழுது சில சங்க இலக்கியப் பாக்கள் மிகப் பழமையான காலத் தவையாக இருக்கலாம் என்பது மட்டுமல்லாது, அவை அன்று ஏற்பட்டிருந்த சில அடிப்படையான சமுதாய மாற்றங்களைக் கோட்டுக் காட்டுவதையும் நம்மால் எடுத்துக்காட்ட முடியும்.

களப்பிரர் காலம்
இருண்டகாலமா ?

ஆனாலும் இத்தனைக்கும் மத்தியிலும் பெரும்பாலான பாக்கள் ஒரு பொதுவான சமுதாய வாழ்வின் பல்வேறு அடிப்படை அம்சங்களை எடுத்துக் காட்டுவதனையும் நாம் உணரத்தான் முடிகிறது.

இந்த அம்சங்கள் என்ன? அன்று சமுதாயத்தில் வேலைப்பிரிவினை ஒரு முக்கியமான கட்டத்தினை எட்டியிருந்தது; அதன் காரணமாக வாணிபம் வளர்ந்திருந்தது. அது கடல் வாணிபமாகவும் மலர்ந்திருந்தது. -அடுத்து, இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் வடபகுதியில் உருவாகியிருந்த ஆரிய திராவிட கலப்பு நாகரீகம் தென்னகத்திலும் அன்றே பரவியிருந்தது. அதுவே சமுதாயத்தில் செல்வாக்கும் பெற்றிருந்தது.

வடநாட்டிலிருந்து தென்னகத்திற்கு வந்த அகத்தியரைப் பற்றிய புராணக் கதைகளும்- அதேபோன்று கேரளத்தை உருவாக்கியவர் வடபுலத்தைச் சார்ந்த பரசுராமர்தான் என்ற கர்ணபரம்பரைக் கதையும் வெகுகாலத்திற்கு முன்பே வடக்கேயிருந்து தெற்கு நோக்கி குடிபெயர்ச்சி நடந்ததின் பழங்காலத்திய நினைவுகளின் மிச்ச சொச்சங்களாக இருக்கலாம். அது மட்டுமல்லாது, வடமொழிக்கு இலக்கணம் வகுத்தவர்களும் ஒருவராகிய கி.மு. 4ம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த கத்யாயனர் தனது நூலில் பாண்டிய, சோழ, சேரநாடுகளைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அவரே ஒரு தென்னாட்டவர் என்றும் நம்பப்படுகிறது. கி.மு. 4ம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த அசோகர் மைசூரிலும், கர்நாடலிலும் தனது தர்மஸ்தூபியினை அமைத்திருக்கிறார். அவற்றில் பிராமி எழுத்தில் பிராக்ரத மொழியில் அவரது போதனை உள்ளது. அதாவது, இந்த வடமொழி அன்றே தென்னக மக்களுக்கு புரியும் என்பது விளங்குகிறது. இவற்றையெல்லாம் ஒன்று சேர்த்துப் பார்க்கும் பொழுது வடபுலத்திலிருந்து தென்னகத்தை நோக்கிய குடிபெயர்ச்சி கிட்டத்தட்ட கி.மு. 1000 ஆண்டிலிருந்தே தொடங்கி அசோகர் காலத்தில் முழுமை

பெற்றிருக்கலாம் என்கிறார் நீலகண்ட சாஸ்திரியார்.

சாஸ்திரியாரின் கருத்து சரியென்றேபடுகிறது. இதிலே நமக்கு சந்தேகம் இருக்குமேயானால் சங்க இலக்கியம் அதைப் போக்கிவிடுகிறது. வடபுலத்தில் உருவாகியிருந்த ஆரிய-திராவிடக் கலப்பு நாகரீகம் எந்த அளவிற்கு தமிழகத்தில் பரவியிருந்தது என்பதனை அது வெளிப்படுத்துகிறது.

புறநானூற்றிலே கடவுள் வாழ்த்துப் பாவாக சேர்க்கப்பட்டிருப்பது பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனாருடையது. அதிலே பல்யாகசாலை முதுகுருமிப் பெருவழுதி. மற்றொரு மன்னனின் பெயர் சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளி மற்றொரு மன்னன். அவன் பாரதப் போரின்போது பாண்டவர்- கௌரவர் இரு சாராருக்குமே சோறு போட்டானாம். ஆகவே அவன் பெயர் சேரமான் பெருஞ்சோற்றுதியஞ்சேரலாதன்.

ஆகவே வைதீக இந்துமதத்தின் அடிப்படை அம்சமாகிய யாகங்கள் புரிவதனை அன்று தமிழக மன்னர்களும் பின் பற்றியிருக்கிறார்கள். அதாவது, ஆட்சியாளர்களின் ஆதரவுபெற்ற மதமாக அன்று வைதீக இந்துமதம் திகழ்ந்திருக்கிறது.

அனைத்திற்கும் மேலே கௌணியன் விண்ணந்தாயன் என்கிற பிராமணரைப் புகழ்ந்து ஆவூர் மூலங்கிழார் பாடிய பாடல் ஒன்று புறநானூற்றில் உள்ளது. கௌண்டனிய கோத்திரத்துப் பிராமணரே கௌணியர் எனப்படுகின்றனர். திருஞானசம்பந்தர் கூட கௌணியர்தாம். இந்தப் பாடல் வடபுலத்தில் உருவாகியிருந்த நால்வருண அமைப்பை தென்னகத்திலும் அன்றே நிலைபெற்றிருந்ததை சுட்டிக் காட்டுகின்றது. இந்தப் பாடலில் வரும்,

“நீர் நாண நெய் வழங்கியும்
எண் நாண பல வேட்டும்
மண் நாண புகழ் பரப்பியும்”
என்ற வரிகள் மன்னர் மட்டுமல்லாது குடிமக்களும் வேள்விகள் செய்ததைக் குறிக்கிறது. அது மட்டுமல்லாது,

“ஒன்று புரிந்த ஈரிரண்டின்
ஆறுணர்ந்த ஒரு முதுநூல்”
என இந்தப்பாடலில் வருவதற்கு “நான்கு வேதங்கள்” என உரை அளிக்கப்பட்டுள்ளது. அடுத்தவரியான,

“இகல் கண்டோர் மிகல் சாய்மார்”

என்கிற வரிக்கு “வேதத்தினை ஒப்புக் கொள்ளாத புத்த, சமண பிற சமயங்கள் ஒழிந்திட” என பழைய உரை பொருள் கூறுகிறது.

இதற்கு விளக்கம் கூறவந்த ஒளவை துரைசாமி பிள்ளை “சங்கத் தொகை நூல்களில் புத்தர்- சமணர் முதலிய சமயத்தவரைப் பற்றிய குறிப்புகள் இன்மையின் இது பொருந்தாது” என்று எழுதியுள்ளார்.

ஆனாலும், இவற்றில் எல்லாமிருந்து நாம் ஒன்றினைத் தெளிவாகச் சொல்லமுடியும். சங்க இலக்கியம் காட்டும் சமுதாயத்தில் வைதீக இந்துமதமே செல்வாக்கு பெற்றிருந்திருக்கிறது. ஆனால் அதே காலத்தில் புத்த, சமண மதங்களும் அன்றே தென்னகத்திற்கு அறிமுகப்படுத்தப் பட்டிருக்கலாம். ஆனால் அவைகள் அன்று செல்வாக்கு பெற்றிருக்கவில்லை. அன்று காலூன்றி நின்றிருந்த சனாதனஇந்து மதமே. இந்த கருத்தினை தொல் காப்பியத்தில் எத்தனையோ செய்யுள்களின் மூலம் புலப்படுத்துகிறது.

“வருணன் மேய பெரும் புனல் உலகமும்”

என்று வேதக் கடவுள்களும் ஒன்றாகிய வருணன் அன்றே உள்ளூர்க் கடவுள்களில் ஒன்றாயிருந்ததை எடுத்துக் காட்டுகிறது. “மேலோர் மூவர்க்கும் புணர்ந்த கரணம் கீழோர்க் காகிய காலமும் உண்டே” என நால்வருணத்தினை எடுத்தியம்புகிறது.

“வைசிகன் பெறுமே வாணிக வாழ்க்கை” என அதனை மேலும் தெளிவாக்குகிறது. தலைவன் தலைவி பத்துவகைப் பண்புகளில் ஒத்திருக்க வேண்டும் எனும்பொழுது “பிறப்பிலே” ஒத்திருக்கவேண்டியதை முதலில்

குறிப்பிடுகிறது. இதனால்தான் சாஸ்திரியாரும் கூட “வேதமதம் சங்ககாலத்திலேயே தென்னகத்தில் அடிவேர் விட்டு நிலைத்து விட்டிருக்கிறது” என்கிறார்.

களப்பிரர் ஆண்ட காலமும் சமயச்சார்பும்

இந்த நிலைதான் கி.பி. 250 வரை- அதாவது சங்க காலம் முடியும் வரை- நீடித்திருக்கிறது. இதன்பின்னர்தான் களப்பிரர் காலம் தொடங்குகிறது.

களப்பிரர் சேர, சோழ, பாண்டிய மூவேந்தர்களையும் வென்று தமிழகம் முழுவதையும் ஆண்டிருக்கிறார்கள். மூவேந்தர்களையும் இவர்கள் சிறையிலடைத்தார்கள் என்று கூட ஒரு பழம் பாடல் கூறுகிறது. அது மட்டுமல்ல, கிட்டத்தட்ட கி.பி. 250ல் தொடங்கி கி.பி. 550 வரை முந்நாறு ஆண்டுகள் இவர்களது ஆட்சி “தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்தில்” நடந்திருக்கிறது.

அப்படிப்பட்ட, இந்த களப்பிரர்கள் யார்? தமிழர்களா? அல்லது அயலரா? அயலர் என்றால் எந்தப்பகுதியிலிருந்து இங்கு வந்தவர்கள்? தமிழர் என்றால், மூவேந்தர்களையும் வெல்லும் அளவிற்கு பலம் வாய்ந்திருந்த இவர்கள் சமுதாயத்தில் எந்தப்பிரிவினராய் இருந்தனர்? என்ற கேள்விகள் எல்லாம் இன்னும் ஆழ்ந்த ஆராய்ச்சிக் குரியனவே.

இவர்கள் தோற்றத்தைப்பற்றிய முழுவிபரங்கள் இன்னும் கிடைக்கவில்லையாயினும், இவர்கள் புத்த, சமண மதங்களையே ஆதரித்தனர் என்பதில் இன்றைய தினம் சரித்திர பேராசிரியர்களிடம் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. அதிலும் இவர்களது ஆட்சியின் பிற்காலத்தில் சமணமதம் பெரும் செல்வாக்கு பெற்றிருந்திருக்கிறது.

களப்பிரர் குலத்தைச் சார்ந்த அச்சுத விக்கிராந்தன் என்கிற மன்னன் புத்தமதத்தைப் பெரிதும் ஆதரித்ததாக கே.கே. பிள்ளை கூறுவதுபோல “களப்பிரர்முதலில் பௌத்தர்களாகவும்,

பிறகு சமணர்களாகவும் சமயச்சார்பற்றிருந்தனர்.

இதிலே கொஞ்சநஞ்சமும் சந்தேகம் ஏதேனும் இருக்குமேயானால் அதனை ‘வேள்விக்குடிச்’ செப்பேடு போக்கிவிடுகிறது.

நாம் புறநானூற்றிலே சந்தித்த பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப்பெருவழுதி எனும் அதே பாண்டிய மன்னன் பாகனூரக் கூற்றத்தில் (இப்பொழுது சோழவந்தான் பகுதியில்) வைகை ஆற்றங்கரையில் ஒரு வேள்வியினைச் செய்திருக்கிறான். அந்த வேள்வி முடிந்ததும் அந்தப் பகுதிக்கு ‘வேள்விக்குடி’ எனப் பெயரிட்டு அதனை அந்த வேள்வியினை செய்வித்த நற்கொற்றன் என்கிற பிராமணருக்கு “பிராமதேயமாக”- அதாவது இனாமாக அளித்திருக்கிறான். ஆனால் சில காலத்துக்குள்ளாகவே களப்பிரர் ஆட்சி துவங்கிவிடுகிறது. களப்பிரர் ஆட்சி இந்த பிராமதேயத்தை ரத்துச் செய்திருக்கிறது.

களப்பிரர் ஆட்சி சுமார் கி.பி. 550ல் முடிவடைந்தவுடன் மீண்டும் பாண்டியர் ஆட்சி நிறுவப்பட்டு, அதைத் தொடர்ந்து ஆறு அரசர்களின் காலம் முடிந்து, பராந்தக நெடுஞ்சடையன் ஆட்சியில் (கி.பி. 765-790) முதலில் தானம் பெற்ற நற்கொற்றன் வழிவந்தோரில் ஒருவனுக்கு அந்த “வேள்விக்குடி” மீண்டும் பிராமதேயமாக சாசனம் செய்விக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சாசனமே வேள்விக்குடி செப்பேடு ஆகும்.

அந்த வேள்விக்குடி செப்பேடு களப்பிரர் பற்றி இப்படிக் குறிப்பிடுகிறது.

“பின் அளவரிய ஆதிராசரை அகல நீக்கி அகலிடத்தைக்

களப்பிரனெனும் கலியரசன் கைக் கொண்டதனை இறக்கியபின்”

இதற்கு “பாண்டியர் செப்பேடு பத்து” எனும் நூல் இப்படிப் பொழிப்புரை தருகிறது.

“பிறகு களப்பிரன் என்னும் கொடுமையுடைய அரசன் அளவிடு

தற்கரிதான அவ்வப் பிரதேசங்களின் அதிபர்களை அவ்வப் நாட்டைவிட்டு நீக்கி அகன்ற பாண்டிய நாட்டைக் கைப்பற்றி, தானம் கொடுக்கப்பட்ட வேள்விக்குடியையும் இறக்கினான்.”

அரசியல் மோதல்களும் மதமுரண்பாடுகளும் இணைந்து சென்று காட்சி

ஆக, விஷயம்பொழுது தெளிவாகிறது. புத்த-சமண மதத்தைச் சார்ந்த களப்பிரர்கள் சங்க காலத்தின் பிற்பகுதியில் சனாதன இந்துமதத்திற்கிருந்த பெரும் செல்வாக்கினை உடைக்கும் வேலையில் இறங்கியிருக்கிறார்கள். அதன் பகுதியாகத்தான் பிராமணர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட நிலதானங்களை ரத்து செய்திருக்கிறார்கள். அரசு ஆதரவில்லா எந்த மதமும் அந்நாளில் தழைத்தோங்க முடியாது. எனவே, இங்கே அரசியல் மோதல்களும், மதமுரண்பாடுகளுக்கும் இணைந்து சென்றிருக்கின்றன. அதனால்தான் நீலகண்டசாஸ்திரியார் “களப்பிரர் கொண்டதனை அரரசியல் புரட்சியானது மத முரண்பாடுகளால் உருவானதுதான்” என்கிறார்.

இம்மத மோதல்களின் காரணமாகத்தான் களப்பிரர்கள் “கலியரசர்கள்” கொடுங்கோலர்கள் என அவர்களால் பாதிக்கப்பட்ட சனாதன இந்து மதத்தவர்கள் எழுதிச் சென்றுள்ளனர்.

ஆனால், அதன் காரணமாகவே நாமும் அதனை எதிரொலிக்க வேண்டியதில்லை.

வடஇந்திய சரித்திரத்தை ஆராய்வோமேயானால் வைதீக இந்துமதம் வர்ணாஸ்ரம முறையினைக் கடுமையாக அமுல்படுத்தியதும், வேள்வி என்ற பெயரால் அன்றைய மக்களின் உற்பத்திக் கருவிகளில் ஒன்றாகிய கால்நடைகளைப் பலிகொடுத்தும், வளர்ந்துவந்த வணிககுலத்திற்கு சமூகத்தில் உரிய அந்தஸ்து தரப்படாததும் மக்களின் பொதுவான வறுமை நிலையுமே-கி.மு. 500 ஆண்டுகளில் புத்த சமண மதங்கள் தோன்று

வதற்கு அடிப்படையாய் இருந்தன என்பதனை உணர்ந்திடலாம்.

வர்ணாஸ்ரம அமைப்பின் நடுவே புத்த-சமண சங்கங்கள் உருவாகி அங்கே அனைத்து வருணத்தவரும் சமமாக நடத்தப்பட்டனர். யாகசாலைகளில் நடந்த கால்நடை கொலைகளுக்கு எதிராக ஓர் இயக்கமே நடத்தப்பட்டது. இந்த இயக்கத்தின் பிரதிநிதிகளாகிய புத்த-சமண துறவிகள் பொதுவாக கொல்லாமையை வற்புறுத்தினர்; புலால் உண்ணாமையை மேற்கொண்டனர். உரிய சமுதாய அந்தஸ்து பெறாத வணிககுலத்தவர்கள் இப்படிப்பட்ட மதஎழுச்சிகளில் தங்களுக்கு வழி பிறக்குமா? என்று பாத்தனர். அனைத்திற்கும் மேலே பிராமணருக்கும் - சூத்திரியருக்கும் இடையிலிருந்த முரண்பாடுகள் இப்பொழுது சூத்திரிய குலத்திற்கு ஆதரவாக முடியத் தொடங்கின. புத்தரும் மகாவீரருமே சூத்திரிய குலத்தைச் சார்ந்தவர்கள்தாம் என்பதனை நாம் இங்கே சுட்டிக் காட்ட வேண்டியிருக்கிறது.

அதனால்தான் சோவியத் அறிஞர்கள் எழுதிய “ இந்திய வரலாறு” என்னும் நூல்-

“ வர்ணாஸ்ரம முறைபற்றி பிராமண நூல்களும், பௌத்த நூல்களும் இரண்டு விதமாகக் கூறுகின்றன : பிராமண நூல்களில் வர்ணாஸ்ரம வரிசையில் பிராமணர்கள் முதலிடமும் சூத்திரியர்கள் இரண்டாவது இடமும் பெற்றுள்ளனர். ஆனால் பௌத்த நூல்களிலோ சூத்திரியர்களுக்கு அடுத்தே பிராமணர்கள் இடம்பெற்றுள்ளனர். இது வர்ணாஸ்ரமப்பற்றிய கருத்தாய் மட்டு மல்லாது, சமூகப்பிரிவுகளில் அப்போது ஏற்பட்டிருந்த மாற்றத்தினைக் குறிப்பதாகவும் இருக்கலாம்... புத்தமதமானது ஒரு பரந்த சாம்ராஜ்யத்தின் தேவையையும் அதற்கு ஒரு “சக்ரவாத்தியின்” அவசியத்தையும் முன் வைத்து மௌரிய சாம்ராஜ்யத்திற்கு ஒரு சித்தாந்த

அடித்தளத்தினை அமைத்துக் கொடுத்தது.” - என்று கூறுகிறது.

ஆக, புத்த-சமண மதங்கள் அன்றைய ஆட்சியாளர்களாக இருந்த சூத்திரியர்களின் ஆதரவின்மீது பெற்று வடஇந்தியாவில் பெரும் செல்வாக்குடன் திகழத் தொடங்கின. அசோகர் காலத்தில் இம்மதங்கள்- குறிப்பாக புத்தமதம்- அதன் உச்ச நிலையை அடைந்தது.

புத்த-சமண மதங்கள் அவற்றோடு பிறந்து வளர்ந்திருந்த பலவீனங்களின் காரணமாக பின்னாளில் இந்துமதத்தால் ஜீரணிக்கப்பட்டு விட்டாலும், அவை தோன்றிய காலத்தில் பெரும் எழுச்சிகளாகவே இருந்தன என்பதில் ஐயமில்லை.

இப்படி அன்று வைதீக இந்து மதத்தின்மீது புத்த-சமண மதங்கள் பெற்ற வெற்றியின் எதிரொலி தென்னகத்திலும் கேட்டிருக்கிறது. சங்க காலத்தின் இறுதியில் ஆதிக்கம் பெற்றிருந்த இந்துமதம்- அந்தக் காலத்திலேயே ஏற்கனவே அறிமுகப் படுத்தப்பட்டிருந்த புத்த-சமண மதங்களால் இப்பொழுது பெரும் சித்தாந்தப் போருக்கு அழைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வடபுலத்தைப் போல இங்கேயும் வைதீக இந்துமதத்தின் கடுமையான வாணாஸ்ரம கட்டுத்திட்டமும், வேள்விமுறையும் சமுதாய வளர்ச்சிப்பாதையில் தடைக்கற்களாய் வந்திருக்கின்றன. அதன் காரணமாக மக்கள் புத்த-சமண மதங்களின் பால் கவர்ந்திழுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாற்றமானது, வடக்கே நடைபெற்றது போல ஓர் அரசியல் மாற்றத்துடனேயே முழுமையடைந்திருக்கிறது. அதுதான் களப்பிரர் ஆட்சி.

“ஓர் இருண்ட காலத்தில் இத்தனை ஒளிவிளக்குகளா?”

களப்பிரர் காலம் என்பது வெறும் ஆட்சி மாற்றமாக இல்லாமல் அதன் பின்புலத்தில் சில சமுதாய மாற்றங்கள் இருந்திருக்கின்ற காரணத்தால்தான்

அவர்களது ஆட்சி, அடிக்கடி ஆட்சி மாற்றங்கள் நடைபெற்று வந்த அந்தக் காலத்திலேயே முந்நூறு ஆண்டுகள் தாக்குப் பிடித்திருக்கிறது என்று கூறலாம்.

அதுமட்டுமல்லாது எந்த காலத்தை “இருண்ட காலம்” என்கிறார் களோ அதே காலத்தைப்பற்றி:-

“ புத்தமதமும், சமணமதமும் ஏற்றம் பெற்றிருந்த இருண்ட காலத்தில்தான் தமிழகத்தில் சிறப்பான தொரு இலக்கிய வாழ்வு நடைபெற்றிருக்கிறது. பதினெண் கீழ்க்கணக்கு என்பதன்கீழ் வரும் பல நூல்கள் இந்தக் காலத்தில்தான் எழுதப்பட்டன. சிலப்பதிகாரமும், மணிமேகலையும் கூட இந்தக்காலத்தில் எழுதப்பட்டவைத்தான்.” (தென்னிந்திய வரலாறு)

என்று நீலகண்ட சாஸ்திரியே எழுதுகிறார். சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை இந்தக் காலத்தில் இயற்றப்பட்டவையா அல்லது அதற்கும் பிற்காலத் தவையா என்பதில் கருத்து வேறுபாடு இருக்கலாம், ஆனால் அவை இயற்றப் படுவதற்கு இந்தக் காலமே உந்து சக்தியாய் இருந்திருக்க வேண்டும். அது மட்டுமல்லாது பதினெண் கீழ்க்கணக்குகளில் உள்ள பல நூல்கள் அதாவது- திருக்குறள் போன்ற நூல்கள் எல்லாம் இந்தக் காலத்தில்தான் இயற்றப்பட்டிருக்கின்றன என்பதே பெரும்பாலோருடைய கருத்தாக உள்ளது.

“பௌத்தரும் சமணரும் வைதீகச் சடங்குகளையும், வேள்விகளையும் ஆரிய(?) சமய தத்துவங்களையும் மறுத்தவர்கள்... கொல்லாமை, புலால் உண்ணாமை, பொய்யாமை, பிறப்பினால் உயர்வு தாழ்வு காணாமை என்ற உயர்ந்த அறங்களை ஒம்பி வளர்த்தவர்கள்... நாடெங்கும் சமணப்பள்ளிகளும், பௌத்த விகாரங்களும் அமைக்கப்பட்டு வந்தன... இக்காரணங்களால் வேள்விகளையும், குலவேறுபாடுகளையும் படுகளாகக் கொண்டு

உயர்ந்துவந்த வைதீக சமயம் தன் செல்வாக்கை இழந்துவந்தது... பூச்சியபாதர் என்பவரின் மாணவரான வச்சிரநந்தி என்பவர் மதுரையில் "திராவிட சங்கம்" ஒன்றை நிறுவினார். (கி.பி. 470) ... நீலகேசி, குண்டலகேசி, யசோதர காவியம், சீவக சிந்தாமணி ஆகிய காவியங்கள் தமிழில் தோன்றுவதற்குக் காரணமாக இருந்ததும் இத்திராவிடச்சங்கத்தின் தொண்டே காரணமாகும் என்றும் களப்பிரர் காலத்தைப் பற்றி- அவர்கள் "கலியரசர்கள்" என்கிற கருத்தை எதிரொலித்த கே.கே. பிள்ளை எழுதுகிறார்.

ஓர் "இருண்ட காலத்திலே" இத்துணை ஒளிவிளக்குகளா? இது என்ன முரண்பாடு!

நம்மைப் பொறுத்தவரையில் "களப்பிரர்களும்" அன்றைய நிலப் பிரபுத்துவ சமுதாய அமைப்பை பாதுகாக்கும் காவலர்களாகவே இருந்திருப்பார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் அதே நேரத்தில் களப்பிரர்களால் பாதிக்கப்பட்ட வைதீக இந்து மதத்தவர்கள் இவர்களைக் "கலியரசர்கள்" என்றும்

கண்ணியோ! எமிலின் கையோ!

யாழ் திருமறைக் கலாமன்ற கேட்போர் கூடத்தில் நடைபெற்ற செல்வன் செல்மார் எமிலின் "தொடுகை" வெளியீட்டின்பொழுது அதனை விமர்சிக்க வந்த சஷி கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களும் ஏனைய ஆர்வலர்களும் உண்மையிலேயே இப்பிரதிக்கு கண்ணியோ அன்றேல் வேறு இயந்திர உதவிகளோ எந்தவகையிலும் நாடப்பட வில்லையா என்பதை அவரிடம் உறுதி செய்த பின்னரே நிகழ்ச்சியில் பங்கு பற்றினார்- பாராட்டினார்-வியந்தனர். அந்த அளவுக்கு தொடுகை அவர்களைத் தொட்டது. எமிலின் கரங்கள் கண்ணியை வென்றன.

"கொடுங் கோலர்கள்" என்றும் அழைத்த காரணத்தினாலேயே நாமும் அந்த முடிவிற்கு வந்துவிடக்கூடாது. அவர்களது காலத்தில் ஏற்பட்டிருந்த சமுதாய மாற்றங்களையும் கணக்கில்

எடுத்துக்கொண்டு விருப்பு வெறுப் பின்றி மேலும் ஆராயவேண்டும் என்றே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறோம்.

நன்றி "தீக்கதிர்" உலகத் தமிழ் மாநாட்டு மலர்

இரவுவரும்
கதைகள்
பல
நினைவுவரும்
கொடியிடை
மலர்களை
வழியிடை
இழுத்து
பறித்து;
கசக்கி
முகர்ந்து;
மகரந்தம்
சிதற
கிழித்து
அழித்து
புதைத்த
கதை
நெஞ்சில் வரும்.
மனிதமும்
புதைந்ததே
என்று

மனம்
வருந்தும்
தலைகுனியும்
யுத்த
தர்மம்
புலம்பும்
புத்த
சரணம்.
ஓ! மலர்களே
உதிர்ந்த
நிலையில்
உங்கள்
உயிர்
பிரிந்தது
நல்லது.
இன்றேல்
அழிந்தது
"கற்பு"
என்று
அலறும்
நம்

சமூகம்
பதறும்
நம்
சமூகம்
பதறும்
நம்
வாலிபர்
உலகம்
பின்னர்
உதறும்
உங்கள்
உறவை
மீண்டும்
நீங்கள்
அணு
அணுவாக.....
மனிதமும்
உங்களோடு.....

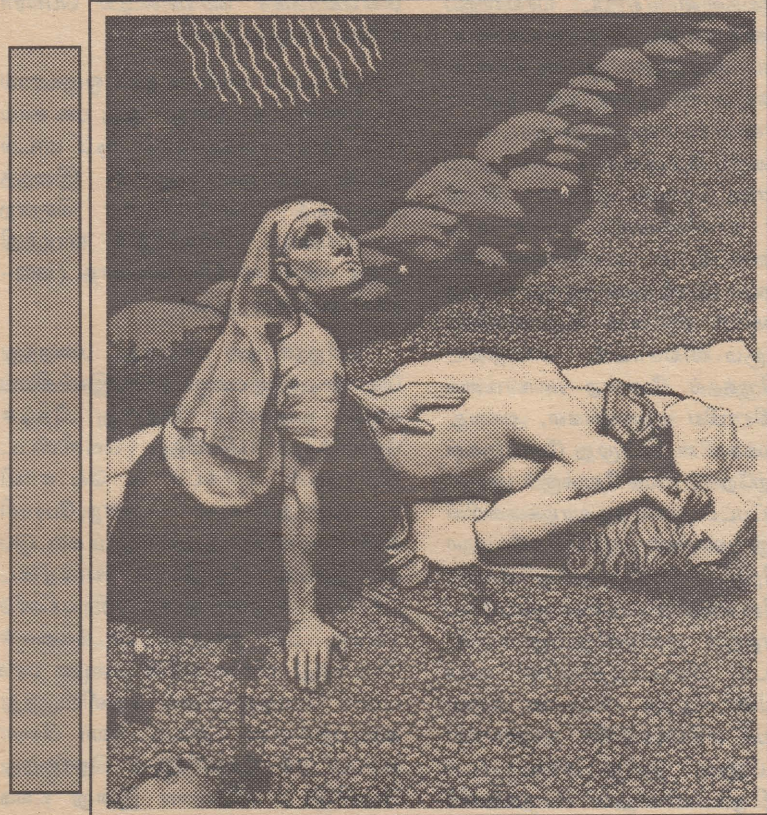
கலேவலா ஒரு கலைவிழா

கலேவலா பின்லாந்து தேசத்தின் காவியம். அது பின்னிஷ் மொழியில் எழுதப்பட்டது. அதை யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ் மகன் ஒருவர் மொழி பெயர்த்துள்ளார். 1994ம் ஆண்டில் அது வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

இக்காவியம் 22,795 அடிகளைக் கொண்ட 50 பாடல்களை உள்ளடக்கியது. 374 பக்கங்கள் வரை சென்றுள்ளது. பத்து அழகான வர்ணப்படங்களும் இதில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. நூலின் முகவுரை, மொழி பெயர்ப்பாளரின் உரை முதலியனவும் பிற்பகுதியில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள பயனுள்ள சொற் தொகுதி, விளக்கக் குறிப்பு முதலியனவும் சேர்ந்து மேலும் 90 பக்கங்களைப் பிடித்துள்ளன.

உலக இலக்கியத்தின் மாபெரும் காவியப் பாடல்களில் ஒன்றான இக்கலேவலாவை தமிழில் மொழி பெயர்த்திருப்பவர் 'உதயணன்', என்னும் புனைபெயரில் பல சிறுகதைகள், நாவல்களை எழுதிப் பிரசித்தி பெற்றிருந்த ஆர். சிவலிங்கம் என்பவர் ஆவர். இவரெழுதிய 'பொன்னான மலரல்லவோ', 'அந்தரங்க கீதம்' ஆகிய நாவல்கள் வீரகேசரிப் பிரசுரம் என்ற வரிசையில் வெளிவந்திருந்ததைத் தமிழ் எழுத்தாளர்களும் வாசகர்களும் நன்கறிவர். பத்து வருடங்களுக்கு மேலாக பின்லாந்தில் வாழ்ந்துவரும் இவர் பின்னிஷ் மொழியுடனும் பின்னிஷ் கலாசாரத்துடனும் நன்கு பழக்கமும் ஈடுபாடும் கொண்டவர். மொழி பெயர்ப்பை முடித்திலிருந்தே மொழி பெயர்த்திருக்கின்றார். தமிழ்மக்கள் நூறு பேர்கூட இல்லாத ஒரு வேற்று நாட்டி லிருந்து கொண்டு இரவு பகல் தொடர்ந்து பல ஆண்டுகள் உழைத்து இம்மகத்தான பணியை நிறைவேற்றி இருக்கிறார்.

கவிதை அடிகளைக் கொண்ட கலேவலா காவியத்தை சிவலிங்கம் அவர்கள் மரபுக்கவிதை வடிவிலேயே தந்திருக்கிறார்கள். அதற்கு மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த இலங்கையின் முன்னணிக் கவிஞர்களுள் ஒருவரான திமிலைத்துமிலன் (சி. கிருஷ்ண

பிள்ளை) அவர்கள் உதவியிருக்கிறார்கள். திமிலைத்துமிலன் பங்களிப்பை சிவலிங்கம் அவர்கள் தனது உரையில் கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“கவிஞர் திமிலைத்துமிலன் இந்த மொழி பெயர்ப்பு முழுவதையும் படித்துப்பார்த்து மரபுகவிதைகளாக அமைக்க செய்த உதவி மகத்தானது. அவருடைய வார்த்தைகளிலேயே சொல்லப்போனால், யாப்பமைதியோடு இருந்த மொழிபெயர்ப்பு அடிகள் தவிர, ஏனைய ஏராளமான அடிகளை யாப்புக்கேற்ப திருத்திச் சீர்களுடன் சரிவர அமைத்துத்தந்தார்.

சில இடங்களில் இவர் தனது முத்திரையைப் பதிப்பித்திருப்பதை இவருடைய படைப்புகளைத் தொடர்ந்து படித்து வருபவர்கள் இனம் காண்பர்”

இக்காவிய நூலுக்கு ஹெல்சிங்கி பல்கலைக்கழகத்தின் ஆசிய ஆபிரிக்கநாடுகள் தொடர்பாக கல்வித் திணைக்களத்தின் இந்தியவியல் சம்பந்தப்பட்ட கல்விக்குப் பொறுப்பான பேராசிரியர் அஸ்கோ பார்பொலா அவர்கள் விளக்கமான ஓர் அருமையான அறிமுக உரை எழுதி உள்ளார்கள். அதில் அவர் கலேவலாவின் உள்ளடக்கம்பற்றிக் கூறியிருப்பதாவது:

“மகாபாரதத்தில் பாண்டவர் களுக்கும் கௌரவர்களுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட போரினைப் போல அல்லது இராமாயணத்தில் இராமர் இலங்கைக்கு மேற்கொண்ட படையெழுச்சியைப் போல கிறிஸ்துவர்க்கு பிற்பட்ட முதல் ஆயிரம் ஆண்டுப் பகுதியில் நிகழ்ந்த ஸ்கன்டினேவியக் கடல்வீரர்களின் தாக்குதல்களினால் ஏற்பட்ட வரலாற்றுப் பின்னணியையுடைய கலேவலாவின் போர் நடவடிக்கைகள் இப்பாடல்களின் முதுகெலும்பாக அமைந்தன. ஆனால் எக்காரணம் கொண்டும் இப்பாடல்கள் போர்க்கருப்பொருளை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டவையல்ல. இந்தியாவின் காவியங்களில் வரும் சயம் வரங்களைப்போல, மாப்பிள்ளையாகப் போகிறவர் பெண்ணை நயந்து பெறுதலும் மக்கள் விரும்பும் ஒரு காவியக் கருவாகும். விவசாயம், கால்நடை வைத்திருத்தல், போன்ற எல்லாவகையான கிராமிய வழக்கங்கள், அல்லது இளம் மக்களின் பொழுது போக்குகள் என்பவற்றோடு உலக நோக்கும் மதமும் கூட உட்பட்ட நாளாந்த வாழ்க்கையின் பல்வேறு பண்புகள் பற்றியும் கலேவலா கூறு கிறது. பண்டைய தமிழரின் கலாசாரத்தின் எல்லாப் பக்கங்களையும் சிலப் பதிகாரத்தில் அளித்திருப்பது போல, பண்டைய பின்லாந்தியரின் கலாசாரத்தின் சிறந்த விரிவான வர்ணனையைக் கலேவலாவில் காணலாம். (இருப்பினும், தமிழ் மக்களுடைய நேர்த்தி நுட்பமானதும் பெருமளவில் நகர்ப்பண்பானதுமான கலாசாரத்திலும் பார்க்க, பின்லாந்தியரின் கலாசாரம் முற்றிலும் கிராமியமானதும் மிகவும் எளிமையானதுமாகும் என்பதை மறந்து விடக்கூடாது.)

யுராலிக் மொழிகள் பேசும் மக்களின் மிகப்பழமையான மதம் அநேகமாகச் ‘ஷமனிஸம்’ (Shamanism) ஆக இருந்திருக்கலாம்.

ஆனால் பாஸ்டிக் பின்லாந்தியர் தொடர்பு கொண்டிருந்த பிறமக்களின் விளைவாட்சிக்கு உட்பட்ட மதமே கலேவலாவில் பிரதிபலிக்கிறது. உண்மையில் கலேவலாவில் பல உலக நோக்குகளைக்காணலாம். அவை உலகப்

படைப்புப் பற்றிய பாடல்கள், பெரிய சிந்துரம் (Great oak) வீழ்த்தப் படுத்தல், ஸ்கன்டினேவியக் கடல்வீரர்களின் சாகசச் செயல்கள் பற்றியும் கிறிஸ்தவம் பற்றியும் பரம்பரைக் கதைகள், விவசாயிகள், மந்திரக்காரர்கள்- மந்திரக்காரிகளின் பாடல்கள் ஆகியவை அடங்கிய கற்காலம்வரை பின்னோக்கிச் செல்லக்கூடிய பெளராணிகக் கருத்துகளாகும்”

கலேவலா காவியம் தனி ஒருவரால் இயற்றப்பட்டது அன்று. அது பல காலமாக இருந்துவந்த நாடோடிப் பாடல்களின் தொகுப்பு ஆகும். இதைத் தொகுத்து வெளியிட்டவர் சென்ற நூற்றாண்டில் பின்லாந்தில் வாழ்ந்திருந்த எலியாஸ் லொண்ரொத் (1802-1884) என்பவர் ஆவார்.

தமிழ்நாட்டில் அழிந்து மறைந்து கொண்டிருந்த பழைய தமிழ் இலக்கியங்களை ஊரூராகச் சென்று தேடிச் சேகரித்துப் பதிப்பித்து வெளியிட்ட பெருமகன் டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் அவர்களைப் போன்று பேராசிரியர் லொண்ரொத் அவர்களும் காட்டுப் பிரதேசங்கள் வழியாக கால்நடையாகவே நெடுந்தாரம் பிரயாணம் செய்து பல நாட்டுப் பாடல்களைச் சேகரித்து பின்லாந்தின் பழைய பரம்பரைச் சொத்துக்களை அழிவிலிருந்து காப்பாற்றினார். அப்படி அவர் பிரயாசைப்பட்டுச் சேகரித்துத் தொகுத்து வெளியிட்ட கலேவலா இன்று உலக இலக்கியத்தின் மாபெரும் காவியப்பாடல்களில் ஒன்றாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

இக் காவியத்தைத் தொகுத்து வெளியிட்ட பேராசிரியர் எலியாஸ் லொண்ரொத் அவர்களைப் பற்றிப் பேராசிரியர் பார்பொலா தனது அறிமுக உரையில் இப்படிச் கூறுகின்றார்.

“கலேவலா பழைய நாடோடிப் பாடல்களின் அடிப்படையில் அமைந்திருந்தாலும், அதன் அமைப்பில் அதன் தொகுப்பாசிரியருக்கும் கணிசமான பங்கு உண்டு என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. இது எலியாஸ் லொண்ரொத்தின் (Elias Lonnrot, 1802-

1884) ஆக்கமாகவே நிலைத்திருக்கிறது. ஒரு கிராமத்து ஏழை தையற்காரரின் மகனான இவர், ஒரு மருத்துவராக வாழ்க்கையைத் தொடங்கி, சிறந்த மிகப்பெரிய அளவிலான கலாசாரச் செயல்கள் மூலமாகப் பின்னிஷ் மொழியின் பேராசிரியர் ஆனார், பதினொரு நெடுந்தாரப் பயணங்களில், பெரும்பாலும் தெருக்களே இல்லாத காட்டுப்பிரதேசங்கள் வழியாக, இருபதினாயிரம் கிலோ மீற்றர் தூரம் கால்நடையாகவே சென்று, கலேவலா நாட்டுப் பாடல்கள் அமைப்பில் உள்ள 65,000 பாடல் அடிகளை லொண்ரொத் சேகரித்தார். வைனாமொயினன் பாடல்கள் பற்றிய முனைவர் பட்டத்துக்கான ஆய்வுக்குப் பின்னர் (1822) “பழைய கலேவலா” என்று அழைக்கப்படும் கலேவலாவின் முதலாவது பதிப்பை 1835ல் வெளியிட்டார். இரண்டாவதும் முழுமையானதுமான பதிப்பு முதலாவது பதிப்பிலும் பார்க்க இரண்டு மடங்கு நீளத்தில், மொத்தமாக 22,795 அடிகள் கொண்ட ஐம்பது பாடல்களுடன் 1849ல் வெளிவந்தது. 1840-41ல் லொண்ரொத் ‘கந்தலேதார்’ (Kanteletar) என்னும் யாழிசைப்பாடல் தொகுதி ஒன்றை வெளியிட்டார். இந்த வெளியீடுகளுக்கான மூலப்பிரதிகள் இன்னமும் இருந்து உண்மையான நாடோடிப் பாடல்களின் தொடர்பு பற்றிய ஒரு தெளிவான கருத்தைத் தருகின்றன. நாடோடி இலக்கியத்தில், பல்வேறு உண்மையான சுதந்திரமான கிளைக்கதைகளைத் தொடர்புபடுத்தும் இணையற்ற சுமார் 600 அடிகளை லொண்ரொத் தாமே இயற்றி கலேவலாவுக்கு ஒரு முழுமையான அமைப்பையும் வடிவத்தையும் கொடுத்தார்”

கலாவலா என்று “லா” விசுவியில் முடியும் பெயர் பின்னிஷ் மொழியில் “இடம்” என்பதைக் குறிக்கும். கலேவலா என்னும் பதம் ஆதிமுதல்வரின் பெயராகக் கருதப்படுகிறது. இவருக்கு பன்னிரண்டு ஆண்மக்கள் இருந்தனர். கலேவலாவின் நாயக்களான வைனாமொயினனும் இல்மரினனும் இவர்களில் அடங்குவர்.

இல்மரினன் கொல்லன் என்னும் தனிச்சிறப்புடையவன். இவனுடைய முக்கிய அருஞ் செயல்களில் சில இரும்பைப் படினமாக்குதல், சம்போ எனும் அற்புத ஆலையை உலையில் உருவாக்குதல், பாம்புகள் நிறைந்த வயலை உழுதல், தங்கத்தில் ஒரு மங்கையை இயற்றுதல், விண்ணிலக ஒளிகளை வடநிலப் பாதைகளில் இருந்து விடுவித்தல் என்பனவாம். பழைய நாடோடிப்பாடல்களின் படி, இல்மரினன் சம்போவைப் போலவே விண்ணிலகின் கவிகை விமானத்தையும் செய்தி ருக்கிறான்.

வைனாமொயினன் மனிதச் சிறப்பு தெய்வச் சிறப்பு ஆகிய இரண்டும் கொண்ட ஒரு பாத்திரமாகும். கலேவலாவின் முதல் பாடலிலேயே வைனாமொயினனே ஆதிகாலத்துக் கடலில் பிறந்த படைப்புக் கடவுளாகிறான். அவன் ஆதியில் தண்ணீரோடு தொடர்புடைய கடவுளாகவும் இந்தியாவின் புராணங்களில் வரும் வருணனைப் போலவும் இருக்கலாமென்று கருத வைக்கிறது. வைனாமொயினன் ஒரு கலாசார நாயகனாகவும் கருதப்படுகிறான். ஒரு படகை முதலில் கட்டியவன் அவனே. ஒரு யாழை முதலில் செய்து இயற்கை முழுவதையும் தனது இசையால் (இராவணனைப்போல) மயக்கியவனும் அவனே. அவன் உலகியலுக்கு அப்பாற்பட்ட அறிவு படைத்த ஓர் ஆற்றல் மிக்க ஞானி, மந்திரபாடல்களாலும் சக்திவாய்ந்த சொற்களாலும் தனது அருஞ் செயல்களை நிகழ்த்துபவன். ஒரு பழைய இறந்த பூதத்திடம் தேவையான மந்திரச் சொற்களைப் பெறுவதற்காக ஒரு மந்திர - சூனிய மதகுருவைப் போல பாதாள உலகுக்குச் செல்பவன். வைனாமொயினன் ஒரு போர்வீரனைப் போல அடிக்கடி காட்சி அளித்தாலும் போர் வீரனுக்குரிய அவனுடைய செயலாற்றல், அவனுடைய ஞானத்தின் தேர்ச்சியளவுக்குப் பாராட்டப்படவில்லை.

வைனாமொயினன் இரண்டாவது தடவையாக கந்தலே என்னும் யாழை மீட்டியபோது நடந்தவை வருமாறு:

மீட்டினன்வைனாமொயினன் விரலால்
கந்தலே நரம்புகள் களிவாயொலித்தன
பன்மலை முழங்கின பாறைகள் மோதின
உயர்குன் றங்கள் ஒருங்கிசைத் தாடின
கற்பா(றை) வீழ்ந்து கனதிரை தெறித்தன
கூழாங் கற்கள் குளிர்முனல் நகர்ந்தன
தேவ தாருகள் திளைத்தன மகிழ்ச்சியில்
கவின்புற் றரைமரக் கட்டைகள் துள்ளின
கலேவாப் பெண்கள் கவின்பைத் துளிமார்
சித்திரத் தையலின் மத்தியி விருந்தனர்
நதியினைப் போலவே நங்கையர் விரைந்தனர்
அருவியைப் போலவே அனைவருமோடினர்
மகிழ்ந்த மனத்துடன் மனைவியர் கூடனர்
இசையின் பத்தை இனிதே துகர
மருங்கினில் நின்ற மனிதர்கள் அனைவரின்
கரங்களி விருந்தன கவிழ்த்தவர் தொப்பிகள்
பக்கம் முதிய பாவையர் யாவரும்
கன்னம் தாங்கிக் கைகளில் நின்றனர்;
பூவையர் விழிகளில் புனலுடன் நின்றனர்
நிலத்தான்(றி) முழங்கால் நின்றனர் மைந்தர்
கந்தலே இசையினைக் கவினுறக் கேட்க
இசையின் பத்தை துகர

எல்லா நாடுகளிலும் எல்லா இனத்தவரிடமும் உள்ள மனுக்குலத்துக்குப் பொதுவான கனவு, சகுனம், குறிபார்த்தல் போன்றவை கலேவலா விலும் உண்டு. உதாரணமாக ஒன்று.

குயிலி என்னும் பெண்ணின் கணவன் லெம்பின்கைனன் வடநாட்டுக்குப் போருக்குப் புறப்படுகிறான். அப்பெண் தான் பொல்லாத கனவு கண்டுள்ளதாகக் கூறி கணவனைப் போக வேண்டாம் என்று சொல்லித் தடுக்கிறாள். ஆனால் அவன் அவளின் சொல்லைக் கேளாமல் புறப்பட்டுச் செல்கிறான். சென்றவிடத்தில் மரணமடைகிறான்.

குயிலி கணவனுக்குக் கூறிய பாடல் வருமாறு:

அன்பே, இனியவன் அஹ்தியே கேளாய்!
போருக்கு நீயும் புறப்படவேண்டாம்
துயிலும் பொழுது தோன்றிய
தோர்க்களா
அமைதியாய் உறங்கும் அப்போ
கண்டேன்

உலைக்களம் போல ஒரு நெருப் பெழுந்தது
சுவாலையாய் எழுந்து சுடர்விட் டெரிந்தது
சாளரத் தின்கீழ் சரியாய் வந்தது
பின்சுவர்ப்பக்கமாய் பெரிதாய்ச் சென்றது
உடன் சுழன்றங்கிருந் துள்ளே நுழைந்தது
உக்கிரம் கொண்டது உயர்நீர் வீழ்ச்சிபோல்
தரையிலே இருந்து தாவிக்கூரை
பலகணி பலகணி பரவிச் சென்றது

“போகாதே போகாதே என் கணவா
பொல்லாத சொற்பனம் நானும் கண்டேன்” என்று வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனில் வரும் அடிகளை இது நினைவூட்டுகின்றது என்பதைச் சிவலிங்கம் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்கள். இப்படியாக, தமிழ் இலக்கியங்களோடு சில ஒப்புமைகள் கலேவலாவில் இருக்கின்றன.

கடைசியாக ஒரு கவிதை வரிகள். தான் சிறப்பாக வாழவேண்டும் என்றும் தனக்கு மேன்மையான மரணம் கிடைக்கவேண்டும் என்றும் உலகில் எல்லோரும் விரும்புவர். அது கலேவலாவிலும் கூறப்படுகின்றது.

தந்தருள் கர்த்தனே தந்தருள் இறைவனே!
தந்தருள் பாக்கியம் தான்நிறை வாழ்வை
என்றும் சிறப்பாய் இனிதுவாழ் வரத்தை
தந்தருள் மேன்மை தான்மிகு மரணம்
இப்பின் லாந்து இனிமையாம் நாட்டில்
கவின்நிறைத் திருமிக் கர்யலாப் பகுதியில்

இக்காவியத்தைப் படிப்பவர்கள் இதில் ஏனைய உலக காவியங்களுக்குள்ள அம்சங்கள் இருப்பதைக் காணாமல் இருக்க முடியாது. அத்தோடு இக்காவி யத்தின் கவிதை நயத்தை வியக்காமலும் இருக்கவும் முடியாது. இப்படியான ஒரு இலக்கியத்தை மொழிபெயர்த்துத் தமிழ் அன்னைக்கும் தமிழ் மக்களுக்கும் தந்துள்ள சிவலிங்கம் அவர்களை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும்.

கலேவலா காவியத்தைப் படிக்கும் பொழுது ஒரு கலைவிழாவைக் கண்டு களிப்புறுவதைப் போலவிருந்தது.

சொக்கி

பட்டாளத்துக்கார மச்சான்
பட்டாக்கத்தி வீரமச்சான்
எட்டிநடை போடாமலே
நில்லு மச்சான் - இந்த
குட்டி வார்த்தை கேட்டு பதில்
சொல்லு மச்சான்

தழுக்குத் திழுக்கு கொட்டு மேளம்
பீப்பீப்பீ நாகசுரம்
அமார்க்களமாய் வாசிக்க
இருக்கு மச்சான் - தாலி
கட்டிக்கொள்ள கருத்தாக
இருக்கேன் மச்சான்

குழுவினர்

தழுக்குத் திழுக்கு கொட்டு மேளம்
பீப்பீப்பீ நாகசுரம்
அமார்க்களமாய் வாசிக்க
இருக்கு இருக்கு - தாலி
கட்டிக்கொள்ள கருத்தாக
இருக்கா இருக்கா

வீரப்பா

கட்டித் தங்கம் சொக்கி மச்சி
கட்டிக் கொள்வ தெப்படி?
கட்டிக் கொள்ள பட்டு வேட்டி
இல்லை மச்சி - நானும்
மணவறையில் இருப்பதெப்படி
சொல்லு மச்சி

சொக்கி

கட்டி கொள்ள பட்டு வேட்டி
செட்டியார் கடைக்குச் சொன்னால்
கட்டுக்கட்டாய் வந்திறங்கும்
ஆசை மச்சான் - சேர்ந்து
மணவறையில் குந்திடலாம்
நேச மச்சான்

தழுக்குத் திழுக்கு கொட்டு மேளம்
பீப்பீப்பீ நாகசுரம்
அமார்க்களமாய் வாசிக்க
இருக்கு மச்சான் - தாலி
கட்டிக்கொள்ள கருத்தாக
இருக்கேன் மச்சான்

குழுவினர்

தழுக்குத் திழுக்கு கொட்டு மேளம்
பீப்பீப்பீ நாகசுரம்
அமார்க்களமாய் வாசிக்க
இருக்கு இருக்கு - தாலி
கட்டிக்கொள்ள கருத்தாக
இருக்கா இருக்கா - உன்னை
கட்டிக்கொள்ள கருத்தாக
இருக்கா இருக்கா

வீரப்பா

கட்டித் தங்கம் சொக்கி மச்சி
கட்டிக் கொள்வ தெப்படி?
இட்டுக் கொள்ள பட்டுச் சட்டை
இல்லை மச்சி - நானும்
மணவறையில் இருப்பதெப்படி
சொல்லு மச்சி

கட்டிக்கொள்வது எப்படி?

சொக்கி

வட்டப் பொட்டு சின்ன அண்ணன்
வகைவகையாய் தச்சதரும்
இட்டுக் கொள்ள சட்டைக் கென்ன
பஞ்சம் மச்சான் - சேர்ந்து
மணவறையில் குந்திடலாம்
தஞ்சம் மச்சான்

தழுக்குத் திழுக்கு கொட்டு மேளம்
பீப்பீப்பீ நாகசுரம்
அமார்க்களமாய் வாசிக்க
இருக்கு மச்சான் - தாலி
கட்டிக்கொள்ள கருத்தாக
இருக்கேன் மச்சான்

குழுவினர்

தழுக்குத் திழுக்கு கொட்டு மேளம்
பீப்பீப்பீ நாகசுரம்
அமார்க்களமாய் வாசிக்க
இருக்கு இருக்கு - தாலி
கட்டிக்கொள்ள கருத்தாக
இருக்கா இருக்கா - உன்னை
கட்டிக்கொள்ள கருத்தாக
இருக்கா இருக்கா

வீரப்பா

கட்டித் தங்கம் சொக்கி மச்சி
கட்டிக் கொள்வ தெப்படி?
இட்டுக் கொள்ள தலைப்பாகை
இல்லை மச்சி - நானும்
மணவறையில் இருப்பதெப்படி
சொல்லு மச்சி

சொக்கி

இட்டுக் கொள்ள தலைப்பாகை
வாடகைக் கிருக்கு மச்சான்
துட்டு வீசி வாங்கிடலாம்
வீர மச்சான் - வந்து
மணவறையில் குந்து ஆசை
நீர மச்சான்

தழுக்குத் திழுக்கு கொட்டு மேளம்
பீப்பீப்பீ நாகசுரம்
அமார்க்களமாய் வாசிக்க
இருக்கு மச்சான் - தாலி
கட்டிக்கொள்ள கருத்தாக
இருக்கேன் மச்சான்

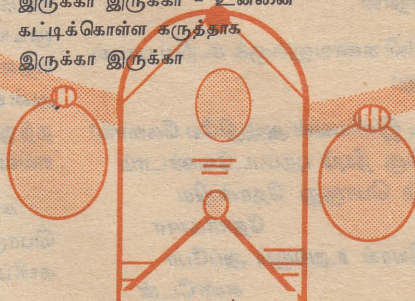
குழுவினர்

தழுக்குத் திழுக்கு கொட்டு மேளம்
பீப்பீப்பீ நாகசுரம்
அமார்க்களமாய் வாசிக்க
இருக்கு இருக்கு - தாலி
கட்டிக்கொள்ள கருத்தாக
இருக்கா இருக்கா - உன்னை
கட்டிக்கொள்ள கருத்தாக
இருக்கா இருக்கா

வீரப்பா

கட்டித் தங்கம் சொக்கி மச்சி
கட்டிக் கொள்வ தெப்படி?
கட்டியவள் காத்திருப்பான்
குழந்தையோடு - வந்து
மணவறையில் இருப்பதெப்படி
சொல்லு மச்சி

ஸ்கொத்தலாந்து நாட்டார் பாடல் ஒன்றின்
கருத்தை தழுவி எழுதப்பட்டது

நாட்டிய நாடகம்

கு.இராமச்சந்திரன்

பிறிமோ லேவியின் தற்கொலையும் ஆன்மச் சிதைவும் ஜி.கென்னத்

பிறிமோ லேவி
நீ ஏன்
இருள் உமிழ்ந்த
வதைநகர்
மீண்டும்

சொல்லிக்கொள்ளாமல்
உன்கதையை குரூர அமைதியாய்
முடித்துக்கொண்டாய்
கூறு

நீயிருந்த
சிறையிருப்புகளின்
தரைகள்
படுக்கைபோல்

தலைதூங்கும்
பூக்கள்
தூவப்பட்டிருப்பதில்லை
மூத்திரக்காற்று
வாழும்
ஒளியை சுவாசிக்க இயலா
நமது
சிறைகளைப்போல.

ஜேர்மன் நாஜிகள்
வெறிமனப்பேய்கள்-அங்கே
நீளும் பாசிச துப்பாக்கி கரங்களின்
சுண்ணாம்புச் சிறையில்
ஆணுடம்புவரை
உன்
உடல்கள் பிய்ந்த போதும்

இன்றுபோல்
நகக்கண்களில்
ஆணிகள் செருகும் போதும்
தண்ணீர்ற்று
சீமேந்து படிந்து
சாம்பல் நிறமாய்
உதடுகள்
வெடித்தபோதும்
நீ
மொனமாய் அழுது கொண்டாய்
மிருகங்களின்
கீழாய்
நாஜிகளின் சப்பாத்துகளின்
கீழ்
“குருவியாய்
நசிக்கப்பட்ட போதும்
ஜேர்மன்
வெறியர்களை
நீ- நேசித்தாயே.

பிறிமோ லேவி
நீயேன்
சொல்லிக்கொள்ளாமல்
குரூர அமைதியாய்
உன் கதையை
முடித்துக்கொண்டாய்
கூறு.

யூதர்களின்
குருதித் திவலைகளின்
உயர்கொதிநிலை
அறிதலுக்காய்
டி காம்பிரசர் சேம்பர்களில்
அவர்கள் அடைபட்டு
துடித்து இறந்த போதும்
ஜேர்மனிய வெறியர்களின்
சமனற்ற
வீதிகளை நிரப்புதலுக்கு
யூதர்களின்

பிறிமோ லேவி
இத்தாலியில் பிறந்த யூத
இரசாயன நிபுணர்
ஜேர்மனிய சிறைக்குள்
கிடைத்த மிகக்
கொடூரமான
சித்திரவதைகளைவிட
சிறைவாழ்க்கையில்
தன்னோடு துயரப்பட்ட
தன் சகபாடிகளுக்கு
உதவுமுடியவில்லை என்ற
தன் மனச்சிதைவு குற்ற
உணர்வுகள் மகத்தான
இவரின் வாழ்வை
தற்கொலையில் முடித்தது.
“போரும் வன்முறையும்
வேண்டாம். மேசையைச்
சுற்றி அமர்ந்து
நல்லெண்ணெய்துடனும்,
நம்பிக்கையுடனும்
விவாதித்து எதற்கும்
தீர்வுகாணலாம்” என்ற
இவரது வார்த்தைகள்
இன்றுவரை உயிரோடு
வாழ்கின்றன.
இணையாசிரியர்

உயிர்மூச்சு அடங்காத
முதுகெலும்பு தண்டுகளும்
பல்லுகள் கழராது
மண்டையோடுகளும்
சாம்பலாய்
குவிந்த போதும்
நீ
வன்முறையை
நேசிக்கவில்லையே

பிறிமோ லேவி
நீயேன்
சொல்லிக்கொள்ளாமல்
குரூர அமைதியாய்
உன் கதையைக் முடித்துக்
கொண்டாய்
கூறு

பெளர்ணமி பூசை

நாடக விமர்சனம்

திருவிளையாடல் புராணம்
இந்திரன் பழிதீர்த்த படலம்

நவம்

அதிபர், திருகோணமலை
விவேகானந்தகல்லூரி

1996ல் பாடசாலைகள் மத்தியில் நடந்த இலக்கிய நாடகப்போட்டியில், திருமலையில் கோட்டமட்டத்தில் 'பெளர்ணமி பூசை' முதலாம் இடத்தைப் பெற்றது. இந்த நாடகத்தை உவர்மலை விவேகானந்தக் கல்லூரி மாணவர்கள் நடத்தினார்கள்.

திருகோணமலை உவர்மலை விவேகானந்தா கல்லூரி மாணவர்களால் தயாரித்து நடிக்கப்பட்டு, இன்பராஜன் என்பவரால் படைக்கப்பட்டு, நெறியாள்கை செய்யப்பட்டதுமான "பெளர்ணமி பூசை" என்னும் புராண நாடகம் பலரது கவனத்தைக் கவர்ந்த நாடகமாகும்.

சிவபுராணத்திலுள்ள இந்திரன் பழிதீர்த்த படலத்தில் பிரமகத்தி தோஷத்தினால் அல்லற்படும் இந்திரனின் கதையைப் பின்னி, சிறந்த மேடைவடிவமாக்கி, தயாரிக்கப்பட்ட இந்த நாடகத்தின் மேடை உத்திமுறை, பாத்திரப் படைப்பு, வசன ஆளுமை, ஒப்பனை, நடிப்புச் சிறப்பு போன்றவற்றில் சில குறைபாடுகள் இருந்தபோதும், நெறியாளரின் ஆற்றல் அனுபவம் பாராட்டப்படவேண்டியதே.

குருவை அவமதித்தமை, பிரம தியானியையும், பிராமணன் ஒருவனையும் கொன்ற காரணத்தால் இந்திரன் பிரமகத்தி தோஷத்தினால் அல்லற்படுகிறான். இந்த குற்றங்களுக்காகப் பல இன்னல்களை அபவிக்க வேண்டியவந்தது. தான் புரிந்த குற்றங்களுக்காக இந்திரன் மனம் வருந்தியபோது, அவனது குரு பிரகஸ்பதி அவனை மன்னித்து அவரின் ஆலோசனையின் பேரில் இந்திரனுக்கு மன்னிப்புக்கிட்டுகிறது.

இந்த நாடகத்தின்மூலம், குருவை அவமதித்தல், மாற்றான் மனைவியை விரும்புதல், தியானத்தில் இருந்தவனைக் கொலைசெய்தல் போன்ற குற்றங்கள் சுட்டிக்காட்டப் படுகின்றன.

இந்த நாடகத்தை நெறியாள்கை செய்த இன்பராஜன் பல்வேறு மேடை உத்திகளைக் கையாண்டிருப்பது புராண நாடக வரலாற்றில் சுவடு பதித்துள்ளது. மகாவிஷ்ணுவை மேடைக்குக் கொண்டுவரும்போது, அரம்பையர்கள் மகாவிஷ்ணுவை மறைத்து, சமூல் வடிவில் அழைத்துவருவது, கதைகூறிகள் கட்டியம் கூறுவது போல் வரலாற்றை விளக்குவது, பழைய மோடி வடிவத்தைப் பயன்படுத்தி விருத்திராஜனுக்கும் இந்திரனுக்கும் இடையேயுள்ள போர்முனைப்பைக்காட்டுவது மிகவும் நவீனத்துவத்திற்குள் பழையமையை உறையவைத்துக் காட்டியது போல் இருந்தது. இந்த யுத்தவடிவம் நீண்ட வடிவமாகக்காட்டப்பட்ட போதும் பாராட்டுக்குரியதாக இருந்தது.

இந்திரனாக, நகுஷனாக, பிரகத்தி தோஷமாக விருத்தி ராசுரனாக, ததீஷி முனிவராக, பிரகஸ்பதியாக நடித்தவர்கள் தங்கள் பாத்திரங்களை உணர்ந்து அருமையாக நடித்த போதிலும் பிரகஸ்பதியாக நடித்தவரின் பாத்திரத்தேர்விலும் விளக்குனர்கள் (கதை கூறிகள்) பாத்திரத்தேர்விலும் நெறியாளர் கூடிய கவனம் செலுத்தியிருந்தால் இந்நாடகம் இன்னும் சிறப்புப்பெற்றிருக்கலாம்.

நடிப்பாண்மையைப் பொறுத்தவரை, மாணவர்களைப் பிழிந்து, உணரவைத்து நெறியாளர் நடிக்க வைத்துள்ளார் என்பதனைக் காணமுடிகிறது. மாணவர்களும் மாணவிகளும் கலந்து நடித்திருக்கும் இந்நாடகத்தில், ஆண்பாத்திரத்தை (பிரகஸ்பதி) பெண் ஏற்று நடிக்கப்பண்ணியமை பாராட்டுக்குரியபோதும், முழுமைப்படுத்தல் என்பது காணமுடியாமலுக்கு இதுவும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம்.

எவ்வாறு இருந்தபோதிலும், ஈழத்துப் புராண நாடகப் பார்வையில் புதிய பிரவாகம் ஒன்றை இன்பராஜன் தந்துள்ளார். வெறும் இராம, பாரதக்கதைகளைவிட்டு, சிவபுராணத்தைத் தேர்ந்து, பழைய வடிவத்தினுள், புதிய கருத்தினைப் புதைத்து வைத்தமை ஈழத்துவரலாற்றில் நல்லதொரு இடத்தை இவருக்கு தேடித்தரும் என்று நம்புகிறேன்.

பெளர்ணமி பூசை

இராமாயணம், மகாபாரதம் இவைகளுக்குள் எல்லோரும் விழுந்துகிடக்க, திருவிளையாடல் புராணத்துக்குள் புகுந்து விளையாடிவிட்டார். மகாவிஷ்ணுவை திடீரென்று மேடையில் தோன்றச் செய்த உத்தி பாராட்டிற்குரியது. இதுவரை இப்படி நான் நாடகத்தில் பார்த்ததில்லை. இந்திரனும் பிரமகத்தி தோஷமும் தோன்றிய காட்சியில் பிரமகத்தி தோஷம் இந்திரனை வதைத்து எடுத்தது போன்ற உணர்வை ஏற்படுத்தியது நெறியாளருக்கு என் பாராட்டு - ஏ.ரி. பொன்னுத்துரை

சொல்லிவான் னாந் துயர்வொண்ட துயர்

எம்மை
சூழ்ந்து எங்கு
பார்த்தாலும்
உயிரிழப்புக்களும்,
அழிவுகளும்
நடைபெறும்
இவ்வுலகின்
மத்தியில் நாம்
வாழ்ந்து
கொண்டி
ருக்கின்றோம்.
இப்பாரினில்
வாழும்
ஒவ்வொருவனும்
எச்சரிக்கை
யோடும் அவ
தானத்தோடும்
வாழ
எதிர்பார்க்
கப்படுகின்றான்.
ஏனெனில்
இவ்வுலகு ஒரு
பைத்திய
உலகாகப்
போய்விட்டது.
தினமும்
பயங்கரமானதும்,
வார்த்தையினால்
வர்ணிக்க
முடியாததுமான
நிகழ்வுகள்
நிகழ்கின்றன.
உண்மையிலேயே
இந்நாட்களில்
அனேகர்
ஆபத்தில்தான்
உள்ளனர்.

இவ்வாறிருப்பினும்
எம்மில்
ஒருசிலர்

சந்தோஷமே அதிர்ஷ்டத்தை
கொண்டுவரும் என்ற போக்கில்
ஒன்றுமே அவர்களுக்கு கவலை
அளிப்பதாகத் தென்படவில்லை.
அவர்கள் அனைத்தையும்
தாராள குணத்தோடு சந்தோஷ
மாய் ஏற்றுக்கொண்டு எவ்வ
ளவுதான் துன்பங்கள் வந்தாலும்,

துன்பத்தின் நடுவில் ஒரு
இன்பம் உண்டு என்ற
மனப்போக்கோடு இவ்வுலக
வாழ்க்கையை ஒரு நேர்முக
கண்ணோடு நோக்கி
சந்தோஷமாய் வாழ்கின்றனர்.

இருப்பினும் சிலர் வாழ்க்கையை
ஒரு கேலியாகவும், மற்றும் சிலர்
கசப்பான அனுபவங்கள் உள்ள
தாசவும் நோக்குகின்றனர்.
உண்மையிலேயே இவர்களுக்கு
வாழ்வு ஒரு கஷ்டமாக
இருக்கலாம். இவர்கள்
கஷ்டங்களையும் வேதனை
களையும் அடிக்கடி வாழ்க்கை
யில் அனுபவித்தே ஆக
வேண்டும். வேதனையென்றால்
என்ன? வேதனையைப்பற்றி
உன்னுடைய வாழ்வில் ஏதும்
அனுபவமுண்டா?

முரட்டுத்தனமான குடி கார
தகப்பனால் பிள்ளையைத் தூக்கி
எறிந்தபோது பெற்ற மனத்திடம்
கேள். வேதனையென்றால்

அருட்சகோதரர் பப்ரிஸ்ட் குரூஸ்

என்னவென்று அவள்
விடையளிப்பாள். அரக்கத்
தனமாக குழந்தையைப் பிடுங்கி
எடுத்து, மிருகத்தனமாக
வெட்டப்பட்ட குழந்தையின்
தாயிடம் வேதனை என்னவென்று
கேள். வேதனை யென்றால்
என்னவென்று உளறுவாள்.

மனித நேயமற்ற
சொல்லொண்ணாத துயரங்களின்
மத்தியிலும் உளரீதியான
தாக்கத்தின் மத்தியிலும் வாழ்க்
கையை ஒரு சவாலாக ஏற்றுக்
கொண்டு வாழும் துணிவுள்ள
பிறப்புக்கு மாறான மக்களும்
காணத்தான் செய்கின்றார்கள்.
அவர்கள் வாழ்க்கை
முழுவதையும் மகிழ்வோடு
கழித்து எப்படியிருப்பினும் நாம்
வாழும் வாழ்க்கை

அர்த்தமுள்ளது, பெறுமதிமிக்கது
என உள்ளத்திலிருந்து
புலப்படுகின்றன.

எம்முடைய காலத்தில்
வாழ்க்கையில் எவ்வளவுதான்
சொல்லொண்ணா துயரங்களும்,
துன்பங்களும் உடல், உளரீதியாக
வந்தபோதிலும் அவைகளை
மகிழ்வோடும் திடமோடும்
தாங்கிக்கொண்டு வாழ்க்கையைக்
கொண்டு நடத்தியது
ஆளுமையுள்ள நோஸ்
கென்னடியென்றால் அது
மிகையாகாது.

மற்றவர்களின் கவனத்திற்கு
கவர்ந்தெடுக்கும் பெயரான
நோஸ் என இருந்தபோதிலும்
அவள் தன்னுடைய 104 வருட
பெயருக்கேற்ப அவளுடைய
வாழ்வு அமையவில்லை.
அவளுடைய உருவமும் வாடிய
நோஸ்மலர் போல காட்சியளிக்
கவில்லை. கல்லும் முள்ளுமாக
வுமே அவளுடைய தோழிகளும்
சாணப்பட்டனர்.
எல்லா
சந்தர்ப்
பங்களிலும்

கசப்பான, வேதனையான
அனுபவங்களை
பொறுமையோடும் மனவலிமை
யோடும் சகித்துக் கொண்டாள்.
எவ்வாறு கொடிய தீச்சவாலை
யிலிருந்து பொன் தூய்மையாகி
விடுவதைப்போன்று இக்கொடிய
வேதனைகளிலிருந்து மீண்ட
ஒருவெற்றி வீராங்கனையாகத்
திகழ்கின்றார்.

இவைகளை நோக்குமிடத்து
“பட்ட காலிலே படும் கெட்ட
குடியே கெடும்” என்ற
பழமொழியானது நோஸ்
கென்னடியினது வாழ்வுக்கு
சாலப்பொருத்தமாகும். மின்னல்
போல பரிதாபமான நிகழ்வுகள்
நோஸ் கென்னடியின் வாழ்வில்
நிகழ்ந்தும் இந்த உலகில் ஓர்
எடுத்துக்காட்டாக விளங்கு

கின்றாள். அவளுடைய மூத்தமகன் ஜோசப் கென்னடி 2ம் உலக யுத்தத்தில் யுத்தவிமானத்திலிருந்து தூக்கியெறியப்பட்டான். திருமணமாகி 4 மாதத்தில் விதவையான அவளுடைய மகள் சுத்தரின் கென்னடி விமான விபத்தில் பலியானாள். அடுத்த மகள் நோஸ் மேரி கென்னடி சித்தசுவாதீனமாகவே தன்னுடைய முழுவாழ்வையும் பராமரிப்பு நிலையத்தில் செலவிட்டாள்.

மக்களால் நன்மதிப்பைப்பெற்ற அவளுடைய மகன் முதலாவதும் ஒரேயொரு சுத்தோலிக்க அமைரிக்க ஜனாதிபதியுமான ஜோன் கென்னடி அனுதாப சந்தர்ப்பத்தில் கொலை செய்யப்பட்டார். அவரது மரணம் உலகளாவ பரந்து பேசப்படுகின்றது. அடுத்த மகன் றொபட் கென்னடி ஒரு தலைவராக இருந்து அரசியற்கொலை செய்யப்பட்டார். அவளுடைய 4வது மகன் விமான விபத்தில் காயமுற்ற பின்னர் மீண்டும் பழைய நிலைமைக்கு வந்தார்.

அவளுடைய வாழ்வில் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக நடந்த பரிதாபமான நிலைகள் அவளை குழப்பியும் திகைத்தும் இருக்குமென்பது ஐயமில்லை. ஆனால் அவள் தன்னுடைய இறைமையை இழக்கவில்லை. அவளுக்கு இறைவனிடம் மிகுந்த பக்தியென்றாலும் அனைத்து துன்பங்களையும் நல்ல மனதுடன் ஏற்கும் மனவலிமையும் கொண்டிருந்தாள். உண்மையாகவே முள்ளில்லாமல் நோஸ் மலர் இல்லை.

இறுதியாக அவளுடைய வாழ்க்கையில் தனது கணவன் விசுவாசமின்றி

சீதனமா?

சீதனமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கில் வேதனைதான் தேறுமிங்கு! ஏதனமுயின்றி எங்கியிருப்பவர்க்குப் போதனையால் ஏதுபயன்? சாதனையே செய்தல் நலம்!

சீதனத்தை நாடுமிந்தப் பாதகாகள நெஞ்சினிலே நீதியதைக் காண்பதெப்போ? வீதியிலே பெண்மையின்று பேதலித்து நிற்கிறதே!

'கண்ணே என் கண்மணியே கரும்பே மெய்க் காதலியே

காலமெல்லாம் நான் உனக்கே காத்திருப்பாய் மாற்றிவிட்ட சீதனத்தின் விந்தையென்னே?

நானும் ஒரு வீட்டு மருமகள்தான் எனபதனை மாமி வருகணமும் மதியாளோ மாற்றாள்போல் அளவில் எல்லாம் அக்கிரமங்கள் செய்வது சீதனத்தை வேண்டிச் சிந்தை மயங்கிநிற்கும் பாதகத்தை எண்ணில் பயங்கரமே! பயங்கரமே!

பல்லுவிழுந்த மாமன் பக்குவமாய் உன்பதற்குக் கல்லுக் கழைந்து கச்சிதமாய் ஆக்கிவைத்து முல்லைச் சிரிப்புடனே மூத்தவரைத் தான் பணிந்து சொல்லற்கரிய பணிகள் புரிந்தபின்னும் தில்லடி அங்கே நீ கொண்டுவந்ததென்ன என்பர்

காலந்தான் மாறிடனும் காளையர்கள் தம் மனதைக் கல்லாய் ஆக்கிநிற்கும் காரணத்தை யாரறிவர் சீதனத்தைக் கோரிச் சிந்தை கலங்கி நிற்கும் மாமிடரே நீங்கள் சிந்திப்பீர் இன்றே மேதினியில் பெண்மை வாழ்வழியமைப்பீர்.

நம்பிக்கையற்றதனமாக வேறு ஒரு நடிகையுடன் தொடர்பு வைத்திருந்தும் கூட நோஸ் கென்னடி தன்னுடைய தாராளகுணத்தை அவர்களுக்கு காட்டினாள். அவள் தனக்குள் இருந்த வெறுப்புணர்வு அலைக்களுக்கு மேலாக அவர்கள் இருவரையும் மன்னித்தாள்.

நோஸ் கென்னடி எங்கள் அனைவருக்கும் தலைசிறந்த அன்னையாகவும் பொறுமை, விடாமுயற்சி, மகிழ்ச்சியின் மாதிரியாகவும் திகழ்கின்றாள்.

பானு - கனடா

யாழ் திரு மறைக்கலாமன்றச் செயற்பாடுகள்

தை

- பஜனை வழிபாடும் கலைஞர் ஒன்றுகூடலும்.
- "ஒற்றுமையே பலம்" நாடக ஒத்திகை
- செயலவைக் கூட்டம்

மாசி

- பஜனை வழிபாடும் கலைஞர் ஒன்றுகூடலும்.
- செயலவைக் கூட்டம்.
- பொறுப்பாளர் கலந்துரையாடல்
- "ஒற்றுமையே பலம்" நாடக ஒத்திகை

பங்குனி

- பஜனை வழிபாடும் கலைஞர் ஒன்றுகூடலும்.
- பணிமனை திறப்புவிழா - மிருகவில்.
- "கல்வாரிச் சுவடுகள்: பிரதி வழங்கும் வைபவம்.
- நிகழ்ச்சி "கல்வாசி சுவடுகள்" - மிருகவில்.
- நிகழ்ச்சி "கல்வாரி சுவடுகள்" பருத்திதுறை.

சித்திரை

- ஈஸ்வர் ஒன்று கூடல்
- செயலவைக் கூட்டம்.

வைகாசி

- பணிமனை ஆரம்பித்தல் - யாழ்ப்பாணம்
- செயலவைக் கூட்டம்

ஆனி

- திருப்பலியும் கலைஞர் ஒன்று கூடலும்.
- பொறுப்பாளர் கூட்டம்.
- சிரமதானம்
- செயலவைக் கூட்டம்
- களப்பயிற்சி ஆரம்பம்

ஆடி

- பஜனை வழிபாடும் ஒன்று கூடலும்
- செயலவைக் கூட்டம்
- களப்பயிற்சி வகுப்புகள்

ஆவணி

- சித்திரவகுப்பு ஆரம்பித்தல்
- பஜனை வழிபாடும் ஒன்று கூடலும்
- செயலவைக் கூட்டம்
- சிரமதானம் மன்றம்

- பொறுப்பாளர் கூட்டம்
- பண்பாடு கருத்தரங்கம்
- களப்பயிற்சி வகுப்புகள்

பூட்டாதி

- கலைஞர்களுக்கான திருப்பலியும் ஒன்றுகூடலும்
- பேச்சுக்கலை நிகழ்ச்சி
- சைவசித்தாந்த கருத்தரங்கு
- தொலைக்காட்சி கருத்தரங்கு
- கலைஞர் சந்திப்பு (இசைநாடகம்)
- வானொலிநாடகம் வெளியிடல்.
- அவன் செயல்/குரங்குகள் நாடகம்.
- சித்திரக் கருத்தரங்கு
- பண்பாடு கருத்தரங்கு
- சிறுவர் கலைக்கூட மேடை நிகழ்ச்சி.
- முழுநாள் நாடகப்பட்டறை.
- இலக்கிய அவை.

ஐப்பசி

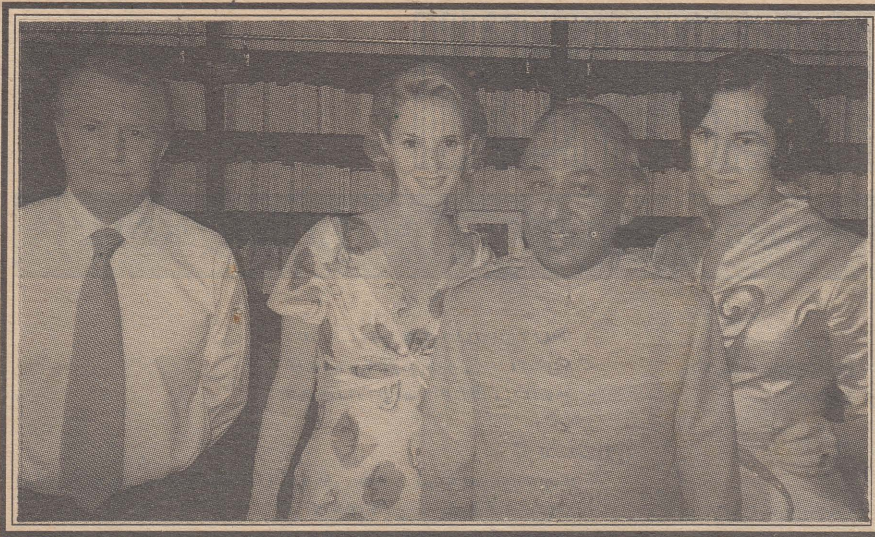
- பஜனை வழிபாடும் ஒன்றியமும்.
- பொறுப்பாளர் கூட்டம்.
- தலைமைத்துவக் கருத்தரங்கு
- நாடகக் களப்பயிற்சி (முழுநாள்)
- இடம்பெயர்ந்த அங்கத்தவர்களுக்காக பொது வழிபாடு.

கார்த்திகை

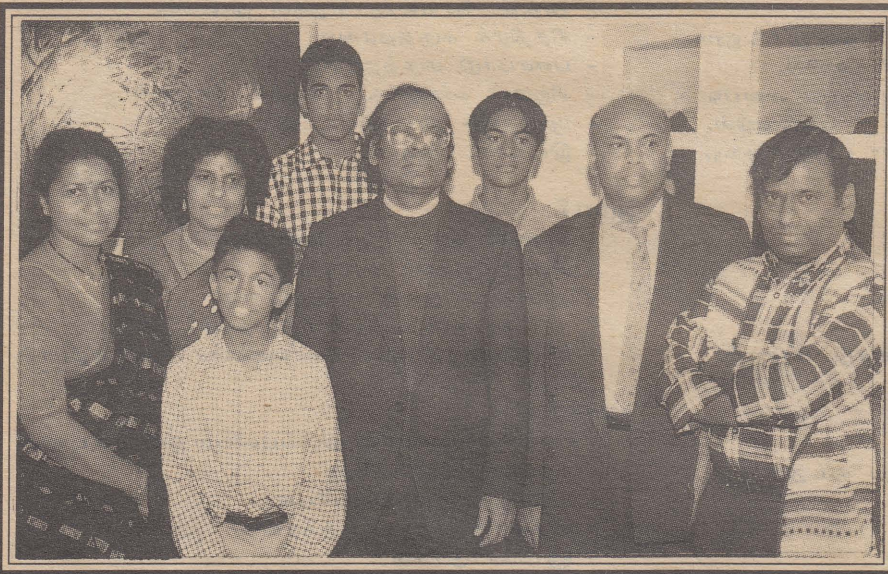
- கலைஞர்களுக்கான திருப்பலியும் ஒன்றுகூடலும்.
- நூலகக் கருத்தரங்கு
- பொது அறிவுப் போட்டி.
- சைவசித்தாந்த கருத்தரங்கு
- ஞானொடுக்கம்
- சித்திரக் கருத்தரங்கு
- பண்பாடு கருத்தரங்கு
- இலக்கிய அவை

மார்கழி

- கலைஞர்களுக்கான திருப்பலியும் ஒன்று கூடலும்
- நாடகப் பயிலக நிறைவு விழா சிறப்பு நிகழ்ச்சி
- கலைமுக விமர்ச்சனைக் கருத்தரங்கு
- சிறிஸ்மஸ் நிகழ்ச்சி
- நாடகம்
- நாட்டுக் கூத்து
- மெல்லிசை

"Quadrille" என்ற பிரெஞ்சுப் படத்தில் பரிஸ் திருமறைக்கலாமன்றத் தலைவர் B.இம்மனுவலுடன் சக நடிகர்கள்.

லண்டன் திருமறைக்கலாமன்ற ஆதரவாளர்களுடன்

கலைஞர்கள் ஒன்றுகூடல்

திருமறைக்கலாமன்றத்தின் ஆதரவில் கலைஞர்கள் ஒன்றுகூடலும் 'தொடுகை' கையெழுத்துச் சஞ்சிகை அறிமுகமும் இன்று நடைபெறுகின்றன.

மன்றத்தின் கேட்போர் அரங்கில் புதிய நேரப்படி மு.ப 11-30 மணிக்கு இந்த நிகழ்ச்சிகள் ஆரம்பமாகும்.

(ஆதாரம்: உதயன் 6-10-96.)

உ
யி
ர்
க
ள்

வே
ர்
வ
ரை

திதர்ஷினி

நாங்கள்
கனிபறிக்க
காத்திருக்கின்றோம்

நெடுநாளாய்
இந்த மரத்தின் கீழ்
நாம்
கால் கடுக்கக்
காத்திருக்கின்றோம்
இவர்கள் கோடாரியுடன்
வருகிறார்கள்

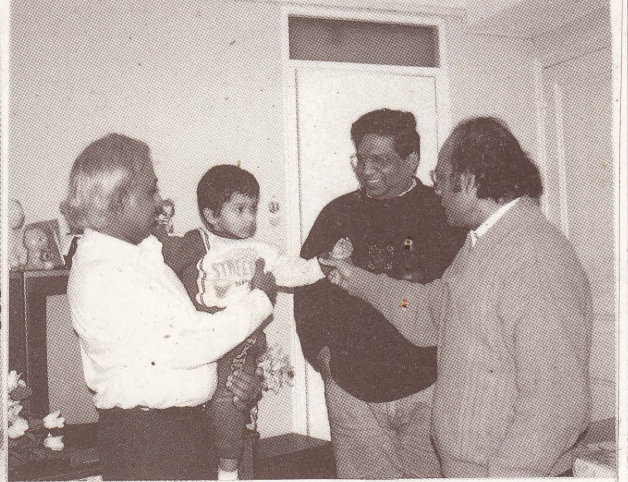
இந்த மரம்
பட்டுவிட்டதாம்
விறகுக்காக
கிளை தறிக்கவென்று
இவர்கள்
கோடரியுடன் வருகிறார்கள்

நாம் இன்னமும்
கனி பறிக்கக்
காத்திருக்கின்றோம்
நாங்கள் இதையும் அறிவோம்
உயிர்கள் வேர்வரை உள்ளதை

நாம்
இன்னமும்
கனிபறிக்கக்
காத்திருக்கின்றோம்

கொழும்பு

பாரிஸ்

உலகளாவிய
 திருமறைக்
 கலைக்
 கலாமன்றக்
 குடும்பம்

சுவிஸ்

லண்டன்

டென்மார்க்

Ashoka

A Wordless Play
on
War and Peace

Published By :
Thirumarai Kalamanram
238, Main Street,
Jaffna, Sri Lanka.